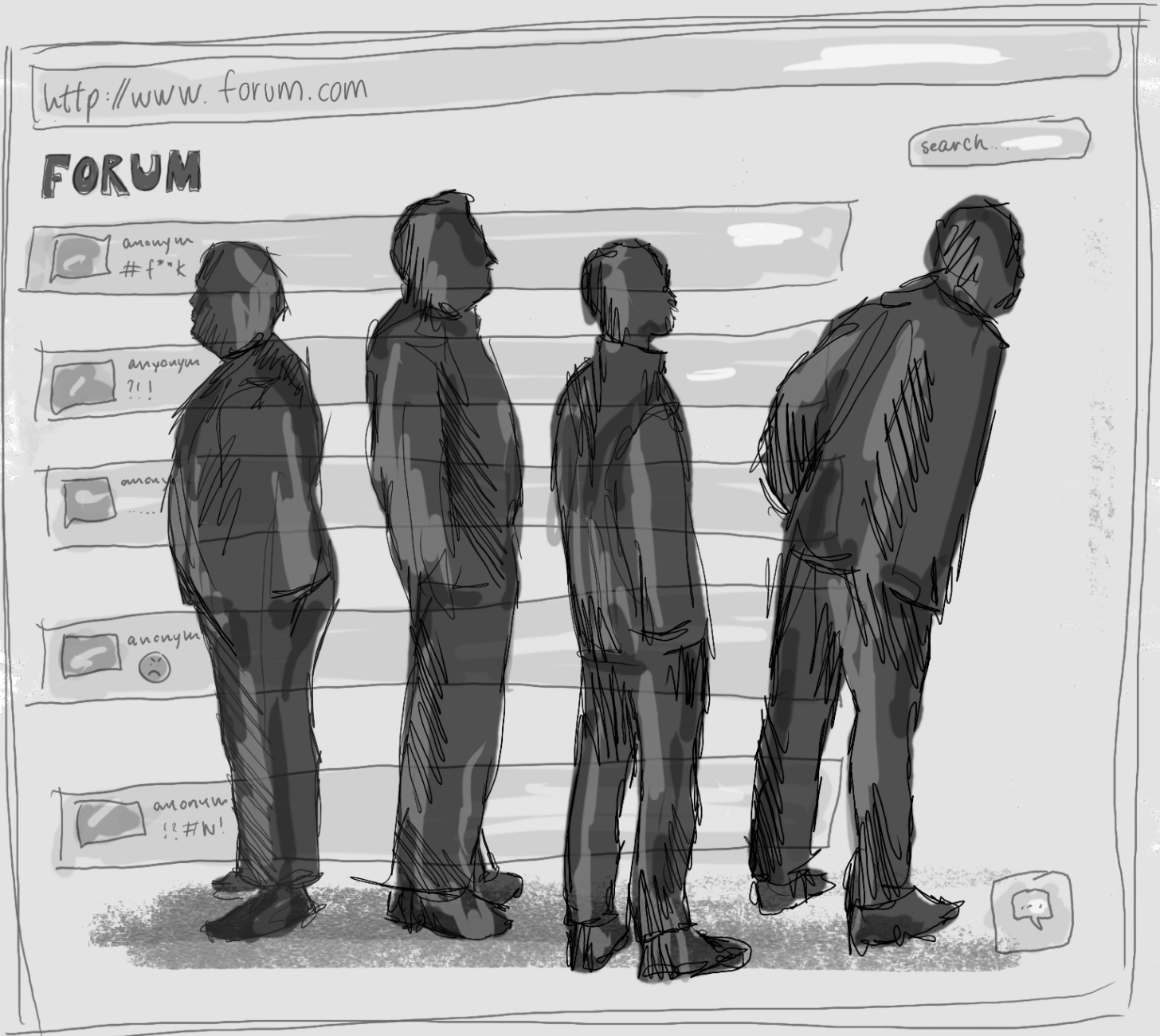

Mellem tilhør og afstand

*En flerdimensionel analyse af maskulinitet,
fællesskab og positionering i manofæriske fora*

**10. Semester
Sociologi 2025**

Anna Bau Linnet
Emma Mygind Fjendbo Larsen

Vejleder: Sune Qvotrup Jensen
Antal anslag: 191.221

Abstract

This thesis investigates how manospheric ideologies are constructed and maintained through the intersection of language and user behaviour in online communities. Using a mixed methods approach that combines cluster analysis, prediction models and qualitative content analysis, we develop a behavioural typology that reveals a link between behavioral engagement and ideological expression.

Anchored in Raewyn Connell's theory of hegemonic masculinity and Andy Bennett's subcultural theory, we examine how masculinity, affect, and ideological positioning are enacted within four forums: Pick Up Artists, Incels, Men Going Their Own Way, and A Voice For Men. Our analysis identifies links between user activity and ideological expression in the first three communities, while AVFM stands out as a more heterogeneous space, oriented toward structural injustices and critique of feminism rather than personal marginalisation.

Our findings show that manospheric forums encompass a wide ideological spectrum – from users seeking self-improvement to highly active participants expressing misogyny, racism, and societal distrust. Rather than cohesive communities, these platforms operate as affective subcultures shaped by internal hierarchies and oppositional identity work. The thesis contributes new methodological tools and empirical insights into the ways digital participation shapes ideological alignment and user positioning in manospheric spaces.

Indholdsfortegnelse

1 Indledning	1
1.1 Holdninger i bevægelse	1
1.1.1 Det digitale dilemma: Sociale medier og demokratiseringen af debatten	2
1.2 Manosfæren	4
1.2.1 De ideologiske grundpiller	5
2.3 Influencere	6
1.2.2 Fællesskabet i manosfæren	7
1.2.3 Fra holdning til handling – Den skadelige virkning	8
1.2.4 Omfanget og udviklingen af manosfæren	8
1.2.5 Hvordan ideologierne manifesterer sig: En dybere forståelse af manosfæren	10
2. Metode	10
2.1 Anvendelse af Generativ AI i specialet	10
2.2 Analysestrategi	11
2.2 Empirisk grundlag	12
2.2.1 Tidsdimension og metodiske implikationer	13
2.3 Dataindsamling, forbehandling og variable	14
2.4 Deskriptiv statistik	16
2.4.1. Pick Up Artists	16
2.4.2 Incels	17
2.4.3 Men Going Their Own Way	18
2.4.4 A Voice For Men	18
2.5 Klynger	20
2.6 Fortolkning: Klyngeprofil og variable loadings	21
2.6.1 PUA loadings	21
2.6.2 Incels loadings	22
2.6.3 MGTOW loadings	24
2.6.4 AVFM loadings	25
2.6.5 Klyngestørrelser	26
2.7 Adfærdstyper	27
2.8 Fra adfærd til sprog: Embeddings som metode	28
2.9 Prædiktionsmodel	29
2.9.1 Forbedring af modellen	30
3 Analyse del 1 – Social data science	31
3.1 Klassifikationsrapport - PUA	31
3.2 Klassifikationsrapport - Incels	32
3.3 Klassifikationsrapport - MGTOW	33
3.4 Klassifikationsrapport - AVFM	33

4. Mellem vektor og virkelighed: Den kvalitative styrke	34
5. Indholdsanalyse som fortolkningsværktøj	36
6. Teori	37
6.1 Hegemonisk maskulinitet	37
6.2 Subkulturteori	41
6.3 Det teoretiske samspil.....	43
7. Analyse del 2 - Teoretisk analyse.....	44
7.1 Pick up artists	44
7.1.1 Klynge 1 – Gennemsnitlig bruger.....	44
7.1.2 Klynge 2 – Observerende brugere	46
7.1.3 Sammenfatning	47
7.2 Incels	48
7.2.1 Klynge 1 - Hyperaktive superbrugere	48
7.2.2 Klynge 2 – Lavaktiv majoritet	51
7.2.3 Klynge 3 - Intens korttidsdeltager	53
7.2.4 Klynge 4 - Vedholdende kerne	54
7.2.5 Sammenfatning	56
7.3 Men going their own way.....	56
7.3.1 Klynge 1 – Lavaktiv majoritet	56
7.3.2 Klynge 3 – Vedholdende kerne.....	59
7.3.3 Sammenfatning	60
7.4 A Voice For Men.....	61
7.4.1 Klynge 1 – Lavaktiv majoritet	61
7.4.2 Klynge 2 – Vedholdende kerne.....	62
7.4.3 Klynge 3 – Intens korttidsdeltager.....	63
7.4.4 Sammenfatning	64
7.5 Krydsperspektiv adfærdstyper	65
8. Diskussion.....	66
8.1 Et metodisk blik på digital adfærd og betydning	66
8.1.1 Målbar adfærd i en kompleks digital virkelighed	66
8.1.2 Grænser for prædiktation i komplekse sproglige fænomener	66
8.2 Datagrundlagets begrænsninger og styrker.....	67
8.1.2 Fortolkning i lyset af datasættets tidsstruktur	67
8.1.7 Datamaterialets relevans	69
8.1.5 Brugere, bots og betydningsdannelse	69
8.2 Sammenhæng med eksisterende forskning	69
8.2.1 Ideologisk intensitet og interaktion: En digital dynamik	70
8.3 Teoriens indflydelse.....	71
8.3.1 Forståelsen af fællesskab i manoscæren.....	71
8.3.3 Teori som greb: Et perspektivistisk afsæt.....	72

8.1.1 Et metodisk bidrag til forståelsen af digitale fællesskaber	73
9. Konklusion.....	74
10. Litteraturliste	76

1 Indledning

I de senere år har en række onlinefællesskaber, ofte omtalt som *manosfæren*, tiltrukket sig stigende opmærksomhed i både offentligheden og forskningen. Gennem sociale medier og alternative platforme spredes manosfæriske budskaber i stigende grad ud over nichefora og når bredere målgrupper – særligt unge mænd. Det gør fænomenet aktuelt og samfundsrelevant, ikke mindst fordi det ofte kobles til bredere tendenser som polarisering, antifeminisme og digital radikalisering (Ribeiro et al. 2021:196; Allison 2018; Kowalski & Limber 2013). I disse fællesskaber samles mænd for at dele erfaringer, udveksle synspunkter og formulere kritik af kønsrelationer og samfundsudviklingen bredere set. Fællesskaberne spænder vidt, men fælles for dem er, at de formidler bestemte forestillinger om maskulinitet, køn og social orden (Han & Yin 2023: 1923). Forskning har vist, at diskurser i manosfæren *kan* bidrage til normaliseringen af misogyni, udbredelsen af konspirationstænkning og i visse tilfælde radikalisering (Ging 2019: 640). Dette gør fællesskaberne til mere end blot steder for udveksling af holdninger – de bliver arenaer, hvor kønsbaseret fjendtlighed kan opildnes og forankres. Det er derfor afgørende at undersøge, hvordan disse ideologier formes og cirkulerer, for at kunne skabe større forståelse af fællesskaberne.

I dette speciale undersøger vi, hvordan manosfæriske ideologier forankres og udtrykkes gennem sprog og adfærd. Ved at kombinere kvantitative analyser med kvalitative nærlæsninger søger vi at identificere mønstre, der forbinder brugertyper med bestemte former for ideologisk intensitet. I forlængelse heraf er vi særligt optagede af, hvordan hegemonisk maskulinitet artikuleres, reproduceres og udfordres i forskellige dele af manosfæren – og hvordan digitale fællesskaber fungerer som affektive og ideologiske rum for kønslig positionering.

1.1 Holdninger i bevægelse

Udviklingen i holdninger til ligestilling viser en voksende kønsmæssig kløft. Kvinder er blevet mere feministiske, mens mænd i stigende grad forholder sig kritiske. I 1994 mente 41,6 % af danske kvinder, at der stadig var behov for ligestilling – i 2022 var tallet steget til over 70 %. Samtidig er andelen af mænd, der mener, at ligestillingen er opnået eller er gået for vidt, steget fra 7,7 % i 1994 til knap hver femte unge mand i 2022 (Andersen & Shamshiri-Petersen, 2020, s. 500–501; Andersen & Reiermann, 2023). Nogle omtaler endda dette som en antifeministisk mobilisering blandt unge danske mænd (Borchorst & Dahlerup 2020). Et tilsvarende ideologisk

skel mellem kønnene ses også i en international kontekst (Reeves 2024). Denne udvikling sker parallelt med en styrkelse af det rettighedsbaserede fundament for ligestilling i mange vestlige lande. Der indføres lovgivning mod kønsbaseret chikane og diskrimination, drevet af internationale forpligtelser og fælles menneskerettighedsstandarder (EIGE 2023). Ligestilling er ikke blot en politisk ambition, men en menneskeret (Institut for Menneskerettigheder). Det betyder, at ytringer og holdninger – også når de er kritiske – skal udtrykkes inden for rammerne af gældende lovgivning og respekt for andres rettigheder. Når disse grænser overskrides, ser vi en tendens til, at især kvinder og minoriteter trækker sig fra den offentlige debat. Ikke på grund af uenighed i sag, men fordi de mødes med hadtale og en grov tone, der retter sig mod deres sociale identitet frem for deres argumenter (Analyse & Tal 2021: 59; Institut for Menneskerettigheder 2022: 3–4). Dette er væsentligt, fordi det ikke blot handler om ytringsfrihed, men om demokratiets bæreevne: Hvis visse grupper ikke længere føler sig trygge ved at deltage i debatten, risikerer vi at skabe et samfund, hvor gensidig forståelse og dialog forvitrer.

1.1.1 Det digitale dilemma: Sociale medier og demokratiseringen af debatten

Den teknologiske demokratisering i det senmoderne samfund, hvor online platforme i stigende grad fungerer som kommunikationskanaler for almindelige borgere, har givet flere mulighed for at blive hørt (Nordisk Ministerråd, 2023). Sociale medier har åbnet nye rum for deltagelse – særligt for dem, der tidligere stod uden for den etablerede offentlige debat. Men det potentiale, der ligger i, at alle kan ytre sig, realiseres ikke nødvendigvis i praksis. Selvom adgangsbarrieren er sænket, spiller faktorer som status, kulturel kapital og teknologiske ressourcer fortsat en afgørende rolle for, hvilke stemmer der opnår gennemslagskraft (Robson & Anduiza 2009: 865). Hertil kommer spørgsmålet om, hvilke synspunkter og værdier, der i det hele taget bliver socialt accepteret og valideret i den brede offentlighed. For dem, der oplever at blive afvist eller marginaliseret på mainstream-platforme, tilbyder alternative fora et frirum, hvor man i højere grad kan finde ligesindede og få sine holdninger bekræftet (Ribeiro et al. 2021: 198). Denne form for bekræftelse kan dog have en slagside. Når brugere samles i ideologisk homogene fællesskaber, hvor modstand og modsigelse udebliver, kan det føre til social isolation og sammentømring omkring fælles fjendebilleder. Det skaber grobund for ekkokamre, hvor misinformation, fake news og konspirationsteorier i højere grad kan florere (Lafont 2023: 77). Der tegner sig dermed et tydeligt magtaspekt i vores digitale færden: Det er ikke kun teknologien, der former deltagelsen, men også platformenes

strukturelle design og den bredere sociale orden, der afgør, hvilke stemmer får plads – og hvilke der skubbes ud i periferien.

En konsekvens af denne form for lukkethed er, at ekstreme synspunkter kan cirkulere uden modspil. Onlineplatforme bruges i stigende grad til at dele ideologisk indhold og had, hvilket ifølge flere studier kan øge polarisering og i visse tilfælde føre til radikaliserings (Ribeiro et al., 2021, s. 196; Allison, 2018; Kowalski & Limber, 2013). Især har internettet muliggjort fællesskaber, hvor kvindehad og diskrimination ikke blot tolereres, men opmuntres (Mogensen & Rand, 2020, s. 94). De teknologiske rammer forstærker dette: Anonymitet og algoritmer øger sandsynligheden for, at brugere eksponeres for stadig mere ensidigt og ekstremt indhold (Dubois & Blank, 2018, s. 729, 731). Dette kan føre til ideologisk forstærkning og radikaliserings. Det betyder dog ikke, at modstand er fraværende. Mange af disse miljøer er præget af en konfronterende debatkultur, hvor kritik er indlejret i fællesskabets logik – ikke som afvisning, men som noget, man lærer at navigere i og positionere sig op imod (Bright et al., 2020).

Forskning viser, at sociale medier som Youtube, 4chan og Telegram har gjort det muligt for personer med ekstreme holdninger at organisere sig og finde et fællesskab, hvor deres ideologier bliver bekræftet og forstærket (Daregender & Cybernauterne 2020: 20-21; Ribeiro et al. 2021: 196). Dette skaber en situation, hvor personer, der måske starter med at søge efter information om et bestemt emne, hurtigt bliver eksponeret for mere ekstreme synspunkter, der tilbyder en følelse af tilhørsforhold og bekræftelse (Dubois & Blank 2018: 731). Dette kan betragtes som et eksempel på, hvordan sociale medieplatforme kan bidrage til radikaliserings gennem deres evne til at fremme ‘uskyldig’ deltagelse i disse fællesskaber. Mange, der tilslutter sig disse fællesskaber, starter ikke nødvendigvis med at være misogyne, men glider langsomt ind i disse miljøer gennem interaktion med ligesindede individer. Dette ‘glidende ind’ i ekstreme holdninger kan være med til at understrege behovet for en dybere forståelse af disse onlinefællesskaber. I et studie fra Dublin City University oprettede man profiler på TikTok og YouTube Shorts fra tomme smartphones, hvor man udgav sig for at være unge mænd i alderen 16-18 år. Undersøgelsen viste, at uanfægtet om der blev søgt på kvindefjendsk indhold eller ej, blev der inden for *maksimalt* 23 minutter vist misogynt og antifeministisk indhold til profilerne (Baker, Ging & Andreasen 2024: 10). Dette understreger, hvordan mænd ikke kan undgå manosfærisk indhold på sociale medier, selvom de ikke selv opsøger det, fordi algoritmerne skubber sådant indhold mod mænd. Det er værd at forholde sig kritisk til, hvor det stiller os

som samfund, at unge mænd bliver præsenteret for disse ideologier, som potentielt kan være med til at præge dem i en mere manofærisk retning. Hvor demokratisk er det, at vores digitale platforme algoritmisk er med til at fremme bestemt indhold, som kan påvirke demokratiske processer og udfald?

1.2 Manofæren

Efterhånden hersker der ingen tvivl om, at de digitale rum, vi færdes i, har en betydelig indvirkning på både vores meninger og de værdier, vi internaliserer. Et område, hvor der ses mange værdiladede meninger og ideologiske holdninger på internettet, er netop inden for manofæren. Manofæren har i flere år kunnet betragtes som et smalt fænomen på internettet, men har med tiden udviklet sig til at vinde betydeligt større indpas (Han & Yin 2023:1936) både i henhold til udbredelsen online samt hvordan det sproglige trænger ind i den fysiske verden (Ribeiro et al. 2021:196). Dette onlinefællesskab er kendetegnet ved maskulinitet, misogyni, offerliggørelse samt kritik af feminisme og moderne kønsnormer (Han & Yin 2023:). Der kan inden for manofæren sondres mellem forskellige grupperinger, som alle tilskriver sig bevægelsens overordnede ideologi. Til trods for grupperingernes fælles karakteristika, er der samtidig tale om en broget flok, hvor der også findes interne spændinger og forskellige fokuspunkter, fx relateret til hhv. seksuel afholdenhed eller ejerskab rettet mod kvinder. De største og mest fremtrædende grupperinger går under betegnelserne: Mens Rights Activist (MRA), Pick Up Artists (PUA), Incels (Involuntary celibate) og Men Going Their Own Way (MGTOW).

Men's Rights Activists (MRA) kæmper for mænds rettigheder, herunder kritik af fædres rettigheder, skævvridning i retssystemet og den rolle, feminisme spiller i samfundet. Bevægelsen opstod som en profeministisk bevægelse, men er senere blevet opdelt, hvoraf der er opstået en gruppering, der ser sig selv som modstandere af feminismen og har rettet sig mod manofærens ideologier (Lorentzen 2019). Når vi nævner denne bevægelse i specialet, er det altså den manofæriske gruppering, vi referer til. **Men Going Their Own Way (MGTOW)** er en separatistisk bevægelse, hvor mænd bevidst vælger at distancere sig fra kvinder og traditionelle relationer, idet de ser kvinder som en trussel mod deres frihed og velbefindende. Bevægelsen opererer ud fra den opfattelse af, at mænd bør undgå romantiske og seksuelle relationer med kvinder for at beskytte sig selv mod samfundets og feminismens indflydelse – med argumentet om at samfundet ville bryde sammen uden mænds tilstedeværelse (Lorentzen 2019). **Pick up Artists (PUA)**, eller 'scorekunstnere', tilbyder råd og teknikker til at 'score'

kvinder, ofte med fokus på at mestre kunsten i dating og sex. Denne gruppe er ofte kritiseret for at reducere kvinder til objekter for sex og for at fremme manipulerende adfærd i romantiske relationer (Lorentzen 2019). **Incels (involuntary celibates)** er mænd, der oplever seksuel og romantisk afvisning og retter deres frustration og vrede mod kvinder. De ser sig selv som ofre for et samfund, der favoriserer fysisk attraktive mennesker, og deres vrede kan udmønte sig i had og dehumanisering af kvinder. Incels har ofte en meget negativ og voldsom retorik omkring kvinder og romantiske relationer (Lorentzen 2019). Der er som nævnt forskel i, hvorledes de respektive undergrupperinger udtrykker sig, hvortil incel-bevægelsen især opfattes som en af de aktører, der laver flest ringe i vandet. Dette kommer bl.a. til udtryk gennem en longitudinel undersøgelse, der påviser, at incel-bevægelsen er det mest aktive fællesskab inden for manoscæren på Reddit med det højeste antal opslag. På trods af gentagende forbud og nedlukninger af deres fora, formår de at mobilisere nye fora, hurtigere end man kan nå at blinke med øjnene (Ribeiro et al. 2021: 200).

1.2.1 De ideologiske grundpiller

I manoscæren anses mænd for handlekraftige individer, der kæmper imod feminismens indflydelse, som ifølge bevægelsen gør mænd til ofre (Han & Yin 2023: 1925). Det, som er med til at provokere bevægelsens tilsluttede, er nemlig ligestilling og de privilegier, de føler, der bliver taget fra mænd (Baker, Ging & Andreasen 2024: 4; Renström & Bäck 2024: 1787). Feminismen, ligestillingen og skredet i de traditionelle kønsnormer og -roller bliver her set som et nulsumsspil, hvor opløftningen af kvinder anses som grunden til mænds magtesløshed og utilstrækkelighed (Rich & Bujalka 2023). Inden for manoscæren bliver denne logik, der også kaldes Red Pill teori eller filosofi, legitimeret og bevist gennem pseudovidenskab, der trækker på elementer fra bl.a. biologisk essentialisme, økonomiske teorier og evolutionær psykologi (Cannito & Camoletto 2022: 594). Det kunne fx være teorier eller 'love' om ens Sexual Marketvalue (SMV), Look, Status, Money (LSM) eller at kvinder, grundet deres biologi, er promiskuøse og udnytter samt dominerer mænd, fordi de skal finde den bedste og stærkeste mand til reproduktion (Cannito & Camoletto 2022: 593-594). Logikken i Red Pill teorien baserer sig på, at man, efter at have taget den røde pille, kan se samfundet, som det 'i realiteten' ser ud, og at man gennem denne 'åbenbaring' kan opnå frihed ved at sige fra over for samfundets undertrykkende mekanismer. Dette modsætter sig den blå pille, som symboliserer uvidenhed og underkastelse af et undertrykkende samfund (Han & Yin 2023: 1930-1931).

En væsentlig nuance inden for manoscæren er, at for mange unge mænd handler deres første kontakt med manoscæren ikke om kvindehad, men om en søgen efter forståelse og retning i en verden, hvor normer og relationer opleves som uklare. Det, der ligger til grund for manoscæren, kan i høj grad ses som et forsøg på at opnå mening, kontrol og fællesskab (Rich & Bujalka 2023). Usikkerhederne og frustrationerne handler ofte om en følelse af fremmedgørelse, økonomisk ustabilitet, ensomhed og et pessimistisk syn på fremtiden (Rich & Bujalka 2023; Thorup 2023: 62). Usikkerhed grundet økonomisk ustabilitet understøttes af, at disse mænd typisk kan karakteriseres som nogle, der ikke har meget uddannelse og bor uden for storbyerne; det er yderligere en tendens, der ses internationalt (Jørgensen 2024). Det er dog især kropslig usikkerhed og romantisk samt seksuel afvisning, der spiller en rolle for disse mænd (Botto & Gottzén 2023: 601-602). Der er altså ofte tale om individer, der befinder sig et sted i deres liv, hvor de søger svar på, hvilken retning de skal gå.

2.3 Influencere

Manoscærisk indhold fungerer for mange mænd som en ramme for at forstå og håndtere oplevelser af usikkerhed og frustration. Gennem såkaldte manfluencers formidles forklaringer og løsninger, der ofte tager form af et os-mod-dem-narrativ, hvor feminisme ses som en trussel mod maskulinitet (Renström & Bäck, 2024; Bujalka et al., 2022; Daregender & Cybernauterne, 2020). Disse influencere fremmer toksisk maskulinitet og kvindehad og opnår særlig gennemslagskraft blandt unge mænd, som befinder sig i en meget formativ livsfase (Renström & Bäck, 2024; Haslop et al., 2024; Mogensen & Rand, 2019). Indholdet kombinerer kritik med løsninger, ofte i form af selvhjælpsprogrammer, der lover adgang til succes og anerkendelse gennem tilpasning til et snævert maskulint ideal – centreret omkring status, økonomi og emotionel afkobling (Bujalka et al., 2022; Botto & Gottzén, 2023). I praksis tilbydes mænd altså kun én vej ud af deres oplevede krise: at tilpasse sig selvsamme ideal, de allerede føler sig ekskluderet fra.

Dette ideologiske indhold er ikke kun begrænset til lukkede fællesskaber, men dukker også op i mere tilgængelige former – fx i forbindelse med dating- eller selvudviklingsindhold. Her kan det være svært at gennemskue, hvilken ideologi man bliver eksponeret for. Gentagende budskaber og humoristisk fremstilling kan føre til, at indholdet internaliseres, selvom det ikke nødvendigvis blev taget alvorligt fra begyndelsen (Mogensen & Rand, 2019). Digitale platforme spiller en aktiv rolle i at forstærke denne dynamik. Anonymitet, algoritmer og målrettet indholdseksponering øger sandsynligheden for, at brugere bevæger sig længere ind i

polariserede fællesskaber og ideologier (Ribeiro et al., 2021; Dubois & Blank, 2018). Dog viser forskning, at disse miljøer ikke er frie for modstand – tværtimod er intern kritik ofte en del af fællesskabets dynamik og bruges aktivt til at definere positioner og skærpe grænser (Bright et al., 2020). Dertil bliver flere aspekter af den digitale adfærd politiseret. Mange manfluencers udtrykker politiske holdninger og fungerer dermed som politiske meningsdannere for unge mænd, der ofte bruger dem som kilde til samfundsforståelse (Renström & Bäck, 2024; Allgaier, 2020; Fischer et al., 2022). Når komplekse samfundsproblemer reduceres til simple budskaber, kan det fodre en politisk kynisme – særligt i forhold til køn og ligestilling (Schwaiger et al., 2022; Schmuck et al., 2022). I den forstand udgør platformenes logikker manfluencers og en potentiel glidebane ind i manosfærens ideologiske univers (Botto & Gottzén, 2023).

1.2.2 Fællesskabet i manosfæren

Manosfæren udgør et fællesskab, hvor individer forenes gennem et fælles sprog, der går imod feminismen, hvilket bidrager til en følelse af fælles identitet iblandt dem, som deltager i bevægelsen (Marwick & Caplan 2018: 553). Fælles for dem, der deler disse ideologier, er, at de møder andre, som er i samme situation som dem selv, hvilket kan være med til at validere deres følelser og skabe en følelse af tilhør (FOI 2020). Udover at de misogyne ideologier er et centralt aspekt ved følelsen af at høre til, opstår denne følelse også gennem en form for kollektiv offerliggørelse (Lounela 2024: 2; Zimmermann 2022: 166). Her kan diverse online fora bruges som: *"[...] en frustrationsventil og en slags støtte- gruppe, hvor man kan mødes og være fælles om, hvor uduelige kvinder er."* (Karacan & Crone 2020: 34). Her bekræftes man i, at ens sårbarhed ikke er selvforskyldt, men at det er omverdenen, som bærer ansvaret. Dette kan være med til at optegne et billede af fjenden, hvilket kan skabe en retning og et mål, som man kan rette sin utilfredshed mod (Mogensen og Rand 2019: 6). Ideologien er også baseret på et negativt grundlag, som kan være med til at kanalisere destruktive overbevisninger og selvopfattelser, da individerne: *"[...] i mange tilfælde fodrer hinandens depression, raseri og udseendefiksering. Der er også meget selvhad på foraene, at være grim er en legitim grund til at begå selvmord [...]"* (FOI 2020). Dette er med til at opretholde en vrede og en negativ selvopfattelse hos individerne, hvilket kan føre til isolation, depression og som følge af det nihilistiske verdenssyn til tider også selvmordstruede mænd (Europol 2021: 4). Strømningerne inden for manosfæren kan altså bidrage til en forværring af det mentale helbred iblandt dem, som eksponeres for og interagerer med manosfærisk indhold (Lounela 2024: 3; Botto & Gottzén 2023: 604).

1.2.3 Fra holdning til handling – Den skadelige virkning

Misogyni og sexismen er beslægtede, men forskellige begreber: Misogyni dækker over kvindehad, ofte udtrykt som vold eller foragt, mens sexismen handler om diskrimination baseret på køn. Sexisme kan dog ses som en del af et kontinuum, hvor subtile former kan udvikle sig til mere ekstrem misogyni. Traditionelt har forskning i ekstremisme ikke fokuseret på hverdagssexisme, men det er relevant, da manoscæren næres af netop disse mere almindelige former for kønsdiskrimination (Lounela, 2024: 4).

Forbindelsen mellem hverdagssexisme og ekstremt kvindehad har ikke kun kulturel betydning, men også konkrete konsekvenser. Det er dokumenteret, at vold mod kvinder ofte er en forløber for voldelig ekstremisme (Lounela, 2024: 4), og at især kvinder og piger er mål for cybervold, der kan medføre alvorlige fysiske, seksuelle, psykologiske og økonomiske skader (EIGE, 2022: 7). Når ideologier fra onlinefællesskaber omsættes til handling, betragtes misogyn ekstremisme i flere lande som en voksende terrortrussel (Renström & Bäck, 2024: 1787; DiBranco, 2020). Denne form for vold er stadig ny for politi og efterretningstjenester og derfor svær at håndtere. Selvom de fleste medlemmer af manoscæren næppe udøver vold, bidrager miljøet til at opretholde en kultur, der kan være voldsfremmende (Lockyer, Halpin & Maguire, 2024: 2). En britisk undersøgelse viser, at mænd, som konsumerer manoscærisk indhold, er fem gange mere tilbøjelige til at mene, at vold kan retfærdiggøres, hvis man undskylder bagefter (Women's Aid, 2023). Det viser, hvordan disse miljøer kan påvirke synet på vold. I ekstreme tilfælde har dette ført til dødelige angreb, som ved Elliot Rodger, der dræbte flere mennesker som følge af sine radikaliserede overbevisninger – og efterfølgende blev hyldet i dele af manoscæren som en helt (Karacan & Crone, 2020: 34). Sådanne eksempler viser, hvilke risici miljøet kan rumme. Diskussionen om manoscæren handler derfor ikke kun om ytringsfrihed og holdninger, men også om ideologier, der kan føre til vold, diskrimination og radikalisering. Det rejser spørgsmålet om, hvordan ekstreme synspunkter skal håndteres i et demokratisk samfund.

1.2.4 Omfanget og udviklingen af manoscæren

Det kan være vanskeligt at danne et klart billede af, hvor omfangsrig bevægelsen er, eftersom der findes et potentielt stort skyggetal, når der bliver lavet undersøgelser af fænomenets udbredelse. Dog er det ikke nødvendigvis grupperingernes numeriske tilslutning, der er det mest problematiske, men snarere den skadelige effekt, de kan have på samfundet, når de bliver

radikaliserede (Ribeiro et al. 2021: 196). Dette understøttes yderligere ud fra argumentationen om, at det kun kræver én person, der begår fysisk vold på baggrund af radikaliserede overbevisninger. Dertil viser forskning, at det ikke er de centrale figurer eller talpersoner inden for de ekstreme dele af manosphæren, der er tilbøjelige til at begå voldelige angreb i fællesskabets navn – snarere er det de passive medlemmer, der følger med i samtalerne uden at interagere (Mogensen & Rand 2020: 21).

En undersøgelse fra 2019 viser, at på tværs af subreddits og fora eksisterer der knap en million brugere, som har postet omkring 29 millioner indlæg. Denne undersøgelse har udvalgt specifikke fora, hvilket betyder, at det er et udpluk og ikke hele manosphæren, der er skildret her. Dertil er tallene et udtryk for udviklingen frem til 2019 og bør forstås i relation til bevægelsens udbredelse på det tidspunkt (Han & Yin 2023:1936; Ribeiro et al. 2021:196) må man formode, at omfanget spænder endnu bredere i dag. Som vi tidligere har nævnt, er manosphæren heller ikke kun begrænset til lukkede fora, men har også bredt sig til sociale medier af mere mainstream karakter, hvilket gør det vanskeligt at fastslå dens reelle omfang. Et centralt eksempel er Andrew Tate, som har været med til at mainstream'e manosphæriske ideologier og kønssyn (Robert et al. 2025: 1-2; Renström & Bäck 2024: 1788; Wescott et al. 2024). Tates budskaber har opnået stor udbredelse, særligt blandt unge mænd. En britisk undersøgelse viser, at 27 % af mænd mellem 18-29 år har et positivt syn på ham, og 24 % tilslutter sig hans kvindesyn (Smith 2023). Tates indflydelse ses også i skolesystemet, hvor lærere udtrykker bekymring over online misogynis stigende indflydelse. 76 % af gymnasielærere og 60 % af grundskolelærere er stærkt bekymrede, og mange efterspørger undervisningsmateriale om emnet (Over et al. 2025: 1).

Ytringer, der minder om dem i manosphæren, er i stigende grad blevet accepterede i den offentlige debat. Kampen mod feminisme fylder nu på den politiske dagsorden i flere lande og kristenkonervative netværk. Fx viser Donald Trumps, Jair Bolsonaros (brasiliansk præsident) og Matteo Salvinis (vicepræsident i Italiens ministerråd) udtalelser, hvordan kvindenedgørende retorik ikke kun finder sted i fællesskaber som manosphæren, men også i den globale magtelite (Karacan & Crone 2020: 35). På det politiske område kan der ligeledes trækkes tråde til alt-right-bevægelsen, som kombinerer patriarkalske, nationalistiske og antifeministiske idéer. Manderetsaktivisme kan her fungere som indgang hertil (Marwick & Caplan, 2018: 554; Futrelle, 2017; Michael, 2017). Begge miljøer tager udgangspunkt i en oplevelse af, at hvid, mandlig identitet er under pres fra feminisme og progressive bevægelser (Marwick & Caplan,

2018: 554). Dermed rækker mansfæren ud over online fora og manifesterer sig også i politiske og institutionelle sammenhænge.

1.2.5 Hvordan ideologierne manifesterer sig: En dybere forståelse af mansfæren

På baggrund af ovenstående rejses et centralt spørgsmål: Hvordan kan vi analytisk indfange både de sproglige og adfærdsmæssige mønstre, der kendetegner disse onlinefællesskaber? Med dette speciale ønsker vi at bidrage med en mere nuanceret og systematisk tilgang, der kombinerer en analyse af brugernes onlineadfærd med deres sprog. Konkret anser vi onlineadfærd som en indikator for engagement og involvering i mansfæriske fællesskaber. Vi undersøger altså ikke fysisk eller offline adfærd, men snarere digitale spor: mængden og hyppigheden af indlæg og øvrige interaktionsmønstre der viser brugeres aktivitet på onlineforaene. Disse spor viser, hvordan brugere deltager og engagerer sig, og gør det muligt at undersøge engagement i de ideologiske fællesskaber.

Ved at koble disse adfærdsmønstre med en sproglig analyse af brugernes indlæg, gør det os i stand til at analysere, hvordan ideologisk tilslutning udtrykkes både sprogligt og adfærdsmæssigt, og om der er en sammenhæng mellem de to. Specialet tager således afsæt i en todelt analytisk strategi: På den ene side undersøger vi adfærdsdata som indikatorer for engagement, og på den anden side undersøger vi, hvordan ideologier i mansfæren kommer til udtryk gennem sproglige praksisser. Dette kombinerede perspektiv åbner for en mere nuanceret indsigt i digitale, mansfæriske fællesskaber. I forlængelse af dette retter vi vores fokus mod at undersøge:

Hvordan udtrykkes og forankres mansfæriske ideologier på online fora i samspillet mellem de sproglige og adfærdsmæssige mønstre?

2. Metode

2.1 Anvendelse af Generativ AI i specialet

I udvalgte faser af specialet har vi anvendt generativ AI som støtteværktøj – primært i forbindelse med dataforberedelse, kodning, analyse og visualisering. GAI har styrket vores arbejde med tekniske metoder som klyngeanalyse og Python-baseret modellering og har effektiviseret iterative processer, fx ved at minimere behovet for eksterne søgninger. Vi har også brugt GAI til at identificere mønstre i tekstdata og komprimere længere tekstafsnit.

Anvendelsen har dog været kritisk reflekteret: GAI er ikke kontekstfølsom og kræver validering. Derfor er alle outputs blevet vurderet og justeret for at sikre metodisk kvalitet og faglig præcision.

2.2 Analysestrategi

Formålet med dette speciale er at udvikle en typologi, der kombinerer brugeres onlineadfærd med deres sproglige meningsproduktion i manofæriske fora – for at forstå hvordan manofæriske ideologier udtrykkes og forankres. Hvor tidligere forskning har fokuseret på ideologisk indhold, bidrager vi med en mere systematisk og nuanceret analyse af, hvad brugerne siger, og hvordan de deltager. Ved at analysere digitale fodspor – faktiske ytringer og handlinger i den kontekst, hvor de opstår – opnår vi høj økologisk validitet og indsigt i adfærd, som den udfolder sig i praksis.

I analysen anvender vi en sekventiel eksplorativ *mixed methods*-tilgang, hvor kvantitative metoder anvendes til at kortlægge mønstre i adfærd og sprog, og kvalitative analyser anvendes til at fortolke disse mønstre teoretisk (Guest & Fleming 2015: 586). Tilgangen er forankret i en socialkonstruktivistisk forståelse, hvor vi ser sprog og teknologi som medskabere af sociale virkeligheder. Vi adskiller ikke det digitale fra det sociale, men ser onlineinteraktioner som praksisser, der former og formes af brugernes forståelse af køn, identitet og fællesskab. Specialets kvantitative dimension er forankret i Social Data Science (SDS), hvor vi kombinerer to kvantitative metoder til at belyse vores forskningsspørgsmål. Først anvender vi klyngeanalyse (K-means med Calinski-Harabasz-indeks) til at identificere typer af brugeradfærd i fire manofæriske fora (PUA, MGTOW, Incels og AVFM). Klyngeanalysen kortlægger dermed variationer i deltagelsesformer ud fra brugernes aktivitetsniveau og interaktion, uden forudgående antagelser. På baggrund af klyngeanalysen undersøger vi brugernes sprog med tekstembeddings og træner Random Forest-modeller til at prædiktere adfærdstype ud fra den måde, man skriver på. Det gør det muligt at analysere, om sproglige og deltagelsesformer kan kobles til ideologiske udtryk og forankring.

Den kvalitative analyse bygger på typiske tekster, der kvantitativt er identificeret som centrale for hver klynge. Gennem indholdsanalyse af teksterne undersøger vi, hvordan brugerne udtrykker ideologisk ståsted, emotionelle holdninger og sociale positioner. Kombinationen af kvantitativ typologisering og kvalitativ fortolkning giver os dermed mulighed for både at identificere strukturelle mønstre og fortolke deres betydning i kontekst. Denne fortolkning vil

både tage udgangspunkt i Raewyn Connells teori om hegemonisk maskulinitet og Andy Bennetts teoretisering af postsubkulturel teori. Dermed besvarer vi vores forskningsspørgsmål gennem en mixed methods-tilgang, der integrerer kvantitative og kvalitative analyser af både digital adfærd og sproglig meningsproduktion. Specialet er disponeret, så det afspejler faserne i forskningsprocessen. Først præsenteres den kvantitative SDS-analyse, hvor vi identificerer adfærdstyper og undersøger sproglige mønstre. Derefter introduceres den teoretiske ramme, som danner grundlag for den afsluttende kvalitative indholdsanalyse. Her nærlæses typiske tekster for at analysere meningen i det sproglige indhold, hvilket kobles sammen med, hvordan ideologiske positioner udtrykkes i relation til adfærdstyperne.

2.2 Empirisk grundlag

For at undersøge, hvordan manosphæren kommer til udtryk online, tager vi udgangspunkt i datasættet *The Evolution of the Manosphere Across the Web* (Ribeiro et al., 2021). Dette datasæt gør det muligt at undersøge, hvordan ideologiske positioner ikke blot artikuleres sprogligt, men også forankres i konkrete brugermønstre. En væsentlig styrke ved datasættet er dets økologiske validitet: vi analyserer ytringer, som er fremkommet i den kontekst, hvor adfærden faktisk udspiller sig. Datasættet består af 6,7 millioner forumindlæg fra seks uafhængige fora og 22,1 millioner subreddit-indlæg fra 51 underfora, indsamlet i juni 2019 via webcrawlers. Alle tekstindlæg er offentligt tilgængelige og dermed i overensstemmelse med gængs digitaltisk praksis. Foraene blev udvalgt ud fra tre kriterier: at de var populære og aktive over tid, offentligt tilgængelige uden login og bredt forbundet til manosphæriske fællesskaber. Der kunne dog med fordel have været større gennemsigtighed i, hvordan disse kriterier blev operationaliseret – eksempelvis hvad der kvalificerer et forum som populært. Dertil rummer datasættet også informationer om brugernes onlineadfærd, såsom hvor meget, hvor hyppigt og hvor længe der bliver postet i foraene.

I analysen fokuserer vi på fire udvalgte fora: AVFM (A Voice For Men som er en gruppering inden for MRA-bevægelsen), MGTOW, Incels og PUA, som udgør selvstændige platforme med egne strukturer, i modsætning til fx Reddit-underfora. De fire platforme repræsenterer de mest udbredte og indflydelsesrige undergrupperinger inden for den bredere manosphæriske paraply og afspejler centrale ideologiske strømninger i feltet (jf. 1.2 Manosphæren). Vi anerkender dog, at valget af netop disse platforme også indebærer en vis afgrænsning og medfører, at det er bestemte synlige og tilgængelige stemmer, der indgår i analysen. Da dataene udelukkende stammer fra indlæg, der er blevet offentliggjort, har vi ikke adgang til information

om brugere, der blot læser med eller opretter profiler uden at skrive, hvorfor vores analyse derfor kun omfatter de brugere, der aktivt ytrer sig, og som dermed er med til at forme de sproglige og ideologiske praksisser i disse fællesskaber.

2.2.1 Tidsdimension og metodiske implikationer

Vores analyse bygger på data fra fire forskellige fora i manofæren, indsamlet i 2019: PUA (oprettet i 2006), AVFM (2012), MGTOW Forum (2014) og Incels (2017). Foraenes varierende opstartstidspunkter betyder, at brugerne har haft forskellige muligheder for langvarig deltagelse – og at de har ageret i fællesskaberne i forskellige samfundskontekster. Et forum oprettet i 2006 har gennemgået flere kulturelle og teknologiske skift end et forum fra 2017, og det kan have betydning for både adfærd og sprogbrug. Det betyder, at brugere med tilsyneladende ens adfærdsmønstre i praksis kan have handlet inden for vidt forskellige normative og teknologiske kontekster. Samtidig skaber den tidslige variation en strukturel asymmetri i, hvilke adfærdstyper der overhovedet kan forekomme i hvilke fora. Eksempelvis kan langvarig deltagelse tage sig forskelligt ud afhængigt af forummets alder. Fraværet af en adfærdstype i et forum bør derfor ikke uden videre tolkes som fraværet af praksis, men kan skyldes forummets levetid og udviklingshistorik. Denne asymmetri blev vi opmærksomme på sent i processen, og vi har derfor ikke haft mulighed for systematisk at kontrollere for den i analysen.

Dette har ikke metodisk betydning i de dele af analysen, hvor data behandles og fortolkes forumvist, idet brugerne her sammenlignes inden for den samme tidsmæssige og strukturelle ramme. Først når vi sammenligner data på tværs af fora, bliver det relevant at tage højde for, at forskelle i brugeradfærd kan være præget af strukturelle forskelle i forummets levetid snarere end af reel adfærdsvariation. Senere i specialet danner vi adfærdstyper på tværs af fora pba. klyngeanalysen, og her vil adfærdstyperne ikke udspringe af ens praksisser eller positioner – de skal altså tolkes gennem konteksten af klyngernes respektive fora. Vi har fravalgt at analysere udviklingen over tid, da en opdeling i tidsperioder ville føre til sparsomme datasæt og usikre resultater – nu særligt på grund af forskelle i foraenes levetid og aktivitetsniveau. I stedet fokuserer vi på mønstre, der går på tværs af hele perioden.

Det er dog vigtigt at skelne mellem forskellige måder, tid spiller ind i vores analyse. I klyngeanalysen har tid en strukturel betydning, idet brugeraktivitet nødvendigvis må forstås i relation til forummets levetid: En højaktiv bruger i et ældre forum har haft flere år til at opbygge

sit deltagelsesmønster, mens samme niveau i et nyere forum forudsætter en mere intensiv tilstedeværelse over kort tid. Her er tid altså en nøgle til at forstå, *i hvilken kontekst* en adfærdstype er blevet til. Anderledes forholder det sig med det sproglige materiale. Da vores typiske tekster er udvalgt på baggrund af tekster knyttet til de identificerede adfærdstyper, repræsenterer de ikke en tidslig kronologisk udvikling, men snarere et samlet billede af den type sprog, der kendetegner hver klynge. Vi arbejder altså ikke med teksternes rækkefølge over tid, men med et tværsnit af sproglige mønstre knyttet til specifik adfærd.

Derfor analyserer vi ikke tid som en dimension i det sproglige materiale. Vi kan ikke sige noget om, hvordan sproget har ændret sig over tid, eller hvordan brugere eventuelt har bevæget sig sprogligt. I stedet ser vi på stabile, tværgående udtryk for ideologiske logikker, som genbruges og cirkulerer i fællesskaberne. Dermed skelner vi mellem tid som en betingelse for at forstå brugeradfærd – hvor foraenes levetid spiller ind – og en analytisk fraværende faktor i vores sproglige analyse.

For at sikre et overblik over denne tidslige dimension har vi valgt at tydeliggøre i selve analysen, hvornår den har metodisk betydning. Dette drejer sig om de dele, hvor vi sammenstiller adfærdstyper på tværs af fora. I de forumvise analyser er brugernes vilkår strukturelt ens, og her er der ikke behov for særlige forbehold.

2.3 Dataindsamling, forbehandling og variable

For at besvare vores problemformulering har vi opbygget en analyseenhed omkring brugeren som aktør. Al adfærd og tekst er aggregeret på brugerniveau, så hver deltager får én samlet adfærdsprofil og tekstmasse. Vi ser altså på en brugers samlede måde at deltage på, så enkeltstående eller særligt atypiske indlæg ikke får uforholdsmæssig stor betydning i analysen.

Før analysen blev datasættet rensat og forbehandlet for at sikre kvalitet og konsistens. Først fjernede vi tekniske variabler som tidsstempler og post-ID'er, da de ikke har analytisk relevans. For at sikre sproglig ensartethed og modellernes ydeevne ekskluderede vi alle ikke-engelsksprogede indlæg. Rækker uden brugernavn blev ligeledes fjernet, da brugernavnet fungerer som den unikke nøgle, vi aggregerer adfærd og tekst omkring. Vi identificerede også fejl i tidsvariabler, hvor nogle indlæg ifølge data var postet før brugerens oprettelse – formentlig som følge af scrapingfejl – og fjernede derfor rækker med negative værdier. Desuden manglede enkelte observationer for oprettelsesdato eller antal indlæg. En mulig årsag kan være, at brugere har slettet deres profiler eller er blevet udelukket fra forummet. For at

undgå analytisk skævvridning blev disse manglende værdier imputeret med gennemsnittet for den pågældende variabel – en statistisk metode, som gør det muligt at bevare datamængden uden at lade få ufuldstændige rækker påvirke det samlede billede (Number Analytics n.d.).

AVFM-datasættet indeholdt dog ikke citationsdata. Det er uklart, om funktionen ikke findes på platformen, eller blot ikke er registreret. Derfor kan citationer ikke indgå som interaktionsindikator i AVFM-datasættet, og sammenligninger på tværs af fora skal dermed tolkes med forbehold.

Efter aggregeringen på brugerniveau består vores datasæt af følgende variable:

Variable efter aggregering	
author	Afsenderens brugernavn
activity_duration	Aktiv periode opgjort i dage – fra første til sidste indlæg (pr. bruger)
total_posts	Antallet af indlæg i alt (pr. bruger)
number_in_post	Gennemsnitligt nummer i en tråd (pr. bruger)
membership_duration_at_first_post	Medlemskabslængden ved det første indlæg (pr. bruger)
citations	Hvor mange indlæg, der er citerer andre indlæg i tråden (pr. bruger)
frequency	Gennemsnitligt antal posts per dag (pr. bruger)

(Se bilag 1 for overblik over databehandling)

Vores adfærdsvariabler afspejler centrale dimensioner af deltagelse: hvor meget, hvor ofte, hvor længe, hvor hurtigt og hvor interaktivt en bruger deltager. Citationsvariablen fungerer som den mest direkte indikator for interaktion, da det at citere et andet indlæg indebærer respons og adressering – i modsætning til blot at poste. Vi er dog bevidste om, at citations kun dækker én dimension af interaktion, og derfor skal målingen forstås som et pragmatisk valg, baseret på det, der faktisk er observerbart og kvantificerbart i vores datakilde. Endelig blev alle variable standardiseret inden for hvert fora, så de har sammenlignelige skalaer. Dette er nødvendigt for at sikre, at ingen enkeltvariabel får for stor vægt i klyngeanalysen alene på grund af sin numeriske spændvidde. Standardiseringen sikrer altså, at alle dimensioner bidrager ligeligt og giver dermed en mere retvisende kortlægning af brugernes samlede adfærd (RudderStack n.d.). Gennem denne datamæssige og metodiske forberedelse har vi skabt en

konsistent og analyserbar ramme, der muliggør det videre arbejde med at identificere mønstre i både adfærd og betydning.

2.4 Deskriptiv statistik

Før vi går videre til de mere analytiske dele af undersøgelsen, præsenteres her et deskriptivt overblik over de fire udvalgte onlinefællesskaber: Pick Up Artists, Incels, Men Going Their Own Way og A Voice For Men. Formålet med dette afsnit er at danne et grundlæggende indblik i brugeraktiviteten og de vigtigste karakteristika for hver gruppe, baseret på de tilgængelige brugeradfærdsdata. Ved at se på centrale statistiske mål såsom aktivitet, antal indlæg og postfrekvens kan vi danne os et indtryk af, hvordan brugerne interagerer i de respektive fællesskaber. Disse kvantitative indsigter fungerer som en kontekstualiserende ramme for de analyser, der følger senere i specialet. Samtidig gør de det muligt at identificere potentielle mønstre i engagement i de respektive fora.

2.4.1. Pick Up Artists

Antal unikke brugere: 38.172				
Variable	Mean	Std	Min	Max
activity_duration	124,92	329,60	0,00	4086,00
total_posts	12,34	62,03	1,00	3389,00
number_in_post	15,69	60,36	1,00	1115,00
membership_duration_at_first_post	40,51	158,39	0,00	4009,00
citations	2,13	22,24	0,00	1477,00
frequency	1,06	1,43	0,00	45,00

Figur 1

Tabellen viser, at brugerne i gennemsnit er aktive i cirka 125 dage, men med en høj spredning (standardafvigelse på 329) hvilket indikerer, at nogle brugere kun er aktive i få dage, mens andre kan være aktive i flere år (op til 4.086 dage - 11 år). Gennemsnittet for *total_posts* er 12,34, men spredningen er stor (Std = 62,02), og brugeren med det højeste antal har 3.382 indlæg. Variablen *membership_duration_at_first_post* udtrykker, hvor længe brugeren har været medlem, før det første indlæg blev postet, og har et gennemsnit på 40 dage. Dette antyder, at mange brugere ikke poster lige efter, at de har oprettet sig. Den bruger, der har ventet længst

tid med at poste et indlæg, har ventet i 4.009 dage (10,9 år). *Citations*, der måler hvor ofte brugerne citerer andre opslag, er i gennemsnit lav (2,13 gange), men at aflæse ud fra max-værdien har den bruger, som har citeret mest, citeret indlæg hele 1.476 gange. Endelig viser *frequency* (1,06 i gennemsnit), at de fleste brugere poster omtrent én gang pr. aktiv dag, selvom der findes observationer med op til 45 posts pr. dag.

2.4.2 Incels

Antal unikke brugere: 3.259				
Variable	Mean	Std	Min	Max
activity_duration	114,33	141,87	0,00	587,00
total_posts	214,46	656,97	1,00	14971,00
number_in_post	25,21	32,26	1,00	521,00
membership_duration_at_first_post	42,06	80,65	0,00	581,00
citations	101,16	339,54	0,00	7884,00
frequency	3,15	7,13	0,00	124,67

Figur 2

Tabellen viser, at brugerne i dette datasæt i gennemsnit er aktive i ca. 114 dage – dog med en relativt stor spredning (Std = 141,80) og en maksimal aktiv periode på 587 dage. Dette tyder på, at mens nogle brugere kun er aktive i en kort periode, kan andre forblive engagerede i næsten to år - hvilket svarer til perioden for det indsamlede datasæt (jf. 2.2.1 Tidsdimension og metodiske implikationer). Når vi ser på det samlede antal indlæg, ligger *total_posts* i gennemsnit på 213,91, men standardafvigelsen er høj (Std = 654,54), og brugeren med det højeste antal indlæg har bidraget med 14.913 indlæg, hvilket er med til at trække gennemsnittet op. *Membership_duration_at_first_post* er i gennemsnit 42 dage, hvilket antyder, at der for de fleste brugere går lidt over en måned, før de begynder at poste. Der findes dog et eksempel på et tilfælde, hvor der går over et år (581 dage) før det første indlæg bliver postet, hvilket muligvis kan skyldes, at brugeren fx blot har forholdt sig passivt læsende i en længere periode. Med hensyn til *citations* fremgår det, at den gennemsnitlige værdi er 101 gange, men med værdier helt op til 7.876 gange. Endelig viser variabelen *frequency* (mean = 3,14), at en typisk bruger gennemsnitligt laver omkring 3 indlæg pr. aktiv dag. Her ses der, at den bruger, som laver flest indlæg om dagen, når op på 124 indlæg.

2.4.3 Men Going Their Own Way

Antal unikke brugere: 2.790				
Variable	Mean	Std	Min	Max
activity_duration	242,39	377,43	0,00	1762,00
total_posts	123,25	495,79	1,00	9345,00
number_in_post	21,66	58,95	1,00	1332,00
membership_duration_at_first_post	55,40	146,38	0,00	1469,00
citations	35,08	196,85	0,00	5304,00
frequency	1,29	2,56	0,00	53,00

Figur 3

Tabellen viser, at der er 2.790 unikke brugere. Ifølge variablen *activity_duration* – som måler den samlede aktive periode i dage – er gennemsnittet 242 dage, med en høj spredning (Std = 377) og et maksimum på 1.762 dage (4,8 år). Dette indikerer, at mens nogle brugere kun er aktive i en kort periode, er der nogen, der forbliver aktive i adskillige år. Det samlede antal indlæg, målt ved *total_posts*, ligger i gennemsnit på 123, men den store variation – med et maksimum på 9.348 indlæg – er med til at trække gennemsnittet op. Variablen *membership_duration_at_first_post* har et gennemsnit på 55 dage med en max observation på 1.469 dage (4 år), hvilket viser, at nogle brugere venter betydeligt længere, før de engagerer sig i debatten. *Citations* er i gennemsnit 35,8 gange, men med en maksimumværdi på 5.304 gange, hvilket igen illustrerer en betydelig variation i interaktionsmønstrene. Variablen *frequency* (mean = 1,29) viser, at de fleste brugere poster omkring én gang dagligt, selvom der forekommer tilfælde på op til 53 indlæg pr. dag.

2.4.4 A Voice For Men

Antal unikke brugere: 1.773				
Variable:	Mean	Std	Min	Max
activity_duration	193,49	368,21	0,00	2391,00
total_posts	111,89	463,45	1,00	7350,00
number_in_post	15,44	35,36	1,00	810,69

membership_duration_at _first_post	30,67	81,76	0,00	1562,00
citations	0,00	0,00	0,00	0,00
frequency	1,50	2,62	0,00	38,00

Figur 4

Activity_duration, som i gennemsnit ligger på 193 dage (med en standardafvigelse på 368 og et maksimum på 2.391 dage – 6,6 år), vidner om en stor variation i, hvor længe brugerne er aktive. Dette indikerer, at mens nogle brugere kun er aktive i en kort periode, kan andre opretholde deres aktivitet i flere år. *Total_posts* har et gennemsnit på 111,89 med en markant standardafvigelse på 463,45 og et maksimum på 7.349 indlæg. *Membership_duration_at_first_post* er i gennemsnit 30 dage, hvilket indikerer, at de fleste brugere begynder at poste inden for den første måned efter tilmelding. Samtidig viser max-værdien, at det kan strække sig helt op til flere år (1.562 dage – 4,2 år), før det første indlæg bliver postet, hvilket kan afspejle forskellige tilpasnings- eller motivationsfaktorer. For variablen *citations* befinder alle værdierne sig på 0, hvilket indikerer, at data for denne variabel mangler. Dette kan både skyldes, at citeringsfunktionen ikke er tilgængelig på platformen, eller at denne information gik tabt i scrapingprocessen. Da vi ikke selv har udført dataindsamlingen, må vi gøre brug af den allerede eksisterende datastruktur, selvom det som sagt indebærer begrænsninger. *Frequency*, med et gennemsnit på 1,50, viser, at en typisk bruger laver lidt over ét indlæg pr. aktiv dag. Dog indikerer max-værdien, at den bruger, der hyppigst kommenterer, når op på 38 indlæg pr. aktiv dag.

Data fra Pick Up Artists, Incels, Men Going Their Own Way og A Voice For Men viser alle en stor variation i brugeradfærd. Selvom tallene umiddelbart fremstår jævne, skal de deskriptive statistikker forstås som en grov indikation. Min-, maks- og gennemsnitsværdier giver et forenklet billede og skjuler de mere komplekse mønstre i deltagelse og engagement. Derfor fungerer denne indledende kvantitative oversigt som et afsæt for den efterfølgende klyngeanalyse, hvor vi dykker dybere ned i, hvordan brugernes adfærd reelt fordeler og organiserer sig i mønstre.

2.5 Klynger

I arbejdet med at afdække adfærdsmønstre i manosphærens undergrupper har vi anvendt en klyngeanalytisk tilgang. Formålet har været at undersøge, om der i brugeradfærden på de fire fora – PUA, Incels, MGTOW og AVFM – kan identificeres karakteristiske grupperinger. Her er klyngeanalysen fordelagtig, da den søger at opdele data i grupper eller klynger, så observationer inden for den samme klynge minder mest muligt om hinanden, mens observationer på tværs af klynger adskiller sig så meget som muligt (Géron 2019: 238). En af de væsentligste styrker ved klyngeanalysen er, at den giver mulighed for at identificere mønstre og grupperinger uden forudgående antagelser. Det giver mulighed for at lade data ‘tale selv’, hvilket kan være en fordel i komplekse og dynamiske fællesskaber. Konkret er klyngeanalysen baseret på vores konstruerede adfærdsvariable, der som sagt indfanger centrale aspekter af brugeraktivitet og som kan sige noget om engagement og synlighed. Klyngeanalysen er gennemført separat for hvert forum for at undgå, at store eller meget aktive fællesskaber dominerer analysen. Dette muliggør en mere retvisende og kontekstnær analyse, hvor også mindre fora og særegne deltagelsesmønstre inden for hvert forum får plads og ikke drukner i gennemsnitstendenser.

Mere specifikt har vi benyttet **K-means clustering**, som er en udbredt metode, der gør det muligt at effektivt identificere skjulte strukturer i store og komplekse datasæt (Géron 2019: 238, 241). K-means clustering virker ved at forsøge at minimere intra-klynge-variationen, det vil sige den gennemsnitlige afstand mellem datapunkterne og deres respektive klyngecentrum. Antallet af klyngecentre (centroider) anslås tilfældigt af os og danner grundlag for, hvor mange grupper der vil blive klynget (Géron 2019: 242). K-Means algoritmen vil derefter afmærke de tilfældige klyngecentre, beregne afstanden til og afmærke datapunkterne, og herefter opdatere klyngecentrene, så de placerer sig i gennemsnittet af klyngens datapunkter. Dette er en iterativ proces, der sikrer metodens effektivitet (Géron 2019: 243).

En central udfordring ved K-means er dog, at antallet af klynger anslås tilfældigt, og derfor vil algoritmen i højere grad være optaget af at finde konvergens og dermed ikke nødvendigvis finde det mest optimale antal af klynger (Géron 2019: 244). Et for højt K (antal af klynger) risikerer kunstige forskelle i data, mens et for lavt K kan skjule vigtige nuancer (Géron 2019: 136). En begrænsning ved K-means clustering er, at K-means forudsætter, at klynger er sfæriske og nogenlunde lige store, hvilket ikke nødvendigvis stemmer overens med virkeligheden i sociale data og menneskelig adfærd (Géron 2019: 250). Denne begrænsning

kommer vi udenom ved brug af Calinski-Harabasz, som tillader os at sammenligne CH-scorer (Calinski-Harabasz-indeks) for forskellige værdier af K. På denne måde finder metoden altså den mest optimale værdi for K, der bedst balancerer modelkompleksitet og forklaringskraft (Scikit-learn, n.d.), hvilket er med til at højne specialets interne reliabilitet og validitet. Calinski-Harabasz metoden vurderede på baggrund af de forskellige CH-scorer, at det statistisk mest optimale antal af klynger er: **to klynger** i PUA-datasættet, **fire klynger** i incel-datasættet og **tre klynger** i MGTOW- og AVFM-datasættet - hvilket er de antal, vi beslutter at gå med.

2.6 Fortolkning: Klyngeprofil og variable loadings

Når de statistiske klynger i brugeradfærden er identificeret, opstår spørgsmålet: Hvad karakteriserer de enkelte grupper? For at kunne fortolke klyngerne analyserer vi, hvilke variable der i særlig grad former og adskiller dem (se bilag 3 for visualiseringer). Det gør vi ved at se på loadings, som indikerer, hvor stor betydning hver variabel har haft for dannelsen af en given klynge. Når en variabel har en høj loading (uanset positivt eller negativt fortegn), betyder det, at den har spillet en central rolle i at forme klyngen. Loadingen bliver vurderet på centroiderne, som er gennemsnitsværdierne for hver variabel i hver klynge. Hvis en variabel har en væsentligt højere eller lavere gennemsnitsværdi i én klynge sammenlignet med de andre, indikerer det, at netop den adfærd er særlig karakteristisk for brugerne i den gruppe (Choudhury, 2019). Denne fortolkning gør det muligt at afdække, hvordan forskellige brugertyper navigerer og agerer i de respektive fællesskaber. Tolkningen af loadings og klyngeprofiler uddybes i det følgende.

2.6.1 PUA loadings

Klynge	Activity duration	Total posts	Number in post	Citations	Membership duration at first post	Frequency
1 37.739 brugere 465.398 indlæg	0,837	0,085	-5,502	0,007	-0,199	0,001
2 433 brugere 2.084 indlæg	-73,001	-7,484	479,554	-0,681	17,364	-0,096

Figur 5

Brugerne i PUA-forummet fordeler sig i to klynger med forskellige aktivitetsmønstre.

Når disse loadings fortolkes, skal de ses i lyset af de deskriptive gennemsnitsværdier for hele forummet. Brugerne har i gennemsnit: en aktiv periode på 124 dage, 12 indlæg fordelt over perioden, citerer andre brugere 2 gange, poster første indlæg 40 dage efter oprettelse, og en postfrekvens på 1 indlæg om dagen. De placerer sig i gennemsnit som nummer 16 i trådene (se figur 1).

Klynge 1 (98,87% af brugerne) udgør langt størstedelen og ligger tæt på gennemsnittet på tværs af alle variable. Det betyder, at denne store gruppe kan forstås som forummets typiske brugerprofil.

Klynge 2 (1,13% af brugerne) adskiller sig ved en lidt lavere aktivitet pr. bruger. Deres samlede aktivitetstid ligger -73 under gennemsnittet, og de poster generelt lidt færre indlæg end gennemsnittet (-7,48). Gruppen har også en afvigelse fra gennemsnittet på +479,55, i hvilket nummer indlæg, man laver i en tråd, hvilket betyder at klynge 2 skriver sent i trådene. Derudover ligger deres medlemstid før første opslag på +17,36 over gennemsnittet, hvilket tyder på en brugertype, der har en længere periode som observatør og et lavere aktivitetsniveau. Overordnet viser PUA-forummet en tydelig opdeling mellem en stor, gennemsnitlig masse og en lille gruppe af brugere med en kort og mere observerende deltagelsesform. For visualiseringer af loadings se (bilag 3).

2.6.2 Incels loadings

Klynge	Activity duration	Total posts	Number in post	Citations	Membership duration at first post	Frequency
1 84 brugere 235.100 indlæg	188,685	2.899,870	-5,613	1.553,152	-9,842	9,078
2 2.186 brugere 125.629 indlæg	-72,941	-155,808	1,285	-75,179	-23,848	-0,668
3 71 brugere	-107,368	35,888	-0,951	17,617	-34,944	34,782

17.522 indlæg						
4 918 brugere 286.152 indlæg	164,732	102,898	-2,473	35,540	60,393	-1,928

Figur 6

Brugerne i incels-forummet fordeler sig på fire klynger med tydeligt forskellige aktivitetsprofiler. Den gennemsnitlige incel-bruger har en aktiv periode på 114 dage, skriver 214 indlæg, skriver som nummer 25 i trådende, poster første indlæg efter 42 dages medlemsskab, citerer 101 gange og har en skrivefrekvens på 3,15 indlæg pr. dag. Det er i lyset af disse gennemsnit, at loadings skal forstås (figur 2).

Klynge 1 (2,58% af brugerne) adskiller sig markant fra de øvrige med en meget høj grad af aktivitet. Gruppen har en afvigelse på +188,68 for deres aktive periode og +2.899,87 i antal indlæg. De citerer andre indlæg meget hyppigt (+1.553,15) og dertil har de en lettere forhøjet skrivefrekvens (+9,07). Dette vidner om en intensiv og vedvarende deltagelsesform. De ligger lidt under gennemsnittet (-5,61) i relation til hvilket nummer indlæg man har i en tråd, hvilket peger på, at de også er mere tilbøjelig til at starte tråde end de andre klynger er.

Klynge 2 (67,08% af brugerne) repræsenterer den store brugergruppe og ligger gennemgående under gennemsnittet: -72,94 for deres aktive periode, -155,80 i antal indlæg og -75,17 i citeringen af andre indlæg. Gruppen har også en kortere tid fra oprettelse til første indlæg (-23,84), hvilket peger på en lavere, mere umiddelbar form for deltagelse.

Klynge 3 (2,18% af brugerne) har en højere frekvens end gennemsnittet (+34,78), skriver lidt flere oplæg end gennemsnittet (+35,88), men har dog en kortere aktiv periode (-107,36). Deres adfærd indikerer korte, men intense perioder med høj skriveaktivitet.

Klynge 4 (28,17% af brugerne) har en høj og stabil deltagelse. De ligger over gennemsnittet i deres aktive periode (+164,73), antal indlæg (+102,89), citering af andre indlæg (+35,54) og medlemstid før første indlæg (+60,39).

De fire klynger illustrerer et forum, hvor den brede majoritet er forholdsvis lavaktive, mens meget af den intensive og vedvarende aktivitet drives af mindre, men mere engagerede klynger. For visualiseringer af loadings se (bilag 3).

2.6.3 MGTOW loadings

Klynge	Activity duration	Total posts	Number in post	Citations	Membership duration at first post	Frequency
1 2.332 brugere 57.510 indlæg	-141,959	-98,505	-2,219	-30,244	3,373	0,107
2 6 brugere 13 indlæg	-227,394	-121,083	1.051,442	-34,909	-49,234	-0,597
3 452 brugere 284.909 indlæg	735,428	509,825	-2,507	156,503	-16,750	-0,545

Figur 7

MGTOW-forummet er opdelt i tre klynger med forskellige profiler, særligt ift. aktivitetsniveau og engagement. Når disse loadings fortolkes, skal de ses i lyset af de deskriptive gennemsnitsværdier for hele forummet. Brugere har i gennemsnit: en aktiv periode på 242 dage, 123 antal indlæg fordelt over perioden, citerer andre brugere 35 gange, poster første indlæg 55 dage efter oprettelse, og en postfrekvens på 1,29 posts om dagen. De placerer sig i gennemsnit som nummer 21 i trådene (se figur 3).

Klynge 1 (83,58% af brugerne) udgør majoriteten og er karakteriseret ved lav aktivitet. Gruppen ligger under gennemsnittet både i deres aktive periode (-141,95) og antal indlæg (-98,50). De citerer også andre indlæg mindre end gennemsnittet (-30,24), dog starter disse brugere ofte tråde (-2.219). Gruppen fremstår som overvejende lavaktive og mindre engagerede i diskussioner.

Klynge 2 (0,22% af brugerne) er meget lille, og adskiller sig fra de andre klynger ved at skrive sent i trådene (+1.051,44). Klyngen ligger under gennemsnittet i alle andre mål – både i aktivitetstid (-227,39), antal indlæg (-121,08) og citering af andre indlæg (-34,90). Det antyder, at de få brugere i denne klynge deltager sent i diskussionerne uden at engagere sig nævneværdigt – hverken gennem egne indlæg eller i dialog med andre brugere.

Klynge 3 (16,20% af brugerne) er den mest vedholdende og aktive gruppe. De har en stor positiv afvigelse i deres aktive periode (+735,42) og i antal indlæg (+509,82), hvilket indikerer

en kontinuerlig og høj deltagelse. Gruppen citerer også andre indlæg langt oftere end gennemsnittet (+156,50) sammenlignet med de andre klynger, hvilket peger på en mere reflektiv og debatorienteret deltagelse.

MGTOW-forummet drives altså i høj grad af en mindre gruppe brugere med høj og stabil aktivitet, mens størstedelen deltager mere sporadisk. For visualiseringer af loadings se (bilag 3).

2.6.4 AVFM loadings

Klynge	Activity duration	Total posts	Number in post	Citations	Membership duration at first post	Frequency
1 1.628 brugere 72.567 indlæg	-67,493	-67,124	-3,926	0,000	0,752	-0,266
2 110 brugere 12.0943 indlæg	1057,737	994,582	55,503	0,000	-6,945	-0,476
3 35 brugere 3.776 indlæg	-184,889	-3,604	8,199	0,000	-13,158	13,877

Figur 8

Brugerne i AVFM-forummet er fordelt på tre klynger, der varierer i intensitet og mønster for deltagelse. Den gennemsnitlige AVFM-bruger har en aktiv periode på 193 dage, skriver 112 indlæg, skriver som nummer 15 i trådene, poste første indlæg 30 dage efter oprettelse og en hyppighed på 1,5 post pr. dag. (figur 4). Det er i lyset af disse gennemsnit at loadings skal forstås.

Klynge 1 (91,82% af brugerne) repræsenterer majoriteten. Gruppen har negative afvigelser i både deres aktive periode (-67,49) og antal indlæg (-67,12), hvilket placerer dem under gennemsnittet. Gruppen deltager således i mindre grad og med begrænset interaktion. **Klynge 2** (6,20% af brugerne) skiller sig klart ud som den mest aktive. De ligger markant over gennemsnittet for deres aktive periode (+1.057,73), antal indlæg (+994,58) og så skriver de senere i trådene end gennemsnittet (+55,50), hvilket peger på en vedholdende og debatorienteret deltagelsesform.

Klynge 3 (1,97% af brugerne) adskiller sig især ved en høj skrivefrekvens (+13,87), selvom de ikke har tilsvarende høj aktivitet på andre mål. Gruppen ligger lavt på deres aktive periode (-184,88) og skriver lidt færre indlæg end gennemsnittet (-3,60), hvilket tyder på en meget kortvarig, men intens deltagelse.

Overordnet fremstår AVFM som et forum, hvor aktiviteten bæres af en lille, meget aktiv kerne, mens hovedparten af brugerne er mindre deltagende. For visualiseringer af loadings se (bilag 3).

2.6.5 Klynge størrelser

En iøjnefaldende observation i vores klyngeanalyse er, at nogle klynger rummer væsentligt færre brugere end andre. Fx ser vi tilfælde, hvor der er under 40 brugere i en klynge, mens en anden tæller flere tusinde. Dette rejser spørgsmålet om, hvorvidt sådanne små klynger repræsenterer egentlige adfærdstyper – eller om de snarere udgør statistiske outliers, som kunstigt trækkes ud i deres egen gruppe på grund af ekstreme værdier. Det er en væsentlig begrænsning ved K-means, at algoritmen er følsom over for outliers, da disse kan forstyrre centroid-beregningerne og dermed påvirke hele den overordnede klyngeopdeling. Dog skal det understreges, at små klynger ikke nødvendigvis er et tegn på fejl eller støj. Tværtimod kan de afspejle reelle adfærdsformer, som adskiller sig signifikant fra den bredere brugerbase. Det er netop her, Calinski-Harabasz-indekset bidrager som evalueringsmetode. Ved at måle den relative afstand mellem og inden for klynger, kan indekset indikere, hvorvidt det giver statistisk mening at behandle disse brugere som en særskilt gruppe. For at undgå, at de større grupper dominerer analysen, behandler vi klyngerne separat – så de små klynger ikke drukner i den store datamængde.

Vi har derfor ikke behandlet små klynger som et problem i sig selv, men har i stedet forholdt os kritisk til, hvorvidt deres adfærd kan fortolkes som en meningsfuld deltagerform i konteksten af manosphæren. I den forbindelse har vi vurderet, at flere af de klynger, der består af under 200 brugere, alligevel rummer tusinde- eller hundredtusindevis af indlæg – med undtagelse af klynge 2 i MGTOW – hvilket tyder på, at de, trods deres størrelse, har potentiale for betydelig sproglig indflydelse. Klynge 2 i MGTOW har kun 6 brugere og 13 indlæg (bilag 2), hvorfor denne klynge ikke vil blive taget med i den videre analyse. Dette skyldes, at den ikke vil kunne give os resultater, der er statistisk robuste og dermed tilstrækkelige ift. vores metodiske valg – dertil betragtes de som outliers. Resten af klyngerne har tilstrækkelige antal indlæg til at blive inkluderet i den resterende databehandling og vil ligge til grund for vores videre analyse. På baggrund af klyngeanalysen har vi nu fået et indledningsvist indblik i de

forskellige adfærdstyper, der findes på tværs af manofæriske fora, hvilket danner grundlag for den videre fortolkning.

2.7 Adfærdstyper

I dette afsnit præsenterer vi samlet og kvalitativt de adfærdstyper, der er identificeret på baggrund af vores klyngeanalyse af brugeraktivitet. Her samles de elleve oprindelige klynger til seks sammenfattede adfærdstyper med det formål at skabe et analytisk læseværktøj. Dette gør vi med henblik på at skabe et overblik over de forskellige måder, brugerne deltager på inden for hver klynge. De adfærdstyper, der præsenteres i det følgende, er dannet på tværs af brugere fra forskellige fora. Da foraene dækker forskellige tidsperioder og har forskellig levetid, er forskellene i de identificerede mønstre påvirket af disse tidslige forskelle (jf. 2.2.1 Tidsdimension og metodiske implikationer). Det betyder, at adfærdstyperne ikke er direkte sammenlignelige på tværs af fora, men må fortolkes i relation til det enkelte forums kontekst. Deres betydning er fortsat analytisk retvisende, så længe de forstås inden for de specifikke strukturelle og tidslige rammer, de er opstået i. Tabellen nedenfor giver et samlet overblik over de seks adfærdstyper, og hvilke klynger og fora de optræder i. Da vi i opgaven forstår adfærd som et mål for engagement, er adfærdstyperne listet i rækkefølge fra lavt til højt engagement. Det betyder, at tabellen bevæger sig fra de mindst aktive og involverede brugertyper til dem med størst og mest vedvarende deltagelse.

Adfærdstype	Kendetegn	Klynger
Observerende brugere	Deltager sent i tråde, har lang ventetid fra oprettelse til første indlæg, lav samlet aktivitet. Indikerer mere passiv eller observerende deltagelse.	<i>PUA klynge 2</i>
Lavaktiv majoritet	Lav aktivitet, kort aktiv periode, få indlæg og lav interaktion. Repræsenterer under-gennemsnitsbrugeren.	<i>Incels klynge 2</i> <i>MGTOW klynge 1</i> <i>AVFM klynge 1</i>
Intens korttidsdeltager	Kort aktiv periode kombineret med høj frekvens – brugeren skriver meget på kort tid, men forsvinder hurtigt igen.	<i>Incels klynge 3</i> <i>AVFM klynge 3</i>
Gennemsnitlig bruger	Ligger gennemsnitligt i alle variable.	<i>PUA klynge 1</i>

Vedholdende kerne	Høj og stabil deltagelse over tid, mange indlæg, hyppig citering. Deltager aktivt og præger debatkulturen i forummet.	<i>Incels klynge 4</i> <i>MGTOW klynge 3</i> <i>AVFM klynge 2</i>
Hyperaktive superbruger	Ekstremt høj aktivitet, meget lang aktiv periode og usædvanligt mange indlæg og interaktioner.	<i>Incels klynge 1</i>

Figur 9

De seks adfærdstyper er resultatet af brugen af GAI som hjælpemiddel til kategorisering, hvor den pba. vores loadings har fundet adfærdsmønstre på tværs af fora, som har nok ligheder til at udgøre brugerprofiler. Denne typologi abstraherer fra individuelle forskelle og fremhæver kollektive former for deltagelse. Typerne – *den observerende bruger*, *den lavaktive majoritet*, *den intense korttidsdeltager*, *den gennemsnitlige bruger*, *den vedholdende kerne* og *de hyperaktive superbrugere* – repræsenterer forskellige grader af involvering.

2.8 Fra adfærd til sprog: Embeddings som metode

Efter at have identificeret klynger baseret på brugeradfærd, kombinerer vi nu disse med den sproglige del af analysen – for at undersøge om der ses en kobling mellem de sproglige- og adfærdsmæssige dimensioner. For at kunne analysere sproglige mønstre i brugernes indlæg omsætter vi tekst til tal ved hjælp af tekstembeddings. Almindelig tekst er ustruktureret og kan ikke direkte bruges i kvantitative analyser, men embeddings repræsenterer tekster som vektorer – lister af tal, der fanger mening og struktur. Tekster med lignende sprogbrug vil ligge tæt i embedding-rummet, hvilket gør det muligt at måle sproglig nærhed og identificere, hvad der er typisk for en given gruppe.

I dette speciale anvender vi FastText til at omdanne brugernes tekster til såkaldte tekstembeddings (Bojanowski et al., 2017: 135). Det gør vi for hver adfærds-klynge, som vi har identificeret inden for de fire manofæriske onlinefællesskaber: PUA, incels, MGTOW og AVFM. FastText er en sprogmodel, der analyserer ord som sammensat af mindre tekststykker (såkaldte n-grams). Det betyder, at modellen ikke blot ser ordet som en helhed, men også inddrager information om dets delelementer, som fx “hat”, “ful” og “ate” i ordet *hateful*. Denne tilgang gør modellen særligt velegnet til at håndtere sjældne ord, kreative stavemåder og betydningsnuancer (Bojanowski et al., 2017: 136; Grave et al., 2018), der ofte kendetegner sprogbrugen i onlinefællesskaber som manofæren, hvor slang og interne begreber er udbredte (Gothard et al., 2021). Ved at træne modellerne separat for hvert forum tilpasses vores

embeddings til det specifikke sprogbrug, hvilket muliggør en kontekstnær og nuanceret analyse. Dertil kommer, at FastText er hurtig og skalerbar, hvilket gør den praktisk anvendelig til store datamængder (Joulin et al., 2016: 427). FastText fungerer dermed ikke blot som et teknisk værktøj, men som en metode til at åbne datasættet sprogligt op for vores analyse.

2.9 Prædiktionsmodel

For at undersøge sammenhængen mellem adfærd og sprogbrug gør vi brug af en prædiktionsmodel som en del af vores kvantitative metode. Modellen bruges til at afgøre, om det er muligt at forudsige en brugers adfærdstype – defineret ud fra den tidligere klyngeanalyse – alene på baggrund af deres tekstuelle udtryk.

I dette speciale har vi derfor valgt **Random Forest** som prædiktionsmodel, der bruges til klassifikation. Random Forest er en metode, der træffer beslutninger ved at kombinere mange små, simple modeller (beslutningstræer). Hver model lærer noget forskelligt, fordi den kun ser en tilfældig del af data. Når alle modeller har givet deres bud på den bedste klassifikation, bliver flertallet af modellernes svar valgt som det endelige output (Géron 2019:191). Denne tilgang kaldes bagging (Bootstrap Aggregating), og den bidrager til at mindske modellens tendens til overfitting, fordi træerne trænes på forskellige datasæt og dermed bliver mere uafhængige og stabile (Géron 2019:195). I modsætning til individuelle træmodeller har Random Forest altså den fordel, at den leverer mere stabile og generaliserbare resultater ved at reducere følsomhed over for tilfældige udsving i datasættet (Géron 2019:196). Det gør modellen særlig brugbar i situationer, hvor datamængden er begrænset, fordi der her ofte kan forekomme overfitting. I vores tilfælde, hvor datasættene efter behandling har ned til 2.075 tekstobservationer, er Random Forest et oplagt valg, da den er relativt hurtig at træne og ikke kræver en stor datavolumen. Vi opdeler datasættet i **trænings- og testdata** for at kunne validere modellens prædiktionskraft på nye, usete observationer. Vores input til modellen er **tekstembeddings**, som repræsenterer de enkelte teksters sproglige mønstre i et numerisk format. Vores labels – altså det, modellen skal forsøge at forudsige – er de **adfærdstyper**, som vi har identificeret gennem klyngeanalysen. Formålet med prædiktionen er at besvare spørgsmålet: *Givet en persons måde at skrive på – kan vi så forudsige, hvilken adfærdstype de tilhører?* Random Forest anvendes altså til at undersøge, hvorvidt der findes systematiske sproglige mønstre, som kan forbindes med de identificerede adfærdstyper, og om disse mønstre er generaliserbare nok til at kunne forudsige adfærdstypen på nye tekster.

2.9.1 Forbedring af modellen

Alle valg i datahåndtering og modellering er i sidste ende forsøg på at balancere det klassiske bias-variance tradeoff. En god model skal være fleksibel nok til at fange reelle mønstre (lav bias), men ikke så følsom, at den overtilpasser sig støj (lav variance) - målet er altså at opnå god generaliseringsevne uden over- eller undertilpasning (Géron 2019: 136). I dette speciale har vi derfor foretaget en række forbedringsteknikker. Først rensede vi tekstvariablen for tomme felter og platformspecifik støj som “click to expand” og “xxx said:”. Da vi anvender FastText, der baserer sig på morfologisk struktur og håndterer bøjninger og variationer effektivt, har teksten ikke krævet yderligere forbehandling (Grave et al., 2018: 2).

Store forskelle i mængden af data pr. klynge kan skævvride prædiktionsmodeller, da modeller vil blive biased mod majoritetsklassen og dermed overse minoritetsklasser som støj (GeeksforGeeks 2024). Dette gælder også vores datasæt, hvor fx PUA klynge 1 rummer 465.398 tekster, mens klynge 2 kun har 2.084. For at imødegå denne ubalance anvendte vi undersampling, hvor alle klynger nedjusteres, gennem tilfældig udplukning, til størrelsen på den mindste klynge i hvert forum. Dette medfører et betydeligt datatab og risiko for at miste vigtige observationer, hvilket kan påvirke modellens evne til at prædiktere, fordi modellen dermed ikke har lige så meget data at træne og teste på. Alligevel vurderer vi, at undersampling er nødvendig for at sikre balanceret træning og undgå systematisk skævhed i prædiktionen. En balanceret datastruktur forbedrer nemlig modellens evne til at lære på tværs af klynger og giver et mere retvisende evalueringsgrundlag.

I prædiktionsmodeller opdeles data typisk i en trænings- og en testmængde (*test_split*), så modellens præcision kan evalueres på data, den ikke er trænet på (Pedregosa et al., n.d.). Størrelsen på *test_split* afhænger af datasættets størrelse: I mindre datasæt som PUA (2.075 tekster) og MGTOW (3.764 tekster) har vi anvendt en testandel på 0,10 for at maksimere mængden af træningsdata. I de større datasæt Incels (17.373 tekster) og AVFM (57.257 tekster) er *test_split* sat til 0,20, da der stadig er rigeligt data til effektiv træning. Formålet er at maksimere træningsdata i mindre datasæt uden at testmængden bliver for lille til en meningsfuld evaluering (Pedregosa et al., n.d.). Splittet er dermed tilpasset pragmatisk for at balancere læring og evaluering inden for hvert datasæt.

For at optimere modellens præstation yderligere har vi anvendt GridSearchCV – en metode der systematisk afprøver kombinationer af hyperparametre, som fx antal træer (*n_estimators*), maksimal dybde (*max_depth*) og minimum antal observationer for split (*min_samples_split*) i Random Forest – og vurderer hver kombination ud fra krydsvalidering.

Det vil sige, at datasættet deles op i flere datasplit, og modellen testes på tværs af disse datasplit for at sikre, at de fundne parametre ikke kun passer til én bestemt del af data, men faktisk generaliserer bredt (Géron, 2019: 123; Raschka & Mirjalili, 2019: 339). GridSearch bidrager dermed til at reducere overfitting og styrke modellens robusthed, så vi mere pålideligt kan undersøge, hvilke sproglige mønstre der hænger sammen med bestemte adfærdstyper.

3 Analyse del 1 – Social data science

I dette afsnit præsenterer vi resultaterne fra vores analyse af, om brugeres adfærd i manofæriske fora kan forudsiges ud fra deres sprogbrug. For at vurdere modellernes præstation anvender vi fire centrale mål: **accuracy** (hvor stor en andel af alle forudsigelse var korrekte), **recall** (af alle dem, der burde være klassificeret som klynge x – hvor mange procent fandt modellen?), **precision** (af dem, modellen klassificerede som klynge x , hvor mange var faktisk klynge x ?) og **macro-F1** (gennemsnittet af F1-scorer for hver klasse og viser, hvor godt modellen præsterer på tværs af alle klasser - kan den bedre prædiktere en klynge over en anden). Målet er at vurdere, om bestemte sproglige mønstre hænger systematisk sammen med bestemte former for adfærd – og dermed styrke forståelsen af ideologisk positionering i de digitale fællesskaber. Når vi vurderer modellernes præstation, ser vi både på, hvor meget de overgår baseline for tilfældig klassifikation – altså det niveau man ville forvente, hvis modellen blot gættede vilkårligt mellem klyngerne – og hvor tæt de kommer på det maksimale niveau.

3.1 Klassifikationsrapport - PUA

Modellen opnår en samlet *accuracy* på 0,65, hvilket betyder, at den korrekt klassificerer 65 % af teksterne. I en kontekst, hvor teksterne stammer fra det samme onlineforum med ensrettede ideologier, er dette et nogenlunde resultat. Det vidner om, at modellen formår at opfange meningsfulde forskelle i sprogbrug. De ensrettede ideologier ses inden for hvert fora, og derfor gælder dette forbehold for alle prædiktionsmodellerne. Da adfærdstyperne ikke er givet på forhånd, men er konstrueret ud fra statistiske mønstre i brugeradfærd, udgør prædiktionen en kompleks opgave – og netop derfor er en *accuracy* over 0,6 et solidt udgangspunkt i denne kontekst.

Macro-F1-scoren ligger på 0,65, hvilket bekræfter, at modellen præsterer nogenlunde ensartet på tværs af klyngerne. Ser man på *precision* og *recall* for hver klynge, viser det sig, at modellen

er god til at klassificere klynger fra PUA_1 ($\text{recall} = 0,72$), men har en tendens til at inkludere nogle falske positiver ($\text{precision} = 0,63$). For PUA_2 er præcisionen højere ($0,67$), men modellen overser en del relevante tekster ($\text{recall} = 0,57$), hvilket tyder på, at den er mere forsigtig i tildelingen af denne label.

Resultaterne viser, at modellen **formår at skelne mellem sproglige mønstre**, der relaterer sig til forskellige adfærdstyper i PUA-forummet. Prædiktionen peger således på, at brugeradfærd i forummet i et vist omfang kan aflæses sprogligt af modellen – men også at grænserne mellem typerne ikke er fuldstændigt skarpe.

3.2 Klassifikationsrapport - Incels

Modellen opnår en samlet *accuracy* på 0,32, hvilket betyder, at den korrekt klassificerer cirka hver tredje tekst. Dette er et lavt resultat sammenlignet med de øvrige fora og indikerer, at modellen har svært ved at prædiktere, hvilken adfærdstype en given tekst tilhører.

Macro-F1-scoren ligger ligeledes på 0,32, hvilket vidner om, at modellen præsterer jævnt, men lavt, på tværs af alle fire klasser. Det tyder på, at der ikke er én klynge, der dominerer forudsigelserne, men at der generelt mangler klare sproglige indikatorer for klyngemedlemskab.

Ser man på fordelingen, opnår modellen højest *recall* på klynge 1 ($0,39$), hvilket viser, at den i nogen grad genkender relevante tekster herfra, men samtidig fejlagtigt klassificerer mange tekster som hørende til denne klynge ($\text{precision} = 0,33$). Klynge 3 har den højeste præcision ($0,35$), men modellen indfanger ikke alle de relevante tekster ($\text{recall} = 0,32$). For klynge 2 og 4 ligger både *precision* og *recall* lavt og balanceret, med *præcisionstal* på henholdsvis 0,30 og 0,30 og *recall* på 0,28 og 0,30. Det viser, at modellen har svært ved at identificere tekster fra disse grupper. Det antyder, at disse klynger ikke fremstår tydeligt adskilt i det semantiske rum, ud fra hvad modellen kan opfange.

Det lave præstationsniveau peger på, at brugerne i incel-forummet deler en stærkt overlappende semantik, hvor adfærdsvariation ikke afspejles entydigt i sproget. Dermed er det vanskeligt for modellen at skelne mellem typerne. Samlet set præsterer modellen tæt på baseline og fejler i at skabe skarpe skel mellem adfærdstyper. Resultatet peger på et lavt signal i sproget og understreger behovet for kvalitativ analyse for at forstå eventuelle subtile diskursive variationer.

3.3 Klassifikationsrapport - MGTOW

Modellen opnår en samlet *accuracy* på 0,59, hvilket indikerer, at den præsterer moderat. Da der kun er to klynger i MGTOW-forummet, ligger baseline for tilfældig klassifikation på 0,50 – og en *accuracy* på 0,59 viser således, at modellen i et vist omfang er i stand til at prædiktere adfærdstyper ud fra brugernes sprog, men ikke tilfredsstillende.

Macro-F1-scoren er ligeledes 0,59, hvilket vidner om en balanceret præstation på tværs af de to klynger. Det tyder på, at modellen ikke favoriserer den ene klynge frem for den anden, men har nogenlunde ensartet succes med at identificere dem begge.

Ser man nærmere på *precision* og *recall*, præsterer modellen lidt bedre på klynge 3: Her er *recall* 0,65, hvilket indikerer, at modellen fanger en god andel af relevante tekster, mens *precision* ligger på 0,58 – altså er en vis andel af de forudsigelser, der gives, forkerte. For klynge 1 er *recall* lidt lavere (0,52), mens *precision* er 0,60. Det betyder, at modellen er lidt mere forsigtig i sine forudsigelser for denne gruppe og har sværere ved at fange alle relevante tekster.

Modellen klassificerer korrekt lidt over halvdelen af teksterne og viser dermed, at sproglige forskelle mellem klyngerne eksisterer, men er svage. Det tyder på, at forskellene generelt er for utydelige til at sikre høj forudsigelseskvalitet. Resultaterne antyder svage, men tilstedeværende mønstre i sprogbrug mellem adfærdstyper, men ikke i et omfang der gør modellen praktisk pålidelig.

3.4 Klassifikationsrapport - AVFM

Modellen præsterer med en samlet *accuracy* på 0,49, hvilket indikerer, at den har en vis evne til at skelne mellem sproglige mønstre i de tre AVFM-klynger, men at forskellene ikke er særligt markante. Resultatet peger på, at klyngerne sprogligt ligger relativt tæt på hinanden, og at det derfor er vanskeligt for modellen at foretage klare adskillelser.

Macro-F1-scoren er ligeledes 0,49, hvilket viser, at modellens præstation er balanceret på tværs af klyngerne – den klassificerer ingen grupper markant bedre eller dårligere end andre, men leverer generelt en middelmådig indsats.

Ser man på resultaterne for de enkelte klynger, klarer modellen sig bedst på AVFM_3, hvor både *precision* (0,52) og *recall* (0,52) indikerer, at denne gruppe er en smule lettere at genkende for modellen – men stadig uden markant afgrænsning. AVFM_2 følger tæt efter med en

precision på 0,49 og en recall på 0,54, hvilket peger på en vis genkendelighed, men også en tendens til falske positive. Den største udfordring ligger i AVFM_1, hvor både precision (0,45) og recall (0,42) er lavest, hvilket antyder, at denne klynges tekster er lidt mere vanskelige at placere.

Samtidig må det understreges, at en accuracy på 0,49 også betyder, at modellen fejlklassificerer over halvdelen af alle tekster, og at de identificerede mønstre derfor er svage og ustabile. Resultaterne viser, at det er muligt at skelne adfærdstyper i et vist omfang, men at sproglige forskelle i dette forum ikke er tilstrækkeligt markante til at sikre en høj grad af prædiktiv sikkerhed. Resultaterne skal derfor fortolkes som et tegn på tendenser, ikke som entydige beviser, og peger mod behovet for en supplerende kvalitativ analyse af, hvordan og hvor sproget adskiller sig mellem adfærdstyperne.

Vores kvantitative analyse viste, at prædiktionsmodellen kun i begrænset grad er i stand til at klassificere brugere korrekt ud fra deres sprog. De generelt lave accuracy scores indikerer, at de sproglige forskelle mellem adfærdstyperne er komplekse og ofte overlappende. Det bekræftes af den ujævne fordeling mellem recall og precision på tværs af klynger, hvilket tyder på, at teksternes sproglige signaler ikke er entydige nok til at danne grundlag for præcise prædiktioner. Alligevel viser modellen en vis evne til at identificere tendenser, hvilket peger på, at der kan være sproglige mønstre knyttet til adfærd – men at disse kræver en anden analytisk tilgang for at blive tydelige.

4. Mellem vektor og virkelighed: Den kvalitative styrke

Nu hvor vi har afdækket modellens evne til at forudsige adfærdstyper, undersøger vi grundlaget for dens beslutninger. Til dette formål anvender vi SHAP og UMAP – to værktøjer, der gør det muligt at analysere henholdsvis modellens vigtigste semantiske inputdimensioner samt de semantiske relationer mellem tekster i embedding-rummet. Dog viste begge analyser en begrænset fortolkningsværdi: SHAP-værdierne var lave og jævnt fordelt, hvilket indikerer, at ingen enkelt dimension har afgørende betydning – snarere er det mange små signaler, der har betydning (bilag 4). UMAP-visualiseringen viste et markant overlap mellem klyngerne samt variation inden for klyngerne, hvilket tyder på, at brugernes sproglige praksisser ikke er klart adskilte, men i høj grad flyder sammen og formes af mere nuancerede og kontekstafhængige dynamikker end klyngerne alene kan indfange (bilag 4).

Det er netop denne semantiske kompleksitet, der motiverer os til at analysere de “typiske tekster”. Hvor SHAP og UMAP giver strukturel indsigt, mangler de kontekst og indhold. Vi fokuserer derfor på de tekster, der ligger tættest på centroiden i hver klynges embedding-fordeling – altså dem, der mest præcist repræsenterer den sproglige adfærd i klyngen. Udvælgelsen sker ikke ud fra modellens prædiktioner, men baseres på brugernes placering i embedding-rummet. De typiske tekster er således centrale udtryk for hver adfærdstype.

Man kunne spørge, om det overhovedet giver mening at analysere videre på klyngeniveau, når visualiseringerne viser stort overlap. Tæthed i embedding-rummet indikerer semantisk ensshed men ikke nødvendigvis diskursiv enshed. Små forskelle i tone, perspektiv og ideologisk orientering kan være afgørende, selvom de ikke skaber stor afstand i vektorrummet. Idet embeddings reducerer sproglige udtryk til talbaserede repræsentationer, risikerer man at miste vigtige diskursive nuancer, som netop er centrale at afdække i en kvalitativ indholdsanalyse om mening og ideologisk indhold. Ved at nærlæse de mest centrale tekster inden for hver adfærds-klynge, undersøger vi ikke blot foræts generelle sproglige tendenser – vi undersøger, hvordan adfærdstyper forbindes med særlige måder at tale og mene på.

Selvom prædiktionsmodellerne generelt har lav prædiktionsevne, viser klassifikationsrapporterne alligevel, at der findes mønstre i data, som modellerne i et vist omfang kan opfange. Dette er en vigtig metodisk sontring: Prædiktionsmodeller vurderes ud fra deres evne til at generalisere. Vores kvantitative fund indikerer, at sproget ikke afspejler adfærdstyperne klart nok til at give pålidelige forudsigelser. Dog betyder fraværet af høj prædiktionsevne *ikke*, at der ikke findes interessante mønstre. Det indikerer blot, at disse sammenhænge er for komplekse eller kontekstsensitive til at blive fanget af en statistisk model. De kvantitative resultater peger dermed ikke på entydige sammenhænge, men tilbyder analytiske pejlemærker, der kan udfoldes gennem kvalitativ nærlæsning. Det er netop i dette metodiske spændingsfelt – mellem målbarhed og meningsfuldhed – at de kvalitative metoder demonstrerer deres styrke.

For at supplere og validere brugen af de typiske tekster har vi udført en separat klyngeanalyse på teksternes embeddings – en rent sproglig gruppering uafhængig af adfærdstyperne. Vi anvendte K-means med et manuelt fastsat klyngetal baseret på Calinski-Harabasz-indekset og identificerede nye typiske tekster. Formålet var at undersøge, om der findes mønstre i sproget alene, som modellerne måske har opfanget. Analysen viste et markant tematisk overlap med de mønstre, vi senere identificerer i den kvalitative indholdsanalyse, hvilket styrker antagelsen om meningsfulde, diskursive forskelle mellem brugergrupperne. De typiske tekster udgør dermed et relevant grundlag for den indholdsanalyse, vi præsenterer i det følgende afsnit.

5. Indholdsanalyse som fortolkningsværktøj

I denne anden del af analysen kombinerer vi vores kvantitative værktøjer med en eksplorativ, kvalitativ læsning. Hvor første del gav os en statistisk kortlægning af adfærd og sprog, skifter fokus nu til indholdet og betydningen af det, brugerne udtrykker. Vi trækker på indholdsanalyse som en overordnet ramme, men anvender den pragmatisk med fokus på meningsproduktion og ideologiske træk.

Indholdsanalyse er en kvalitativ metode (også kaldet etnografisk indholdsanalyse), der bruges til iterativt at identificere og analysere mønstre i sprogligt materiale med henblik på at afdække underliggende tematikker, holdninger og ideologiske strukturer. Den kombinerer struktureret kodning med åben analytisk fortolkning og gør det muligt at gå i dybden med, hvordan mening produceres i kontekst (Bryman 2016: 565; Schreier 2012: 26-27). I indholdsanalysen lægges vægt på forskerens aktive rolle i meningsdannelsen, og det anerkendes, at betydning ikke blot findes i teksten, men opstår i samspil med konteksten, hvori teksten indgår – hvilket harmonerer med vores socialkonstruktivistiske ståsted. I tråd med etnografisk inspirerede metoder lader vi kategorier og fortolkninger vokse frem af materialet, frem for at påtvinge det faste analytiske rammer. Det gør det muligt at forstå teksterne – og de diskursive positioner, de udtrykker – i deres sociale og kommunikative kontekst (Bryman 2016: 285). Indholdsanalysens tradition bygger nemlig på forståelsen af, at materiale er skabt i naturlige sociale sammenhænge og ikke med henblik på at indgå i en analyse (Krippendorff 2013: 30). Det gælder også for vores data: Brugernes indlæg i manوسفæriske fora er ikke skrevet til analytiske formål, men som led i deres egen meningsskabende praksis.

Kategorierne, der er vokset frem, udspringer af de typiske tekster, som GAI har hjulpet os med at strukturere. Her har GAI fungeret som et støtteværktøj til mønstergenkendelse og identifikation af gennemgående tematikker på tværs af klyngerne. Disse indledende pejlemærker har vi orienteret os mod i den manuelle analyse. Dernæst har vi nærlæst alle tekster, udvalgt citater og fortolket materialet med afsæt i de mønstre, der trådte frem. Vi har arbejdet eksplorativt og ladet empiriens indhold informere, hvilke teoretiske perspektiver der var relevante – frem for at lade teorien styre fortolkningen på forhånd.

Hvor vores statistiske modeller har synliggjort visse mønstre, gør indholdsanalysen det muligt at undersøge, *hvad* disse mønstre faktisk betyder, og hvordan brugerne gennem deres

sprogbrug former og forhandler ideologiske og sociale positioner. På den måde fungerer indholdsanalysen altså ikke som en modvægt til den kvantitative del, men som et analytisk supplement, der tilføjer nye meningslag. For at kunne fortolke disse meningslag kræver det et teoretisk blik, der kan indfange, hvordan mansfærens ideologier udtrykkes og forankres i digitale fællesskaber. I det følgende redegør vi derfor for de begreber og teoretiske perspektiver, som danner rammen for vores analyse.

6. Teori

I vores teoretiske ramme fungerer Raewyn Connell og Andy Bennett som hovedakser. Connell giver os et strukturelt udgangspunkt ved at vise, hvordan idealer om maskulinitet forankres i samfundet og i mænds interne hierarkier (Connell 2005: 77). Hendes teori gør det muligt at analysere, hvordan bestemte former for maskulinitet opnår legitim status, og hvordan de reproduceres gennem sociale positioner, normer og adgang til privilegier. Bennett supplerer dette med en tilgang, hvor fællesskab og identitet ses som flydende og følelsesmæssigt forankrede. Med hans postsubkulturelle perspektiv på neo-tribes, kan hans teoretisering belyse, hvordan fællesskab, tilhørsforhold og identitet i mansfæren formes gennem løse, emotionelle interaktioner (Bennett 1999: 605–607).

Hvor Connell synliggør, hvordan maskulinitet er strukturelt organiseret, viser Bennett, hvordan den opleves, forhandles og udleves i praksis i mansfæren som subkultur. Ved at kombinere deres perspektiver kan vi dermed analysere både, hvordan bestemte maskuline normer opnår magt og legitimitet, og hvordan mænd i mansfæren individuelt og kollektivt forholder sig til disse normer gennem subkulturelle praksisser. Derudover inddrager vi yderligere tre teoretiske bidrag inden for hegemonisk maskulinitet og subkulturteori – herunder Demetrakis Demetriou, Tristan Bridges og Sara Thornton – for at nuancere og styrke vores forståelse af, hvordan hegemonisk maskulinitet udspiller sig, og hvordan mansfæren fungerer som en subkulturel arena for identitet, tilhør og positionering.

6.1 Hegemonisk maskulinitet

Køn udgør en grundlæggende strukturerende faktor i mansfæren. Forestillinger om, hvordan mænd og kvinder er – eller bør være – gennemsyrrer debatterne, identitetsdannelsen og de ideologiske kampe, der udspiller sig i miljøet. Mansfæren udgør et digitalt rum, hvor maskulinitet ikke blot diskuteres, men konstant produceres og forhandles i praksis. For at få et

dybere og mere nuanceret indblik i, hvordan forestillinger om maskulinitet strukturerer deltagelse og positionering i disse fællesskaber, inddrager vi Raewyn Connells teori om *hegemonisk maskulinitet*. Teorien gør det muligt at analysere, hvordan mænds forskellige måder at være mænd på relaterer sig til både hinanden og til samfundets overordnede magtstrukturer. I det følgende redegør vi for Connells begrebsapparat og forklarer, hvordan vi anvender det analytiske ift. vores empiri.

Connell definerer hegemonisk maskulinitet som den praksis, der legitimerer mænds dominans over kvinder og andre former for maskulinitet i et givent samfund (Connell 2005: 77). Praksis skal forstås som konkrete handlinger, men også sociale udtryk som sprog og diskursive positioneringer (Connell & Messerschmidt 2005: 836, 841). Det er altså igennem kommunikation og kulturelle idealer, at maskuline hierarkier etableres og vedligeholdes. Hegemonisk maskulinitet repræsenterer det, der i samtiden opfattes som legitim og normgivende mandighed – ikke blot i kraft af kulturel anerkendelse, men også som en autoritativ og statusbærende form, som andre maskuliniteter måles imod og orienterer sig efter (Connell 2005: 77). Denne normativitet har en adfærdsregulerende funktion, idet maskulinitetsidealet internaliseres og fungerer som målestok for både egen og andres værdi – og det er netop dette normative element, vores empiri kan belyse. Connell understreger, at hegemonisk maskulinitet ikke opretholdes gennem tvang, men gennem kulturel konsensus og diskursiv overtalelse – gennem fortællinger, idealer og normer, der fremstår så selvfølgelige, at de opfattes som naturlige. Det er denne legitimitet, snarere end åbenlys dominans, der gør hegemonisk maskulinitet til et ideal, som også dem, der ikke lever op til det, ofte accepterer og tilstræber (Messerschmidt 2019: 86). I manoscæren ses det tydeligt, hvordan mange brugere identificerer sig som “beta-mænd” eller incels, men stadig accepterer “alfahannen” eller en ”chad” som idealet. De føler måske ikke, at de selv kan blive sådan – men de anerkender stadig idealets legitimitet. Denne relationalitet er et udtryk for, hvordan hegemoni fungerer: ikke ved at tvinge folk til at underordne sig, men ved at få dem til at *ønske* det, eller i det mindste anerkende det som den rigtige orden.

Et vigtigt aspekt ved hegemonisk maskulinitet er dens historiske og kulturelle foranderlighed (Connell & Messerschmidt 2005: 852). Hvad der opfattes som ‘rigtig’ mandighed, kan skifte over tid og i takt med ændringer i samfundets institutioner og magtstrukturer. Netop forbindelsen til institutionel magt er central: hegemoni opstår typisk, når det kulturelle ideal for maskulinitet stemmer overens med de dominerende sociale og politiske strukturer – fx gennem adgang til økonomiske ressourcer, politisk indflydelse eller kontrol over medier og vidensproduktion (Connell 2005: 77; Connell & Messerschmidt 2005: 838–839). Det betyder,

at hegemonisk maskulinitet ikke blot er et kulturelt billede, men aktivt reproduceres gennem samfundets strukturer og institutioner. Den hegemoniske maskulinitet legemliggøres fx gennem fiktive karakterer, mediefigurer, ledelsespositioner eller populære kulturelle narrativer. Så selvom ganske få mænd – hvis nogen – faktisk lever op til dette ideal, fungerer den som en normgivende målestok og et kulturelt forbillede, der former opfattelser af, hvad det vil sige at være ‘rigtig’ mand (Connell 2005: 77).

For at nuancere Connells tilgang har Demetriou (2001) introduceret en vigtig skelnen mellem *eksternt* og *internt* hegemoni. Denne opdeling bidrager med en analytisk præcisering af, hvordan hegemonisk maskulinitet virker på forskellige niveauer. *Eksternt hegemoni* refererer til mænds dominans over kvinder og er tæt forbundet med de institutionelle og strukturelle forhold, som Connell selv fremhæver – såsom statslige institutioner, medier og økonomi. Det er gennem disse strukturer, at hegemonisk maskulinitet opnår bred samfundsmæssig legitimitet (Demetriou 2001: 341). Samtidig udspiller hegemonisk maskulinitet sig på et mere relationelt plan – det, Demetriou betegner som *internt hegemoni* – hvor der er tale om dominans og legitimitet mellem mænd. Her handler det om at opretholde positioner i maskuline hierarkier og om at distancere sig fra maskuliniteter, der opfattes som svage eller afvigende. Dominansen over andre typer af maskuliniteter skal altså også ses som en måde, hvorpå man opnår den eksterne hegemoni (Demetriou 2001: 341, 344). Det er i dette felt, Connells typologi over *medvirkende*, *underordnede* og *marginaliserede maskuliniteter* bliver analytisk relevant (Connell 2005: 78–81). Disse positioner afspejler interne magtrelationer og kan forstås som udtryk for det hierarki, der understøtter og opretholder hegemoniet fra bunden – gennem deres anerkendelse og legitimering af den hegemoniske maskulinitet. I mansfæren ses denne dobbelte struktur tydeligt: Dels som en kritik af kvinders magt og feminisering af samfundet (eksternt hegemoni), dels som en indbyrdes kamp om maskulin legitimitet og positionering (internt hegemoni), hvor idealer som “alfahannen” fungerer som normgivende pejlemærker. Dermed bliver Demetriou’s begreber et vigtigt bindeled mellem Connells strukturelle forståelse og de praksisser, vi analyserer i vores empiri.

Connell arbejder som sagt med tre andre former for maskulinitet, som defineres i relation til den hegemoniske. Den medvirkende maskulinitet dækker over mænd, der ikke lever op til det hegemoniske ideal, men som alligevel drager fordel af patriarkalske strukturer gennem stiltiende samtykke (Connell 2005: 79–80). Den underordnede maskulinitet knyttes især til homoseksuelle mænd, men kan også gælde heteroseksuelle mænd, der opfattes som feminine, og dermed afviger fra normen (Connell 2005: 78–79). Den marginaliserede maskulinitet dækker over de former for mandighed, som ekskluderes fra hegemoniet på baggrund af sociale

faktorer som race, klasse eller handicap (Connell 2005: 80–81). I en amerikansk kontekst nævner Connell fx sorte mænds maskulinitet som marginaliserede, uanset hvor maskuline de end måtte fremstå. I vores speciale anvender vi dette begreb mere eksplorativt og åbent: Vi undersøger, hvordan mænd i manofæren – uanset social baggrund – selv positionerer sig som marginaliserede. Her vil marginalisering ikke nødvendigvis være knyttet til objektive socioøkonomiske forhold, men til oplevede positioner som ‘tabere i det senmoderne kønshierarki’. Vi ser altså marginalisering som et diskursivt og affektivt fænomen: en følelse af tabt status, kulturel afmagt og symbolsk udstødelse, som udtrykkes i sprog og holdninger. Det giver os mulighed for at bruge Connells maskulinitetssondring fleksibelt – ikke kun som en strukturel diagnose, men som en måde at analysere, hvordan maskulinitet produceres i vores konkrete empiri.

Et eksempel på maskulinitetens foranderlighed findes i Bridges’ (2014) begreb om *hybride maskuliniteter*. Her inkorporerer privilegerede mænd i visse kontekster træk, som traditionelt har været associeret med femininitet – fx følsomhed eller sårbarhed – eller marginaliserede maskuliniteter i deres kønspraksis (Bridges & Pascoe 2014: 246). Forskningen i hybride maskuliniteter har især koncentreret sig om unge, hvide, heteroseksuelle mænd og undersøger, hvordan disse grupper i stigende grad optager og integrerer elementer fra socialt og kulturelt ‘andre’ – fx kvinder eller minoriteter – som led i egen kønspraksis (Bridges & Pascoe 2014: 246). Dette muliggør en fleksibel og strategisk tilpasning, hvor det hegemoniske ideal ikke nødvendigvis afvises, men reformuleres, så det fremstår mere inkluderende, samtidig med at det eksisterende magtforhold bevares (Bridges & Pascoe 2014: 247-248). Størstedelen af forskningen argumenterer for, at hegemonisk maskulinitet i dag i højere grad end tidligere inkluderer evnen til at udtrykke følelser og sårbarhed som del af det, der fremstår som ‘komplet mandighed’ (Bridges & Pascoe 2014: 247). Dette ses også i vores empiri, hvor man inden for incel-miljøet opnår anerkendelse ved at udtrykke sig som marginaliseret eller uønsket. Dette udgør, som vi viser i analysen, en form for dobbeltartikulation: En kamp om at fremstå både som den mest maskuline og den mest uattraktive eller afviste mand.

Et væsentligt argument for at anvende Connells teori i dette projekt er, at hendes strukturelle forståelse af maskulinitet spejler mange af de mekanismer, der præger manofæren. I manofæren dominerer en stærkt essentialistisk verdensforståelse, hvor køn og sociale relationer opfattes som naturlige og uforanderlige, og hvor mænd og kvinder – samt interne grupper som “alfahanner” og “beta-mænd” – placeres i klare hierarkier baseret på status, dominans og seksuel kapital (jf. 2.3 Influencere). Connell opererer også med en hierarkisk og relationel tilgang, hvor maskulinitet forstås i konstant spænding til femininitet og andre former

for maskulinitet, og hvor positioner og privilegier er strukturelt indlejrede i samfundets institutioner (Connell 2005: 68; Demetriou 2001: 341). Hun afviser dog essentialistiske kønsopfattelser og insisterer på, at maskulinitet er historisk og kulturelt foranderligt (Connell & Messerschmidt 2005: 852). Netop derfor bliver hendes begrebsapparat et analytisk redskab, der gør det muligt at indfange de relativt faste forestillinger og sociale hierarkier, som dominerer i manoscæren, samtidig med at det åbner for en kritisk analyse af, hvordan disse forestillinger opretholdes, udfordres eller forhandles i forskellige kontekster. Her opstår en vigtig forskel: Hvor Connell og efterfølgere ser maskuline hierarkier som socialt konstruerede og ofte problematiske strukturer, fremstilles de i manoscæren som naturgivne og evolutionært nødvendige (jf 1.2.1 De ideologiske grundpiller). Hierarkiet bliver i denne optik ikke et magtproblem, men et udtryk for 'orden' – og fungerer som moralsk rettesnor snarere end kritisk analyseobjekt. Det bruges aktivt til at regulere adfærd og motivere mænd til at tilpasse sig idealet, fx ved at træne eller opnå kontrol over deres liv. Der opstår dermed en interessant parallelitet, hvor manoscæren deler nogle af de samme grundlæggende antagelser som Connells maskulinitetsteori – at maskulinitet er relationel og hierarkisk. Dog legitimerer manoscæren disse statusforskelle frem for at problematisere og kritisere dem, som vi ser ved Connells teoretisering.

6.2 Subkulturteori

For at forstå, hvordan brugere i manoscæren indgår i fællesskaber og danner tilhørsforhold, og hvordan bestemte idéer om køn og identitet cirkulerer og får betydning i disse miljøer, inddrager vi subkulturteori. Manoscæren kan anskues som et sammensat felt af onlinefællesskaber, hvor modstand mod samfundets dominerende normer – særligt omkring feminisme og maskulinitet – får en kulturel og social form. Ved at anlægge et subkulturelt perspektiv får vi mulighed for at undersøge, hvordan sådanne fællesskaber struktureres, hvordan deltagelse og tilhør etableres, og hvordan kollektive forståelser af identitet og marginalisering kommer til udtryk – ikke nødvendigvis gennem stabile grupper eller formaliserede strukturer, men som del af mere løst organiserede fællesskaber, hvor ideologisk tilknytning og følelsesmæssig resonans danner rammen for deltagelse.

I vores analyse af manoscæren tager vi udgangspunkt i postmoderne subkulturteori med særlig inspiration fra Andy Bennett for at forstå moderne fællesskaber som fleksible, emotionelt forankrede og individualiserede (Bennett, 1999, s. 605–606). Denne tilgang adskiller sig fra den klassiske subkulturteori, som blev udviklet af birminghamskolen, hvor subkulturer blev

forstået som klassebaserede ungdomsfællesskaber, der udtrykte kollektiv modstand gennem stil og symbolik (Hall & Jefferson, 1976: 10-16). I modsætning til den klassiske subkulturteori, som forstår fællesskaber som stabilt forankrede i klasse og kollektive erfaringer, argumenterer Bennett for, at senmoderne fællesskaber i højere grad er præget af ustabile og flydende former for tilhørsforhold. Med afsæt i Michel Maffesolis begreb *neo-tribes* (Maffesoli 1996: 98) beskriver Bennett, hvordan individer i nutidens samfund i stigende grad knytter sig til fællesskaber baseret på stemning, følelse og midlertidig social kontakt, snarere end på strukturelle positioner (Bennett 1999: 605–606). Deltagelsen i sådanne fællesskaber er derfor situationsbetinget og kan antage forskellige grader af intensitet. Identitet forstås i dette perspektiv som noget løbende og performativt, der (re)forhandles i takt med skiftende sociale omgivelser. Neo-tribes betegner dermed en type fællesskab, hvor socialt tilhør gennem fælles stemninger – ikke nødvendigvis sociale strukturer – danner grundlag for deltagelse (Bennett 1999: 606–607).

For at forstå, hvordan medlemmer i manosphæren skaffer sig status, der viser deres tilhørsforhold, trækker vi på Sara Thornton's begreb om *subkulturel kapital*, som betegner den viden og adfærd, der giver status og anerkendelse inden for en bestemt subkultur. Den kan bruges til at opnå anerkendelse og magt inden for fællesskabet, selvom den sjældent har direkte økonomisk værdi (Thornton 1995: 27). Vi er desuden optaget af at afdække de *subkulturelle hierarkier*, der præger manosphæren – det vil sige de interne rangordener, hvor bestemte former for viden, adfærd og udtryk tillægges højere status og opfattes som mere legitime eller korrekte end andre (Thornton 1995: 29). Vores empiri viser tegn på disse hierarkier, hvilket fx kommer til udtryk i PUA-miljøet, hvor der tillægges subkulturel kapital – og dermed status – til dem, der mestrer scoreteknikker og opnår seksuel succes. I vores brug af Thorntons begreber udvider vi dog forståelsen af subkulturel kapital til også at inddrage, hvordan det er forbundet med overordnede sociale hierarkier: klasse, etnicitet og køn. Disse forhold kan påvirke, hvor meget subkulturel kapital man tilskrives, og hvor meget man vurderer andre til at besidde (Jensen 2006: 264). Uden at inddrage forbindelsen til overordnede magt- og statusstrukturer risikerer man at reducere manosphæren til en isoleret subkultur og dermed overse, hvordan forestillingerne heri udspringer af bredere oplevelser af marginalisering i senmoderne samfund.

Dermed kombinerer manosphæren to logikker: På den ene side fungerer den som et affektivt og fleksibelt fællesskab, hvor mænd søger mening, støtte og identitet – ofte uden faste strukturer (1.2.2 Fællesskabet i manosphæren). På den anden side artikuleres en eksplicit politisk kritik af samfundets kønsmæssige og kulturelle udvikling. Vores empiri viser, at deltagerne i

manosfæren positionerer sig i opposition til en dominerende, feministisk woke-kultur, hvilket bidrager til at konstituere fællesskabet som en form for politisk modstand. Eksisterende forskning har desuden vist, at mange i manosfæren befinder sig i socialt udsatte positioner, fx præget af lav uddannelse, økonomisk usikkerhed og fremtidsfrygt (jf. 1.2.1 De ideologiske grundpiller), hvilket indikerer, at klasseforhold kan spille en rolle – selv om vores materiale ikke tillader en systematisk kortlægning af brugernes sociale status. Vores eksisterende forskning og vores empiriske materiale – som vi senere vil fremhæve – viser, at økonomisk kapital også er af betydning inden for manosfærens forståelse af maskulinitet. Vi vælger derfor en pragmatisk tilgang til subkulturteori, hvor vi ikke fastholder en skarp opdeling mellem klassisk og postsubkulturel forståelse, men i stedet lader os lede af de spændinger og overlap, vores empiri peger på. Det gør det muligt at analysere, hvordan mænd i manosfæren forhandler identitet, status og tilhørsforhold i et felt, hvor emotionel tilknytning og ideologisk modstand eksisterer side om side – og hvor oplevelsen af marginalisering kobles til bredere magt- og statusstrukturer i senmoderniteten.

6.3 Det teoretiske samspil

Disse teorier supplerer hinanden ved at åbne for forskellige analytiske blikke på, hvordan maskulinitet formes og udtrykkes i digitale fællesskaber. Connell bidrager med et fokus på de overordnede strukturer og hierarkier, som organiserer forholdet mellem forskellige maskulinitetsformer og kobler dem til magt. Bennett giver os mulighed for at undersøge, hvordan fællesskab og identitet opleves og praktiseres i emotionelt funderede online-fællesskaber.

Selvom både Connells og Bennetts teorier lægger vægt på praksis, opererer de på fundamentalt forskellige præmisser, og det er vigtigt at være opmærksom på denne teoretiske spænding. Bennetts postsubkulturelle tilgang bygger på senmodernitetstænkning, hvor identitet forstås som fleksibel og foranderlig. Her forstås fællesskaber som løst organiserede og primært baseret på emotionelle tilknytninger, snarere end på klasse, ulighed, magt eller organiseret politisk modstand. Connell, derimod, trækker på en feministisk, marxistisk tradition, hvor hegemonibegrebet netop illustrerer, hvordan magtforhold opretholdes gennem samspillet mellem institutionelle strukturer og kulturelt legitimerede forestillinger om maskulinitet (Connell 2005: 77). Hos Connell sker denne reproduktion af hierarkier netop i spændingsfeltet mellem det performative og det institutionelle, mens Bennetts anvendelse af neo-tribes primært udfolder sig i den praksisnære og emotionelt forankrede deltagelse (Bennett, 1999, s. 605–

606). Det er altså ikke kun deres teoretiske udgangspunkt, men også deres analytiske niveau, der adskiller sig: hvor Connell arbejder på et strukturelt og institutionelt plan, er Bennett optaget af sociale dynamikker og affektive tilhørsformer. Når vi kombinerer disse to tilgange, må vi derfor være refleksive over, at vi bringer en teori om fri, neotribal sammenslutning i samspil med en teori om strukturel dominans og magthierarkier. Denne bevidste sammenstilling giver os til gengæld mulighed for både at indfange manoscærens løse, emotionelle netværk og deres individorienterede tilgang – og samtidig fastholde et kritisk blik på, hvordan disse fællesskaber ubevidst og/eller bevidst spejler og reproducerer bredere magtstrukturer.

Derfor forsøger vi at forene elementer fra begge teorier: Connell hjælper os med at analysere, hvordan bestemte maskulinitetsformer dominerer og positioneres som idealer inden for manoscæren, mens Bennett gør det muligt at undersøge, hvordan mændene i praksis tilslutter sig, forhandler eller bryder med disse normer i deres subkulturelle fællesskaber.

7. Analyse del 2 - Teoretisk analyse

Den følgende analyse er organiseret på forumniveau og behandler ét forum ad gangen. Inden for hvert forum analyseres de identificerede adfærds-klynger enkeltvist med fokus på deres særegne sproglige og ideologiske træk. Efter gennemgangen af de enkelte klynger sammenfattes de interne variationer og fællestræk inden for det pågældende forum. Afslutningsvis præsenteres et tværgående perspektiv, hvor vi kobler klyngernes sproglige udtryk med deres adfærdsmønstre og reflekterer over, hvordan disse former for deltagelse er med til at forme og udtrykke manoscæriske ideologier.

7.1 Pick up artists

7.1.1 Klynge 1 – Gennemsnitlig bruger

Klyngen er præget af en praktisk og målorienteret tilgang til interaktion med kvinder, hvor succes primært måles i seksuel respons. Kommunikationsformen er direkte og ofte eksplicit seksualiseret, og brugerne deler strategier og teknikker, som skal maksimere deres chance for at opnå sex med færrest mulige følelsesmæssige omkostninger.

Et centralt tema er **seksuel strategi**, hvor brugerne eksplicit angiver regler for, hvornår og hvordan sex bør opnås. Et tydeligt eksempel ses i en brugers udtalelse: “*if by the third date she*

isn't on your cock you have 2 more chances and she better be worth it." (bilag 6: pua1_1). Her fremgår det tydeligt, at relationen betragtes som en proces med et defineret mål, og at kvindens 'værdi' måles i hendes seksuelle tilgængelighed.

Dette hænger tæt sammen med et **kvindesyn**, hvor kvinder i disse fora ikke forstås som selvstændige subjekter, men som brikker i et strategisk spil, hvor interaktionen primært handler om at optimere mandens egen position og succes. Det kommer til udtryk i formuleringer som: "... *she might actually have those horrible things called 'feelings' (eww)...*", og senere skriver brugeren "... *your either in the "i want a husband phase" (run, mate run!) or your in the "i think we should be friends" phase and we all hate that.*" (bilag 6: pua1_1). Følelser fremstår her som en trussel mod den uforpligtende seksuelle interaktion, og hverken romantiske eller platoniske relationer med kvinder bliver set som værdifulde, hvilket understreger en affektiv afstandstagen. En nærliggende tolkning kunne være, at kvinder – og især sex med kvinder – i denne logik ikke blot bliver et mål i sig selv, men et middel til at bekræfte egen maskulinitet. Den seksuelle erobring kan ud fra denne tolkning fungere som adgangsbillet til anerkendelse i det interne hegemoni og indskriver sig dermed i en heteroseksuel hegemonisk maskulinitet, hvor kvindekroppen bliver et symbolsk bevis på mandens værdi. På denne måde vil manden gennem seksuel succes opnå både eksternt hegemoni – dominans over kvinder, og internt hegemoni – status blandt mænd.

Derudover er klyngen præget af **spil og manipulation**, hvor taktikker som "*neg*" og "*push-pull*" optræder som centrale kommunikationsformer. Dette kan ses her: "*if this was face-to-face i would push-pull...*" (bilag 6: pua1_2), og en anden bruger beskriver sin egen strategi: "... *i use negative reinforcement [neg] if she brings up the other guy [...] so she has stopped bringing him up...*" (bilag 6: pua1_3). Disse udsagn illustrerer, hvordan interaktionen er taktisk frem for empatisk, og at formålet er kontrol snarere end relation.

Kontrol er en gennemgående diskursiv struktur. Brugerne advarer mod sårbarhed og opfordrer til at undgå initiativ, fx i dette citat: "... *i don't really contact a woman first once things get going ... it always seems to work...*" (bilag 6: pua1_3). Pointen er, at kvinden skal jages – men på mandens præmisser, og uden at han afslører behov eller følelsesmæssig afhængighed. Ligeledes ses dette eksempel: "... *a helpful hint to the noobs: never underestimate the fact that you don't give a fuck and release your attachment to outcome, its epic if mastered.*" (bilag 6: pua1_3). Udsagnet kan tolkes som en selvpositionering, hvor afsenderen taler ned til "noobs" og dermed iscenesætter sig selv som erfaren og succesfuld. Netop denne erfaring og succes kan

tolkes som et udtryk for høj subkulturel kapital, som han yderligere markerer ved at beskrive, at emotionel løsrivelse virker episk – og dermed positionerer han sig højt i det subkulturelle hierarki. Samtidig kan dette også betragtes som et udtryk for det interne hegemoni, hvor status blandt mænd opnås gennem kontrol, selvsikkerhed og afstand til behov – træk forbundet med hegemonisk maskulinitet.

Et sted, hvor den hegemoniske maskulinitet også kan menes at komme til udtryk, er i den **essentialistiske kønsopfattelse**, som denne klynge er præget af, hvor mænd og kvinder forstås som fundamentalt forskellige. Mænd fremstilles som seksuelt og rationelt styrede, kvinder som emotionelle: *“remember us men think with our dicks and brains [...] women thing with there hearts and emotions...”* (bilag 6: pua1_1). Dette verdensbillede danner en binær og deterministisk forståelsesramme af kønnene. Dette understøttes af en anden brugers udsagn: *“... she joked i was [...] could have been a shit test.”* (bilag 6: pua1_3). Flere af brugerne taler om, at kvinder bruger disse såkaldte *“shit tests”*, hvor de gennem en social eller verbal udfordring tester mænds status, selvsikkerhed og mandighed (bilag 6: pua1_3) – kvinder ses altså som enten bevidst eller underbevidst manipulerende. Ved at fremstille kvinder som uforudsigelige og potentielt farlige, styrkes en forståelse af, at manden må kontrollere, afkode og dominere for at bevare sin position. Forestillingen om kvinders manipulation kan tolkes som en trussel mod den maskuline kontrol, og dermed kan denne fremstilling af kvinder også betragtes som et forsøg på en diskursiv opretholdelse af maskulin dominans. Når der i klyngen bliver snakket om, at man ikke skal miste kontrollen til kvinder, kan dette også opfattes som, at de mænd, der mister kontrol eller falder for kvinders manipulation, ikke positioneres højt i det interne hegemoni. Den essentialistiske opfattelse af køn kan altså gøre mere end at fastholde stereotyper – det kan betragtes som en måde at retfærdiggøre et hierarki ved at fremstille mænds dominans som et resultat af ‘naturlige’ forskelle mellem kønnene.

7.1.2 Klynge 2 – Observerende brugere

Klyngen kendt som observerende brugere er karakteriseret ved en eksperimenterende tilgang, til hvordan man interagerer med kvinder, men med en tydelig refleksion over egne erfaringer og kvinders perspektiver.

Først og fremmest ses der, ligesom i klynge 1, et gennemgående fokus på **spil og manipulation**. Brugerne anvender utraditionelle ‘åbnere’ som redskaber til at teste reaktionen hos den anden part, før de går videre. Én bruger forklarer fx, hvordan han iklæder sig rollen

som en russisk turist, “Boris”, for at skabe latter og neutralisere kvinders psykologiske “*bitch shield*” (bilag 6: pua2_4). En anden bruger beretter om en åbningsteknik, som indledes med, at det er hans ven, der skal på date, hvilket leder op til at drøfte scoreteknikker med kvinder (bilag 6: pua2_5). Brugerens forespørgsel frames som et etisk dilemma, som inviterer kvinderne til at give sin vurdering – samtidig med at han parallelt afprøver en teknik på dem: “*theyll usually say its wrong to do but they would do it themselves. you can make fun of them for this. ive done this three times now and its worked every time.*” (bilag 6: pua2_5). Ud fra vores teoretiske perspektiv kan man betragte dette som en måde, hvorpå det eksterne hegemoni aktiveres, da disse teknikker bruges til at fastholde mændenes dominans over kvinder ved at svække kvindernes modstand (the bitch shield) og tvinge dem ind i et spil, hvor mændene sætter rammerne. Succesfuld anvendelse af kreative manipulationsteknikker kan tolkes som en måde at opnå subkulturel kapital og dermed positionere sig fordelagtigt i det maskuline hierarki. I denne klynge fremstår teknisk dygtighed som en central målestok – jo mere kreativ og kontrolleret ens interaktion fremstår, desto større anerkendelse opnår man blandt de øvrige deltagere.

Parallelt med disse taktikker praktiseres **refleksion og personlig udvikling** i teksternes tone og indhold. Fx roses en brugers villighed til selvkritik, og der argumenteres for, at ærlig feedback fremmer personlig vækst (bilag 6: pua2_1). Generelt undersøges nuancerne i denne klynge, og deltagerne forsøger også at forstå, hvordan kvinders kropssprog og forsvarsmekanismer – her kaldet “bitch shield” – fungerer som beskyttelse mod uønsket opmærksomhed: “*they [women] have developed this way of keeping creeps away [...] you see only three guys go up to them, in their past, they’ve been assaulted and use defenses. [...] i’m rooting for you guys, all girls are.*” (bilag 6: pua2_2). Det interessante ved dette citat er, at det er en kvinde, der deltager aktivt i diskussionen – og at hendes perspektiv bliver efterspurgt. Dette bryder med det ellers dominerende mønster i manofæren, hvor kvindelige perspektiver ofte afvises eller udgrænses.

7.1.3 Sammenfatning

Deltagelsen i PUA-forummet kan tolkes som et udtryk for et neo-tribalt fællesskab: Brugerne mødes primært for at dele og forbedre scoreteknikker frem for at opbygge langvarige relationer eller ideologiske bånd. De fleste bidrager med få, teknisk fokuserede indlæg, hvilket afspejler subkulturens løst organiserede struktur og individuelle gevinstorientering. Forummet adskiller sig ved ikke at opfatte kvinder som dominerende, men snarere som nogen, der kan kontrolleres

gennem teknikker og manipulation. Dette kan hænge sammen med, at brugerne ikke fremstiller sig selv som marginaliserede, men snarere som nogen, der drager fordel af de eksisterende kønsstrukturer. Dette kan forstås som et udtryk for, at brugerne drager nytte af den patriarkalske dividende (Connell 2005: 79). Ud fra deres indlæg kan det altså tolkes som et udtryk for, at de indtager en medvirkende maskulinitet.

Klynge 1 udgør den store gruppe af *gennemsnitlige brugere*, som står for størstedelen af aktiviteten og dermed også er de mest engagerede. Det er også her, vi i højere grad kan se den interne og eksterne hegemoni udspille sig. Klynge 2, *de observerende brugere*, deltager mere sporadisk og har en mere eksperimenterende og nuanceret tilgang, hvor der er plads til kvinders perspektiver og træk forbundet med femininitet. Generelt ser vi, at brugerne i forummet opnår subkulturel kapital ved at berette om succesfulde scoreteknikker, dog er der også et element af refleksion i klynge 2. Samlet set peger analysen på, at der er en sammenhæng mellem aktivitetsniveau og ideologisk forankring: jo mere engageret brugeren er, desto mere reproduceres fællesskabets grundlæggende logikker.

7.2 Incels

7.2.1 Klynge 1 - Hyperaktive superbrugere

Klyngen betegnet som hyperaktive superbrugere er kendetegnet ved en pessimistisk og misogyn retorik, hvor mændenes oplevelse af afmagt og afsky mod kvinder manifesteres i aggressive rants, konspiratorisk tænkning og biologisk determinisme.

Den biologiske determinisme kommer til udtryk, idet kvinder reduceres til instinktstyrede reproduktionsmaskiner, der kritiseres for deres angivelige lyst til kun at tiltrække det mest optimale genetiske match: "*her life now revolves around misrepresenting her smv [sexual market value] and advertising her fertility to acquire the highest quality sperm at any cost.. period.*" (bilag 6: incels_2). Ved at sammenligne kvinders seksualitet med et misbrug: "*once they get their first dose of chad cock they can't stop looking for more... only more addictive.*" (bilag 6: incels_2), fremstilles de som instinktive og impulsstyrede, uden rationel kontrol, og omtales nedsættende som "foids". Dette kan tolkes som en modsætning til idealet om hegemonisk maskulinitet, der netop bygger på selvkontrol, styrke og overlegenhed, mens udsagnet "*foids are all identical.*" (bilag 6: incels_2) kan ses som et eksempel på deres syn på kvinder som uforanderlige.

Klyngen er præget af **misogyne holdninger**, som bl.a. kommer til udtryk i frygten for at få døtre. Denne frygt retfærdiggøres med en tilsyneladende 'logisk' argumentation, hvor datterens fremtidige rolle udelukkende forstås som seksuel kapacitet for andre mænd. Én bruger spørger: *"is there any way to guarantee a male child medically [...] if you ever ascend take your foid to a clinic."* (bilag 6: incels1_2), og underforstået heri ligger idéen om, at det mest ønskværdige er at sikre sig en søn fremfor en datter. I forlængelse heraf hævdes det: *"i cannot think or comprehend of anything more cucked than having a daughter. honestly, think about it rationally."* (bilag 6: incels1_2), hvor det at opfostre et barn af det kvindelige køn fremstilles som det ultimative nederlag for en mand. Dette citat kan anses som et ekstremt eksempel på den misogyni, der præger denne klynge. Yderligere ses der en grov retorik, idet indvandrerkvinder bliver omtalt som *"paki whores"*, og dertil fremhæves *"government funded whore pills"* som symbol på kvinders grådighed (bilag 6: incels1_5). Kvinder reduceres ikke blot til seksuelle objekter, men også til symbolske bærere af kulturelt forfald og fremmedgørelse (bilag 6: incels1_5). Her bliver det også tydeligt, hvordan kvindehad i denne klynge ikke står alene, men forbindes med racistiske forestillinger. Når race og etnicitet bringes i spil, kan det tolkes som en yderligere måde at placere kvinder under sig i det eksterne hegemoni. Det kan yderligere tolkes, at mænd, der oplever sig som marginaliserede og nederst i det seksuelle, sociale og maskulint interne hierarki, finder nye parametre som etnicitet, seksualitet og moral til at genoprette en følelse af overlegenhed. På den måde kan man se det som, at racistiske og antifeministiske forestillinger bliver sammenflettet som strategier til symbolsk at hævde dominans, selv fra en position præget af afmagt.

Inden for klyngen ses der **interne spændinger**, hvor loyalitet og gruppeidentitet konstant afprøves og overvåges: *"you are protecting chad! you are not on our side."* (bilag 6: incels1_3). Her rettes vreden mod en bruger, der ikke opfattes som tilstrækkeligt fjendtlig over for den figur, der i incel-diskursen symboliserer seksuel succes og social dominans: *Chad*. Det kan ud fra vores teoretiske perspektiv tolkes som et udtryk for en stærk affektiv og ideologisk forankret subkultur, hvor det, at medlemmerne udviser loyalitet over for fællesskabets fælles fjendebillede, bliver et kriterium for deltagelse, og enhver afvigelse opleves som forræderi. Dette kan ses som en måde at opretholde et subkulturelt hierarki, hvor status og anerkendelse opnås gennem loyalitet over for gruppens kollektive selvforståelse og en tydelig afstandtagen til det hegemoniske maskulinitetsideal.

Incels' konstante sammenligning med Chad kan tolkes som en illustrering af, hvordan **de oplever sig marginaliserede i det maskuline, interne hegemoni**. Udsagn som "*we can't all be billionaires or genius so how can we all get what Chad's get.*" (bilag 6: incels_3) og "*there was never a point in time where anyone but the richest people and naturally most attractive men got to have what you are asking for.*" (bilag 6: incels_3) kan tolkes som en frustration over, at de ikke lever op til det hegemoniske ideal om succesfuld og ressourcestærk maskulinitet. Her knyttes de klassiske sociale hierarkier om økonomisk status og ressourcer direkte til maskulinitet. Netop denne kobling mellem klasse og maskulinitet understreger behovet for at udvide Thorntons begreb om subkulturel kapital til også at indfange bl.a. økonomisk og social status (jf. 4.2 Subkulturel teori). Brugernes frustrationer demonstrerer netop, at adgang til materielle ressourcer – og dermed, set ud fra Connells teoretiske perspektiv, til den heteroseksuelle hegemoniske magt – fungerer som et middel til at tiltrække kvinder. Samtidig udtrykker de et ønske om at forbedre deres udseende, hvilket bl.a. er ved at træne deres kroppe for at kunne efterleve billedet på den fysisk stærke mand (bilag 6: incels_1). Dette kan tolkes som udtryk for en underliggende forestilling om, at visuel lighed med en *Chad* kan frigøre dem fra marginalisering. Dette kan pege på en stærk intern regulering og et internt hegemoni, men kan samtidig ses som en stræben mod at nærme sig det eksterne hegemoni. Gennem denne transformation opnår de – i deres optik – adgang til sex og relationer, og dermed, tolket gennem vores teoretiske ramme, muligheden for at bevæge sig ud af en marginaliseret position og i stedet indtage en rolle, hvor de selv enten udøver eller profiterer af hegemonisk magt over kvinder.

I klyngen er der en oplevelse af, at der eksisterer en ulighed i **samfundets strukturer**. De indlejrer deres egen oplevelse af afmagt i et narrativ om, at samfundets strukturer – adgang til status, rigdom og "sexual market value" (jf. 1.2.1 De ideologiske grundpiller) – kun belønner de få 'rigtige' mænd, mens resten står tilbage som tabere. Dermed kan det betragtes som, at incels reproducerer en forestilling om den hegemoniske maskulinitets legitimitet, selvom den er uopnåelig for dem, og bruger deres egne logikker til at forstå deres position som strukturelt og kulturelt underlegne. Der ses også postulatet om: "*don't trust marriage contract, judges are mostly cuck soyboys that will fuck every male life in 10 mile range ... truth!*" (bilag 6: incels_2), hvilket vidner om en mistillid til samfundets institutioner og en oplevelse af, at lovgivning og relationer er designet til at ydmyge og udnytte 'beta-mænd' (bilag 6: incels_2). Denne mistillid og afvisning af samfundets strukturer vidner om en oplevelse af social og kulturel eksklusion;

og kan være med til at understrege, at incel-identiteten i høj grad er bygget op omkring en internaliseret følelse af marginalisering og afmagt.

7.2.2 Klynge 2 – Lavaktiv majoritet

I modsætning til mere ensidigt hadefulde klynger, udmærker klynge 2 sig ved en vis refleksivitet og indbyrdes dialog, hvor deltagerne forhandler både egne strategier, moralske grænser og selvidentifikation som 'ægte' incels. Her er det ikke blot aggression og fjendebilleder, der dominerer, men også ambivalens, sarkasme og tvivl.

Et centralt tema i klyngen er **idéen om at "lure" kvinder**, blot for senere at afvise dem. En bruger formulerer det således: *"how do you feel about the idea of luring in women by pretending you'll betabux and then pumping & dumping? you're essentially doing the same thing chad does but just trading your money instead of looks to do it."* (bilag 6: incels 2_1). Her fremgår det, hvordan nogle brugere overvejer at udnytte kvinders forventning om forpligtelse – det, der i forummet omtales som *betabuxxing*, hvor "beta-mænd" kompenserer for manglende seksuel attraktivitet ved at tilbyde økonomisk stabilitet. Citatet afslører samtidig en grundlæggende spænding i klyngen: at opfatte sig selv som *"lame and not intimidating."* (bilag 6: incels 2_1), men samtidig ønske at manipulere kvinder som gengæld for den afvisning, man selv oplever. Her kan der tolkes en dobbelthed mellem internt og eksternt hegemoni. Dette kan tolkes som et udtryk for et internt hegemoni, hvor brugeren anerkender sin egen marginaliserede position i det maskuline hierarki, samtidig med at han forsøger at opnå adgang til det eksterne hegemoni ved at kompensere for manglende seksuel attraktivitet gennem økonomiske midler – og dermed matche det, der opfattes som Chads adgang til kvinder. Diskussionen ledsages desuden af en advarsel om risikoen ved strategien: *"... women will get violent with ugly men who behave like chads..."* (bilag 6: incels 2_1), hvilket kan indikere, at forsøget på at anskaffe sig -eksternt hegemoni kan have konsekvenser og dermed understreger kompleksiteten i at forlade den marginaliserede position.

I klyngen tegner der sig et mønster af, hvordan **seksuel frustration og oplevelsen af ydmygelse** er noget, der går igen hos brugerne. At blive 'left on read' beskrives som en grænseoverskridende oplevelse, der kan føles respektløs og være med til at fremprovokere en vrede (bilag 6: incels 2_2). Samtidig konfronteres brugeren med modsatrettede idealer: på den ene side ønsket om værdighed, på den anden side accepten af desperation som en del af incel-identiteten: *"...and who else isn't desperate at this point – we are on a forum for incels."* (bilag

6: incels 2_2). Det viser, hvordan følelsesmæssig ambivalens ikke undertrykkes i klyngen, men bliver genstand for fælles bearbejdning. Her kan der trækkes tråde til teoretiseringen af neo-tribes, hvor følelsen af ydmygelse og den fælles indignation over seksuel ulighed bliver en emotionel, social lim. Ved at udtrykke både fortvivlelse og harme viser man sin autenticitet og styrker sin identitet som 'ægte' incel. Denne delte oplevelse kan være med til at forbinde medlemmerne om noget fælles og skabe en samhørighed iblandt dem.

Denne reflektive dimension træder også frem i debatter om, hvad det egentlig vil sige at være en 'rigtig' incel. Diskussionen om **volcels** – frivilligt cølibat – munder ud i afsøgning af grænser for seksuelle standarder: *"if you won't fuck a land whale are you volcel? if you won't fuck a trap are you volcel? [...] if you won't fuck a man are you volcel?"* (bilag 6: incels 2_5). I denne klynge kan der tolkes en logik modsat af den hegemoniske maskulinitet, hvor mængden af afvisninger fra kvinder betragtes som subkulturel kapital: Jo flere gange man er blevet afvist, desto højere status har man som 'ægte' incel. At blive associeret med begrebet volcel opfattes som et tegn på manglende forsøg på at score kvinder og dermed manglende legitimitet inden for subkulturen. Det er altså dokumentationen af seksuel fiasko, der belønnes, hvor hver afvisning bliver et bevis på autenticitet og kan betragtes som en kilde til anerkendelse i det interne hierarki.

Set ud fra vores teoretiske ramme, træder den hegemoniske heteroseksualitet tydeligt frem, idet **brugernes selvforståelse formes i skyggen af Chads** og deres normative privilegier – såsom adgang til sex, familie og autoritet. I et indlæg udtrykkes en rasende monolog om at være forvist fra både faderskab og kærlighed: *"he is blessed with jb [jail bait] virgin pussy, and that is how he reacts to it? [...] i really wish could i burn the chad, the whore and the cuckparents."* (bilag 6: incels 2_4). Dette kan tolkes som en markering af det normative, heteroseksuelle ideal som en magtfuld praksis, som brugerne oplever sig som ude af stand til at leve op til – en oplevelse, der synes at fremkalde had og destruktive fantasier. Samtidig kan ønsket: *"i just want a family; i really just want to father a baby, and nothing more."* (bilag 6: incels 2_4) ses som udtryk for den følelsesmæssige ambivalens, hvor længslen efter tilhør eksisterer side om side med vrede over eksklusion – en spænding, der fremstår som et centralt element i denne subkulturs identitetsskabende dynamik.

7.2.3 Klynge 3 - *Intens korttidsdeltager*

Klynge 3 er præget af en gennemgående nihilisme, hvor den seksuelle og romantiske relation mellem mænd og kvinder opfattes som uopnåelig. I modsætning til mere aggressivt misogyne klynger er tonen her mere opgivende og indadskuende.

I denne klynge lægges der vægt på, hvordan sexlegetøj kan fungere som en erstatning for manglende kvindelig intimitet, hvor der samtidig erkendes, at dette kun er et **midlertidigt plaster** på den dybere følelse af udelukkelse (bilag 6: incels3_3). Fantasierne eskalerer i retning af “... *the ai dolls in development [...] will one day replace real human relationships driving the human race extinct.*” (bilag 6: incels3_3). Her ses et dystopisk fremtidsbillede, hvor mænd ikke blot trækker sig fra relationer, men aktivt forestiller sig en civilisation, hvor kvinden er teknologisk overflødiggjort. Dette kan tolkes som en copingstrategi, hvor teknologisk erstatning fungerer som et modsvar på oplevet afvisning. Her ses et forsøg på at genetablere kontrol og afvise interpersonel afhængighed ved symbolsk at omkode seksuel eksklusion til et selvvalgt fravalg af kvinder – hvilket kan forstås som en måde at genskabe en følelse af autonomi og handlekraft. I samme tråd bliver der skrevet: “*you are a confirmed gay if nothing about those high end dolls appeal to you.*” (bilag 6: incels3_3). Dette kan tolkes som et udtryk for, at både det subkulturelle hierarki og det interne hegemoni træder frem. At afvige fra den heteroseksuelle norm, ved at udtrykke manglende begejstring, opfattes inden for fællesskabets logik som tegn på en ‘fejl’ i ens maskulinitet. Det kan forstås som en klar udgrænsning af den underordnede maskulinitet, hvor alt homoseksuelt eller feminint kodet afvises som uforeneligt med gruppens idealer. Samtidig kan klyngens logik siges at komme til udtryk i, hvordan seksualitet opfattes som en markedsvare: “*remember bois, money can buy anything.*” (bilag 6: incels3_3). Dette følges op af diskussioner blandt brugerne om forholdet mellem escortbrug og kvinders ‘ægte’ interesse. En skriver fx: “*sex is not everything, you get 0 satisfaction from it if you pay.*” (bilag 6: incels3_2). Escortbrug kan i denne sammenhæng tolkes som både copingstrategi og symptom på afmagt, hvor brugerne veksler mellem håbet om at ‘få noget for pengene’ og resignationen over, at selv betalte relationer ikke kan udfylde det relationelle tomrum.

Klyngen rummer også eksplicitte **selvmordstanker** og en dyb **følelse af værdi- og håbløshed**: “*im 34 now. it’s over. [...] i was born a sub-6 shitskin ethnic.*” (bilag 6: incels3_4). Brugerens tanker svinger mellem selvhad, bitterhed over kvinders uopnåelighed og en desperation efter kontakt: “*im so low [...] it even makes me cry at times. all it would have taken is one girl to*

like me, but even that was impossible. im that undesirable. pure filth.” (bilag 6: incels3_4). Dette kan tolkes som en internalisering af den ultimative afvisning, hvor livets mening reduceres til en umulig længsel efter intimitet. Dette underbygges yderligere af påstanden om, at romantiske og relationelle idealer blot er en illusion: *“the ultimate [...] is that foids simply aren’t worth it.”* (bilag 6: incels3_5). Dette kan tolkes som et udtryk for, hvordan kærlighed, anerkendelse og fysisk nærhed, der tidligere har været centrale mål, nu anses som uden betydning: *“i tried hoping, i tried coping, now it’s time for roping.”* (bilag 6: incels3_5). Den gentagne reference til “roping” – slang for selvmord – kan betragtes som en måde, hvorpå brugeren udtrykker en oplevelse af at have forsøgt at ændre sin position i både det eksterne og interne hegemoni uden succes; i denne fortolkning fremstår døden ikke blot som en flugt, men som en konsekvent afslutning på en tilværelse, der opleves som blottet for romantisk og social værdi.

7.2.4 Klynge 4 - Vedholdende kerne

Klynge 4 er karakteriseret af en markant identitetspolitisk og ekskluderende diskurs, hvor spørgsmålet om, hvem der er en ‘ægte’ incel, er centralt. Her kæmpes der ikke blot imod kvinder og samfundet generelt, men i høj grad også internt, hvor deltagerne dømmer hinanden på udseende, etnicitet og adfærd. Der opstår dermed en slags gatekeeping-kultur, hvor autenticitet bliver valuta, og hvor man løbende afprøver, verificerer og udskiller dem, der ikke lever op til normerne for en ‘ægte’ incel.

Også i denne klynge er et gennemgående tema opdelingen mellem **truecels** og **fakecels**, hvor sidstnævnte – også kaldet “volcels” – mistænkes for at bruge incel-identiteten som en midlertidig eller ironisk identitet. Autenticitet kan siges at blive målt i både personlig erfaring og fysisk fremtoning, som i dette udsagn: *“unless you’re trying to get laid, you aren’t involuntary celibate. you’re making a choice so don’t get mad when i call you a volcel.”* (bilag 6: incels4_1). Her understreges det, at ægte incels skal kunne dokumentere både seksuel udelukkelse og forsøg på at ændre deres situation. I incel-forummet kan det altså ses som en kamp om at fremstå både som den mest maskuline og den mest uattraktive eller afviste mand – en dobbeltartikulation, hvor nederlag og afsavn kan ses som en markør for ægthed og subkulturel kapital. Dette kan tolkes som et udtryk for etableringen af et alternativt, subkulturelt hierarki, hvor status ikke knyttes til succes eller dominans, men til oplevet marginalisering og loyalitet over for fællesskabets normer. Det kan forstås som opbygningen af et moralsk hierarki, hvor den, der har lidt mest, tildeles størst taleret. Denne omvending af klassiske

maskuline statushierarkier kan ses som et udtryk for en slags hybrid maskulinitet, hvor sårbarhed og nederlag anvendes strategisk for at opnå anerkendelse. Brugernes deltagelse kan tolkes som en kollektiv offerliggørelse (jf. 12.2 Fællesskabet i manosphæren), der fremstår som en central kilde til subkulturel kapital og legitimitet.

Denne eksklusion af fakecels forstærkes yderligere gennem **en voldsom overvågningskultur**, hvor brugeradfærd og udseende granskes med mistro. I klyngen ses det, at nogle deltagere tillægger sig selv særlige færdigheder i at gennemskue dem, de betragter som fakecels: *“i can easily spot [...] fakecel with 95–99% accuracy [...] i already knew he was faker than a 3 dollar bill when he called ariana grande ‘sub 5’.”* (bilag 6: incels4_2). Man kan argumentere for, at dette er en måde, hvorpå brugeren forsøger at styrke sin interne autoritet i gruppen. Det subkulturelle hierarki baseres her på evnen til at navigere i og vogte over fællesskabets normer. Den enkelte bruger kan menes at opnå subkulturel kapital ved at agere ‘gatekeeper’ – altså den, der vogter fællesskabets grænser og afslører dem, der ikke passer ind. Det sker både gennem handling, som at afsløre en fakecel, og gennem brugen af indforstået sprog og kulturelle referencer, som fx vurderingen af hvorvidt Ariana Grande er *“sub 5”* (bilag 6: incels4_2). Det demonstrerer ikke blot kendskab til fællesskabets værdier og koder, men kan også anses som en aktiv deltagelse i reguleringen af det subkulturelle hierarki. Her ser vi også, hvordan der kan trækkes tråde til det klassiske subkulturelle fokus på grænsedragning, hvor fællesskabet vedligeholdes gennem intern udskillelse og konkurrence om autenticitet.

Særligt udtalt er **koblingen mellem udseende og race**, hvor bestemte etniske grupper placeres i hierarkier for seksuel værdi. Udtrykket *“shitskin”* bruges nedsættende om mørke mænd, mens *“curry-chads”* beskriver de få, som mod forventning opnår seksuel succes med hvide kvinder: *“exceptions can be made for curry-chads. i’ve seen a few fellow indian ones in action with fucking white stacies.”* (bilag 6: incels4_1). Omvendt beskrives de fleste asiatiske mænd som håbløst ekskluderede, fx: *“he is one of the ugliest asians i have seen. his nose is nightmare fuel.”* (bilag 6: incels4_3). Det kan her tolkes, at racialiseringen er tæt koblet til idéen om seksuel kapital, og den bruges både som forklaring på nederlag og som argument for, at visse personer slet ikke burde have adgang til incel-identiteten, fordi de er for ‘pæne’ eller for ‘normie’. I dette fællesskab kan marginalisering tolkes som ikke blot et spørgsmål om seksuel eksklusion, men også om social position – hvor race og udseende er med til at strukturere adgang til både anerkendelse og deltagelse. Her bliver det tydeligt, hvordan overordnede hierarkier som etnicitet kan spille en rolle i vurderingen af, hvem der fremstår som mest

attraktiv – og dermed også, hvem der kan betragtes som en ‘ægte’ chad. Dette kan tolkes som en subkulturel dynamik i mere klassisk forstand, hvor maskulinitet forbindes med klasse og etnicitet. Yderligere kan det argumenteres, at incel-miljøet selv er med til at reproducere det ideal, de hævder at være ekskluderet fra. Ved at fokusere intensivt på udseende, fysisk perfektion og seksuel kapital, kan det opfattes som, at de er med til at opretholde forestillingen om hegemonisk maskulinitet. På den måde kan incel-identiteten ses som både et udtryk for marginalisering og som en forlængelse af de ekskluderende idealer, som gruppen retter kritik imod – hvilket kan fortolkes som et udtryk for den hegemoniske maskulinitets fortsatte legitimitet.

7.2.5 Sammenfatning

Overordnet kan man sige, at incel-brugernes kvindesyn er præget af en grundlæggende dobbelthed. Kvinder fremstilles på én gang som underlegne og som dem, der har magten til at vælge seksuelle partnere. Dette kan anses som en ambivalent position ift. det eksterne hegemoni, hvor mændene både hævder overlegenhed og oplever afmagt over for kvinders seksuelle autonomi.

I klynge 1, *de hyperaktive superbrugere*, udtrykkes de mest essentialistiske og misogyne kønsopfattelser. På tværs af alle klynger kan der spores en tydelig oplevelse af marginalisering i det interne hegemoni, og det kan muligvis tolkes som en forklaring på, hvorfor både klynge 1, 2, *den lavaktive majoritet*, og 4, *den vedholdende kerne*, har et markant fokus på grænsedragningen mellem ‘ægte’ og ‘uægte’ incels. Klynge 3, *de intense korttidsdeltagere*, adskiller sig ved i højere grad at være præget af opgiveness og selvmordstanker, snarere end af markeringer af subkulturelt tilhørsforhold. I den lavaktive klynge 2 findes der stadig normative ønsker om fx at få en familie, mens der i klynge 1 og 4, som er de mest aktive, også udtrykkes racistiske synspunkter og en stærkere ideologisk forankring. Samlet set viser analysen en tydelig sammenhæng mellem aktivitetsniveau og ideologisk ekstremitet: Jo mere engagerede brugerne er, desto mere rabiate og subkulturelt forankrede fremstår deres udsagn.

7.3 Men going their own way

7.3.1 Klynge 1 – Lavaktiv majoritet

Klynge 1 er præget af en samfundskritisk og livserfaringsstyngt diskurs, hvor kvinder afvises som destruktive illusioner. Indlæggene bærer præg af resignation, men også refleksiv distance

og praktisk visdom. Der optræder en gennemgående forestilling om, at samfundet er indrettet til fordel for kvinder, mens mænd ses som arbejdende aktiver, der udnyttes – økonomisk, seksuelt og følelsesmæssigt.

Brugernes fortællestil hviler på **personlige anekdoter**, hvor egne fejltrin og kampe leveres som advarsler til nye medlemmer: *“what i do have is many years of bitter experience — thank god for the internet and this site. i hope this helps you guys to strive for a very happy life.”* (bilag 6: mgtow1_4), og folder hermed sin bitterhed ud som praktisk visdom. Personlige erfaringer omdannes altså til kollektive lærestykker, der både fremmer gruppens fælles identitet og cementerer det MGTOW-inspirerede fokus på selvhjulpenhed. Disse fortællinger kan ses som en måde at opbygge subkulturel kapital på, hvor erfaring og evnen til at omsætte personlig modgang til indsigt giver status i det subkulturelle hierarki.

MGTOW-brugerne fremstiller **kvinder som en potentiel trussel mod deres autonomi** og advarer kraftigt mod at lade dem indtage en central rolle i deres liv. *“they are the salt and pepper of the meal [...] but they are never the steak.”* (bilag 6: mgtow_1). Samtidig retter de skarp kritik mod samfundet, som efter deres opfattelse dyrker *“... the narcissistic supremacy of women, and fosters this bratty entitlement their whole lives.”* (bilag 6: mgtow1_1). Denne mistro kulminerer i opfordringen: *“... protect your property from them [women] and don’t forget that means your seed too, for they will surely have no qualms about leaving you financially crippled...”* (bilag 6: mgtow1_4). Med dette billede af kvinderne som økonomiske og følelsesmæssige rovparter, understreges der, at mandlig selvstændighed og kontrol er altafgørende. Samme bruger uddyber videre: *“it leaves you weak... and we all know no woman respects a weak man... it renders you unattractive to other women [...] a woman won’t make you happy only you can do that.”* (bilag 6: mgtow1_4). Dette kan tolkes som en tydelig distance til det feminine, hvor det fremstilles som afgørende for mænd at leve op til centrale hegemoniske idealer som styrke, uafhængighed og kontrol – ellers risikerer man at blive udnyttet og miste både status og selvrespekt. Det kan ses som et udtryk for, at hegemonisk maskulinitet ikke er en fast størrelse, men relationelt konstrueret: den træder frem netop i opposition til det feminine. Kvinden kan i denne optik tolkes som ikke blot en trussel, men som den figur, der definerer, hvad en mand ikke må være – afhængig, svag eller følelsesmæssigt bundet.

Det er ikke blot kvinden, men **hele systemet**, der **kritiseres** for at være en del af den samme “narcissistiske kvindelige dominansstruktur” (bilag 6: mgtow1_1). Uddannelsessystemet

beskrives som et værktøj til at pacificere studerende: *“the e-duh-cational system is set up specifically to dumb down the brightest students so they are less likely to break out of the hive and threaten it.”* (bilag 6: mgtow_2). Dette udbygges med: *“it’s intentional. it’s to keep people like mgtow in the matrix, at their desk, producing at 300% capacity so the system can [...] keep the charade going.”* (bilag 6: mgtow_2). Uddannelsessystemet opfattes dermed som et bevidst redskab til at fastholde mænd, der forholder sig kritiske over for samfundets strukturer, i en underordnet position, hvor systemet ikke blot svækker deres intellektuelle frihed, men også gør dem afhængige af strukturer, de ikke har kontrol over. Dette kan betragtes som et omvendt hierarki, hvor mænd oplever at have mistet grebet om den eksterne hegemoni og i stedet befinder sig i en underordnet position ift. kvinder og systemets institutioner. Denne positionering kan tolkes som en måde at styrke fællesskabet som en subkulturel modposition – et rum, hvor man deler viden og erfaringer, der opfattes som skjulte eller undertrykte af det dominerende samfund. Med afsæt i subkulturteori kan fællesskabet forstås som et alternativt meningsrum, hvor afvisningen af systemets præmisser – såsom uddannelse – fungerer som en kollektiv identitetsmarkør og som en potentiel kilde til subkulturel kapital. Det kan i denne optik tolkes, at jo tydeligere man gennemskuer og sprogligt udfordrer systemets kontrolmekanismer, desto stærkere placerer man sig i fællesskabets hierarki som en oplyst og autentisk deltager.

Feminister fremstilles i denne klynge ikke blot som politiske modstandere, men som moralsk korrumperede forrædere. Mænd, der offentligt tilslutter sig feminisme, anses som patetiske og drevet af frygt for social udstødelse: *“they do it in the same spirit as men in nazi germany joined the party.”* (bilag 6: mgtow1_3). Sammenligningen med nazismen er ekstrem og vidner om et verdenssyn, hvor feminisme ikke blot ses som en ideologisk uenighed, men som en totalitær bevægelse, der tvinger mænd til at underkaste sig mod deres vilje. Dette kan tolkes som udtryk for en opfattelse af, at mænd, der tilslutter sig feminisme, accepterer det feminine – og dermed udgør en trussel mod både det interne og eksterne hegemoni. I dette perspektiv kan sådanne mænd forstås som ikke blot svage, men som medskyldige i en undergravning af det eksterne hegemoni, hvor mænd traditionelt har haft dominans over kvinder. En bruger udtrykker fx: *“of course i’m not a feminist. i’m a man. it is not my battle to fight.”* (bilag 6: mgtow1_3). Ved klart at afvise feminisme kan det tolkes, at brugeren demonstrerer sin forståelse for og tilslutning til gruppens ideologiske kerneværdier, hvilket kan ses som en strategi til at opnå subkulturel kapital og sikre sin position i det interne hierarki.

7.3.2 Klynge 3 – Vedholdende kerne

Klyngen trækker på historiske forestillinger om mænds rolle som bærere af kultur, teknologi og orden, og formidler et stærkt kønspolariseret verdenssyn. Centralt står forestillingen om kvinders destruktive indflydelse – ikke bare i relationer, men på samfundsniveau.

Et medlem bemærker, at en bruger skriver *“if women had run society everybody would still live in mud huts.”* (bilag 6: mgtow3_2), og giver dermed udtryk for idéen om, at al **civilisatorisk fremgang** udelukkende **skyldes mænd** – og at kvindelig magt ville have forhindret samfundets udvikling helt fra begyndelsen. Det illustrerer et tilbagevendende træk i klyngen: En meget stærk hierarkisk positionering af mænd og kvinder – hvor mænd placeres som fundamentet for samfundets fremskridt og orden, mens kvinder reduceres til afhængige bipersoner uden bidrag til civilisationens opbygning. Forestillingen om mænds fysiske magt bliver også iscenesat i voldelige scenarier, hvor kvindelig magtovertagelse latterliggøres som utopisk: *“if i have a bed or a door on my hut one front kick and [...] that knife is mine and they’re bleeding on the ground.”* (bilag 6: mgtow3_2). Sådanne forestillinger kan tolkes som en del af et kønshierarki, hvor fysisk styrke og voldelig dominans fremstilles som symboler på mænds naturlige overlegenhed og kvinders underlegenhed.

Konflikten med kvinder fremstilles i denne klynge som uundgåelig og grundlæggende: *“... laydeez, they rip men up, go to the next guy and eventually rot.”* (bilag 6: mgtow3_1). Kvinder beskrives her som manipulerende og magtsøgende figurer og bevægelsens opgør med kvinder fremstår dermed ikke blot som et følelsesmæssigt brud, men også som et spørgsmål om selvopholdelse, hvor alternativet er økonomisk og psykologisk ødelæggelse. Dette verdenssyn kobles til en rabiat kønspolitisk overbevisning, hvor mænd ses som civilisatoriske skabere, mens kvinder reduceres til biologisk funktion: *“... men built the world, men deserve more rights than we have now, equality was already here but women keep whining for more [...] women exist to give birth and raise kids at home, other than that: they’re to be seen, not to be heard.”* (bilag 6: mgtow3_4). Når brugeren samtidig bemærker, at han kaldes *“an extreme asshole”* for disse holdninger, kan det tolkes som en positionering som bevidst outsider, hvor social udstødelse kan opfattes som et bevis på autenticitet snarere end som et problem. I denne fortolkning ses modstanden mod feminisme som en måde at styrke en mandlig identitet i opposition til samfundets normer. Udstødelsen kan forstås som en form for subkulturel kapital, hvor afvisningen fra det omgivende samfund omvendes til et tegn på ægte tilhørsforhold og ideologisk renhed. De rigide kønsroller fremstår dermed ikke blot som et synspunkt, men som

et symbolsk afsæt for at opbygge mandlig identitet i direkte opposition til dominerende sociale normer.

Klyngen rummer også en **fjendtlighed mod mænd, der afviger fra forummets verdensbillede**. Mænd, der støtter feminisme eller udviser kønsideologisk afvigelse, udskammes her som “*mangina cucks*” og “*gender fluid faggots*” (bilag 6: mgtow3_4). Dette kan tolkes som et tydeligt udtryk for det interne hegemoni, hvor maskulinitet måles og sanktioneres internt i gruppen. Mænd, der udviser træk forbundet med femininitet, følsomhed eller kønsmæssig fluiditet, placeres – i denne optik – nederst i det maskuline hierarki og opfattes som svage og illoyale; de kan således forstås som repræsentanter for underordnede maskuliniteter. Der kan her spores en klar grænsedragning mellem den ‘rigtige’ mand og de mænd, der anses som for bløde, for feminine eller ideologisk afvigende – en grænsedragning, der synes at tjene til at styrke fællesskabets interne hegemoniske orden og selvforståelse. I denne sammenhæng fremstår der heller ikke plads til hybride maskuliniteter, som ellers i visse kulturelle kontekster kan give status – her tolkes de snarere som udtryk for svaghed end som en form for kapital, og de medfører derfor ingen fordel i det interne hierarki. Brugere ser derimod sig selv som en oplyst, men overset gruppe, der gennemskuer samfundets strukturer og dets manipulation: “*women simply hate it when men get together to compare notes [...] it’s now game over for them.*” (bilag 6: mgtow3_3). Det, der her udtrykkes som kvinders modstand mod mænds fællesskab og vidensdeling, bliver snarere en bekræftelse af fællesskabets styrke. Modstanden kan ses som brænde på bålet, der styrker følelsen af solidaritet og subkulturel sammenhæng. Forummet bliver et fællesskab, hvor mænd søger støtte, udveksler erfaringer og trækker sig bevidst fra det liv, de forbinder med kvindelig dominans. Som en bruger opgivende formulerer det: “*they can have the world. i left it to them when i quit contributing to ‘society’. [...] my cloaking device is re-engaged.*” (bilag 6: mgtow3_2). Tilbagetrækningen fremstilles som både erkendelse og strategi – en måde at beskytte sig mod det, de oplever som et fjendtligt system.

7.3.3 *Sammenfatning*

I MGTOW-forummet ses generelt en afvisning af feminisme og en kritik af samfundets overordnede strukturer, hvilket kan anses som en central kilde til subkulturel kapital. I klynge 1, *den lavaktive majoritet*, kan dette tolkes som noget, der primært kommer til udtryk gennem personlige anekdoter og oplevelser af, at samfundet undertrykker mænd. Kvinder fremstilles i denne sammenhæng som berettigede, narcissistiske og som en trussel mod mænds autonomi –

hvilket kan forstås som en symbolsk trussel mod det eksterne hegemoni. I klynge 3, *den vedholdende kerne*, tager kritikken en skarpere drejning og antager et mere ideologisk rendyrket præg. Her ses et klart fokus på total mandlig tilbagetrækning og en gennemgående vredsladen tone, der adskiller sig fra klynge 1's mere erfaringsbaserede tilgang. Begge klynger anvender dog voldsomme sammenligninger og stærkt billedsprog, men graden af ideologisk intensitet er højere i klynge 3. Der tegner sig således en tydelig sammenhæng mellem brugerens engagement og graden af ideologisk forankring.

7.4 A Voice For Men

7.4.1 Klynge 1 – Lavaktiv majoritet

Klynge 1 i AVFM fremtræder som en intellektualiseret og kulturkritisk platform, hvor medlemmerne engagerer sig i detaljerede argumenter, ofte med indignation og satirisk tilgang. Kernen i diskussionerne er en systematisk kritik af feminisme som ideologi og en vedholdende bestræbelse på at korrigere, nuancere eller afvise medie- og kulturfremstillinger, der opfattes som misvisende eller dobbeltmoraliske.

Et centralt argument går på, at mens **feminisme fungerer som en dogmatisk og ekskluderende bevægelse** – "*feminism is like a radical fundamentalist religion: 'believe like we do or go to hell!'*" (bilag 6: avfm1_1) – så er AVFM et pluralistisk rum for uenighed og åben debat. Denne position bliver bl.a. brugt til at differentiere AVFM fra den ideologiske ensretning, som man mener præger feministiske grupper. Set gennem et subkulturelt blik, peger denne selvforståelse på en løs og mere fragmenteret tilknytning til fællesskabet, hvor tilhørsforhold bygger på følelsesmæssig resonans og fælles frustration.

Flere indlæg i klyngen anvender kendte cases og kulturelle referencer som eksempler på det, de opfatter som **feministisk dobbeltmoral**. Et eksempel hentes fra *The Vagina Monologues*, hvor en bruger påpeger det absurde i, at feminister angiveligt bifalder en skildring af en voksen kvindes seksuelle overgreb på en mindreårig pige: "*i'm not sure it was a rape... but if it was, it was a good rape' women everywhere cheered...*" (bilag 6: avfm1_4). Sådanne eksempler bruges til at fremhæve, hvad brugerne ser som feministers selektive indignation og manglende moralske konsistens. Samtidig kan afspejlingen i disse indlæg ses som en udbredt dikotomi i manoscæren mellem mænd som rationelle og kritisk tænkende og kvinder som emotionelle og moralsk inkonsistente. Dermed kan kritikken af feminisme også ses som en måde at styrke

egen position i det eksterne hegemoni gennem en angivelig overlegen rationalitet og etisk konsistens.

7.4.2 Klynge 2 – Vedholdende kerne

Den vedholdende kerne i AVFM er præget af refleksion og udgangspunkt i livserfaringer og sociale observationer. Et centralt tema er oplevelsen af mistænkeliggørelse og diskrimination mod store, maskuline mænd i det offentlige rum.

En bruger fortæller, hvordan hans udseende med langt hår og fuldskæg får ældre kvinder til at blegne og holde om deres håndtasker (bilag 6: avfm2_1). **Mistanken om seksuelle intentioner** bliver også fremstillet som et vilkår for eksistensen i det offentlige: “*so i'm not allowed to think a little girl looks cute? that makes me a pedophile? a child molester? a sex offender?*” (bilag 6: avfm2_1). Dertil bliver der brugt en metafor for, hvordan man skal være varsom for ikke at blive misforstået og dømt ud fra ens blotte tilstedeværelse, når man har et traditionelt maskulint udseende: “*part of manners is to indicate intent, just like you use a blinking light in advance of a turn. that makes you predictable, that reduces tension.*” (bilag 6: avfm2_1). Pointen hos denne bruger er, at social opmærksomhed og venlighed ikke er underkastelse, men en måde at minimere konflikter og genskabe en form for tillid. Set i relation til hybrid maskulinitet, kan dette pege på, hvordan nogle mænd med et klassisk maskulint udseende må tilpasse deres adfærd for at undgå at blive opfattet som truende. Det kan betragtes således, at den hegemoniske maskulinitet ikke ubetinget ses som en fordel, men noget der kræver justering for at kunne fungere i sociale sammenhænge.

Kønnet mistænkeliggørelse kobles også til **strukturel eksklusion**. En bruger reflekterer over, hvordan hans udseende koster ham jobs: “*i've had managers tell me to my fucking face that they don't want people like me working customer service.*” (bilag 6: avfm2_1). I stedet for at gå til modangreb, foreslås det, at mænd bør ‘finde deres egen rolle’ gennem selvjustering og social intelligens: “*men can and do do everything, and do it well.*” (bilag 6: avfm2_1). Samtidig gør brugere op med, at det er omverdenen, der tillægger dem en bestemt identitet: “*we aren't all just a bunch of bitter single guys who feel entitled to hot women! that stereotype (or, more accurately, straw man) was arbitrarily assigned to us by you motherfuckers.*” (bilag 6: avfm2_2). Dette kan ses i tråd med subkulturteori: at definitionen, af ‘hvem vi er’, konstant forhandles mellem medlemmernes egen selvforståelse og de kategoriseringer, omgivelserne

pålægger dem. Brugerne insisterer på selv at sætte rammerne for deres gruppe, frem for at blive reduceret til andres forsimplede forestillinger.

7.4.3 Klynge 3 – *Intens korttidsdeltager*

Klynge 3 i AVFM er kendetegnet ved sårbarhed og kulturel refleksion. Livserfaringer med psykisk sygdom, marginalisering og outsiderstatus foldes sammen med kritik af feminisme og samtidens kønskultur.

Særligt dominerer fortællinger om **depression, social isolation og følelsen af at være misforstået som mand**. En bruger beskriver fx, hvordan han som meget feminin, asexuel og depressiv mand frygtede at blive udstødt af fællesskabet – men i stedet blev mødt med respekt: *“every mra has been nothing but a gentleman or woman to me, and i’m a very effeminate 28 year old man-child.”* (bilag 6: avfm3_1). Det, han søger, kan tolkes som et rum, hvor man kan være både sårbar og maskulin – uden fordømmelse. At det netop er karaktertræk som femininitet, asexualitet og psykisk sårbarhed, der fremhæves, er sigende. Dette kan ses som en indikation på en maskulinitetsforståelse, hvor der faktisk gives rum for træk, der traditionelt forbindes med underordnede maskuliniteter – og peger dermed også på et forum, hvor der i højere grad er plads til hybride maskuliniteter.

I denne klynge rettes kritikken ikke primært mod feminisme som idé, men mod den måde, den praktiseres og iscenesættes. **Feminisme fremstår som performativ, moralisende og uden reelt frigørende kraft**. En bruger hævder, at kvinder har brug for kvinderettigheder, fordi feminismen har ødelagt disse (bilag 6: avfm3_1), og beskriver moderne feminisme som en overfladisk kampform, der forveksler provokation med empowerment: *“dropping your knickers in the town center in the name of feminism [...] you become a petulant rat instead of the champion who inspires all.”* (bilag 6: avfm3_1). Feminisme kritiseres dermed for at underminere både kvinders værdighed og mænds legitime oplevelser af uretfærdighed. En anden bruger beretter fx: *“even if [men] were 1000% bosses of everything ever back then: how is that a good thing for them?”* (bilag 6 : avfm3_2). Dette udfordrer den dominerende fortælling om mænds privilegier ved at pege på, at absolut magt kan medføre stor personlig omkostning. Dette kan tolkes som en direkte anerkendelse af det eksterne hegemoni, idet mænds historiske dominans over kvinder ikke benægtes, men snarere omfortolkes som noget, der også har haft en pris for mænd. Denne dobbelthed – at være del af et dominerende køn, men samtidig opleve

uretfærdighed – kan ses som åbningen for en mere nuanceret maskulinitetsforståelse, hvor hegemoniske idealer både anerkendes og problematiseres. Det kan i denne sammenhæng tolkes som en form for hybrid maskulinitet, hvor mandlighed ikke nødvendigvis defineres ved styrke og kontrol alene, men også kan rumme sårbarhed, kritik og refleksion over egen position.

Denne frustration er tydelig i beretningen om en kvindelig cyberstalker, som ifølge brugeren både er voldelig og en “*vegan sjw [social justice warrior]*”. Pointen er, at hendes adfærd ville have udløst hårdere sanktioner, hvis hun havde været mand: “*she’d of been in jail by now if i was a woman and she was a man.*” (bilag 6: avfm3_1). Her bliver feminisme ikke blot kritiseret som kønsideologi, men som et skjold mod ansvar, som netop muliggør overgreb og unddragelse. Det er ikke kvinde-kønnet i sig selv, der angribes, men en oplevet asymmetri i samfundets dømmekraft og retslige reaktion. Denne opfattelse peger på, hvordan sociale og strukturelle positioner – her ift. køn – former, hvem der holdes ansvarlig, og hvilke sanktioner der opfattes som legitime.

7.4.4 Sammenfatning

I AVFM-forummet kan der tolkes en større åbenhed over for hybride maskuliniteter og en mere løst struktureret neo-tribe, hvor pluralisme og forskellige typer af mandlige erfaringer i højere grad synes at blive anerkendt. Det kan desuden tolkes, at det subkulturelle hierarki fremstår mindre skarpt optegnet end i de øvrige fora.

I klynge 1, *den lavaktive majoritet*, rettes en overordnet kritik mod feminisme – især for at være dogmatisk og dobbeltmoralisk. I klynge 2, *den vedholdende kerne*, rettes kritikken mere mod offentlighedens mistænkeliggørelse af mænd, særligt dem, der fremstår mere traditionelle maskuline. Klynge 3, *den intense korttidsdeltager*, udtrykker en oplevelse af, at feminisme har undermineret både kvinders rettigheder og mænds mulighed for at snakke om deres oplevelser med uretfærdighed – her opfattes det eksterne hegemoni som noget, der har haft en pris for mænd. På tværs af klynge 2 og 3 kan der identificeres et fælles fokus på følelsen af at være misforstået som mand, men med forskellig positionering, som kan tolkes i relation til maskulinitet: I klynge 2 fremstår det som en oplevelse forbundet med et traditionelt maskulint udseende, mens det i klynge 3 kan ses som knyttet til en underordnet maskulinitetsforståelse. Overordnet set er der her ikke en entydig sammenhæng mellem aktivitetsniveau og ideologisk positionering, hvilket adskiller AVFM fra de øvrige fora. Dette kan hænge sammen med, at det også er det forum, som er mindst rabiat, set i lyset af hvordan de andre fora tager sig ud.

7.5 Krydsperspektiv adfærdstyper

Det er relevant at anlægge et krydsperspektiv på adfærdstyperne for at undersøge, om bestemte deltagelsesformer deler indholdsmæssige og ideologiske træk på tværs af kontekster, eller om deres betydning og udtryk i højere grad formes af det enkelte forums kultur og/eller diskurs. Vi fokuserer her udelukkende på de tre adfærdstyper: *lavaktiv majoritet*, *intens korttidsdeltager* og *vedholdende kerne*, da det er de eneste typer, der optræder med flere klynger på tværs af fora. Det er netop i denne gentagelse på tværs, at muligheden for et krydsperspektiv opstår. Dermed søger vi at afklare, om adfærdstyperne fungerer som analytiske kategorier, der kan sige noget generelt om engagement og ideologisk positionering i manosfæriske fællesskaber. Krydsperspektivet viser, at der på tværs af adfærdstyper tegner sig mønstre i, hvordan forskellige grader af engagement hænger sammen med sproglig stil og ideologisk intensitet. Den lavaktive majoritet fremstår ofte som mere erfaringsbaseret og mindre ideologisk stringent, mens den vedholdende kerne typisk udtrykker en højere grad af ideologisk konsistens og subkulturel positionering. Slutteligt er den intense korttidsdeltager oftest præget af emotionel intensitet og oplevet marginalisering. Dog skal det tilføjes, at adfærdstypernes karakteristika ikke skal forstås som entydige eller fastlåste, da der eksisterer betydelig variation internt i hver type. Enkelte lavaktive brugere kan udtrykke stærke ideologiske holdninger, ligesom keredeltagere ikke nødvendigvis er ideologisk konsistente i alle sammenhænge, og nogle korttidsaktive kan kommunikere refleksiøst og nuanceret. Krydsperspektivet indfanger således tendenser, men ikke ufravigelige profiler. Når vi sammenholder disse adfærdstyper på tværs af fora, er det væsentligt at være opmærksom på, at det samme mønster kan være opstået på baggrund af forskellige tidslige kontekster. Fx er typen “lavaktiv majoritet” til stede i både incels, MGTOW og AVFM – men fordi disse fora har forskellig opstartstid, har brugerne haft meget forskellig mulighed for deltagelse over tid. Vi læser derfor ikke adfærdstyperne som universelle kategorier, men som dynamiske, kontekstuelte betingede positioner, der må fortolkes i lyset af forummets særlige historik og levetid. På trods af disse variationer peger analysen samlet set på, at adfærdstyperne rummer forklaringskraft. Adfærdstyperne kan dermed ses som *produktive læseværktøjer* i dette projekt, der kan synliggøre sammenhænge mellem engagement og ideologisk positionering i manosfæriske fællesskaber – men de må forstås som dynamiske og kontekstafhængige, ikke som universelle kategorier.

8. Diskussion

8.1 Et metodisk blik på digital adfærd og betydning

8.1.1 Målbar adfærd i en kompleks digital virkelighed

Specialet opererer med adfærdsvariable, som indrammer centrale, men ikke udtømmende, dimensioner af adfærd. Digitale fællesskaber efterlader kun visse former for målbare aftryk. Vores analyse bygger derfor på de adfærdsmaal, der er tilgængelige i onlinefora – velvidende at de ikke indfanger al menneskelig adfærds kompleksitet, men repræsenterer de strukturer, man faktisk kan undersøge i dette felt. I denne forstand tilbyder vores analyse en præcis, kvantificerbar kortlægning af digitale deltagelsesformer, som tidligere forskning ikke har operationaliseret i sammenhæng med semantisk meningsindhold. De målbare dimensioner – hvor ofte, hvor længe, hvor hurtigt og hvor interagerende en bruger deltager – kan ikke forklare alt, men de tilbyder et vigtigt udgangspunkt for at analysere, hvordan deltagelse i digitale fællesskaber struktureres.

Idet vi bringer denne adfærdsmaessige typologi i dialog med en sproglig dimension, tilføjes der et ekstra lag til analysen af online adfærd - også i kombination med maskulinitets- og subkulturteori. På den måde er ambitionen ikke blot at måle, men at *forstå*. Uanset graden af dybde i de enkelte maal, viser vi, at adfærd i digitale fællesskaber kan operationaliseres, struktureres og undersøges på måder, der både har forklaringskraft og sociologisk relevans.

8.1.2 Grænser for prædiktation i komplekse sproglige fænomener

Selvom vores analyse viste, at der eksisterer sproglige forskelle mellem adfærdstyperne, lykkedes det ikke at udvikle en prædiktationsmodel, der kunne generalisere disse forskelle til uset data i tilfredsstillende grad. Det indikerer, at de sproglige mønstre, vi har identificeret, ikke er stabile eller tydelige nok til at danne grundlag for pålidelige forudsigelser i modellen.

En mulig forklaring er, at der kan have været stor variation i sprogbrugen inden for hver adfærdstype, hvilket gør det vanskeligt for modellen at identificere stabile og generaliserbare mønstre. Denne interne variation kan betragtes som støj, set ud fra et prædiktivt sigte, og svækker modellens evne til at klassificere. Dog er det vigtigt at understrege, at sådan variation ikke nødvendigvis er problematisk fra et kvalitativt perspektiv. Det tyder på, at den samme type adfærd kan realiseres sprogligt på mange forskellige måder, afhængigt af hvem der

skriver, hvordan de formulerer sig, og i hvilken sammenhæng. Når der åbenlyst er variation i vores empiri, er det nærlæggende at stille spørgsmålstejn ved, om de fem typiske tekster – der ligger til grund for anden del af vores analyse – egentligt repræsenterer nok? De fem typiske tekster skal ikke forstås som udtømmende repræsentationer af al variation i materialet, men som analytisk strategiske nedslagspunkter, der gør det muligt at undersøge de ideologiske mønstre, der træder tydeligst frem i hver adfærdstype. I en kvalitativ ramme er det netop gennem sådanne fokuserede læsninger, at man kan få indsigt i bredere diskursive dynamikker. Dermed bliver det ikke et spørgsmål om kvantitet, men om analytisk relevans og teoretisk resonans, og de fem typiske tekster vurderes derfor som tilstrækkelige til at afdække centrale ideologiske mønstre.

I arbejdet med vores prædiktionsmodel anvendte vi GridSearchCV til at finde den mest optimale kombination af hyperparametre til Random Forest-modellen. GridSearch sikrer, at den bedste model vælges ud fra de parametre, vi har angivet, og gennemfører krydsvalidering på tværs af disse kombinationer. Her valgte vi at definere et relativt bredt parametergrid for at give modellen gode betingelser for at finde en passende struktur. Dog kan det diskuteres, om et endnu bredere parametergrid, med flere og mere ekstreme værdier, kunne have påvirket prædiktionssevnen yderligere. Det er samtidig muligt, at større klynger, og dermed mere træningsdata, kunne have styrket modellens prædiktive kapacitet.

Samlet set peger dette på en grundlæggende spænding mellem prædiktiv præcision og sproglig kompleksitet. Hvor maskinlæringsmodellen efterspørger stabilitet og mønstre, afslører vores materiale en høj grad af variation, nuancer og kontekstafhængighed – træk, der gør kvalitative analyser af sprog interessante. Selvom vores prædiktionsmodel ikke præsterede som ønsket, har forsøget været metodisk værdifuldt, fordi det tydeliggør, at mening og adfærd i digitale fællesskaber sjældent lader sig reducere til entydige kategorier. Man kan også argumentere for, at det bekræfter relevansen af en kombineret tilgang, hvor kvantitative modeller ikke står alene, men anvendes som supplement til fortolkende analyser.

8.2 Datagrundlagets begrænsninger og styrker

8.1.2 Fortolkning i lyset af datasættets tidsstruktur

Sent i analyseprocessen blev vi opmærksomme på, at de fora, vi arbejder med, har forskellig oprettelsesdato. Det betyder, at brugere i de enkelte fora ikke har haft lige muligheder for langvarig deltagelse. Vi har ikke korrigeret teknisk for dette forhold, da erkendelsen opstod

sent i forløbet. Til gengæld har vi integreret denne viden i tolkningen af vores resultater og eksplicit anført, at det kun er i de analyser, hvor vi sammenholder adfærdstyper på tværs af fora, at dette forhold har betydning.

I tolkningen af tidsperspektivet er det nærliggende at forsøge at forklare, hvilken betydning foraenes forskellige tidslige udstrækninger har for graden af ideologisk forankring. En mulig tolkning er, at det, at vi ser næsten de samme adfærds- og sprog mønstre på tværs af fora, kan tyde på, at Incels fremstår mere ideologisk 'ekstremt' end for eksempel PUA – fordi Incels-data kun dækker to år, mens PUA strækker sig over elleve. Det kunne indikere en højere ideologisk tyngde på kortere tid, men denne tolkning må dog nuanceres. Vi ved, at det incel-forum, vi har arbejdet med, opstod som erstatning for et tidligere, mere etableret fællesskab, der blev lukket ned (Ribeiro et al. 2021: 200). Det er derfor sandsynligt, at mange brugere i vores datasæt har migreret fra det tidligere forum og dermed har taget allerede konsoliderede ideologiske mønstre med sig. Vi ved desuden, at der generelt sker en del bevægelse og overlap mellem forskellige platforme og fora i manoscæren (Ribeiro et al. 2021: 204), og når man arbejder med scrapet data, er det sjældent muligt at vide, hvad der går forud for det materiale, man har adgang til. På den måde bliver tid en uklar og vanskelig størrelse at tolke direkte i vores kvalitative analyser.

Derimod findes det mest konkrete tidslige aspekt i de kvantitative dimensioner – klyngeanalysen og prædiktionsmodellen. Her er variabler som aktivitetslængde og tidsmæssig intensitet direkte indarbejdet i den måde, klyngerne er blevet dannet på, og de ligger dermed også til grund for vores prædiktionsmodel. Det betyder, at tid ikke er fraværende i analysen som helhed, men snarere behandles forskelligt afhængigt af metodisk tilgang jf. afsnit 2.2.1 Tidsdimension og metodiske implikationer.

Et centralt forhold, som vi også må adressere, er, at vi i praksis behandler data som om de er samtidige, selvom de i realiteten er indsamlet over længere perioder og fra platforme, der kan have ændret sig over tid. Dette betyder, at vi potentielt overser udviklingsdynamikker i fællesskaberne. Her er vi opmærksomme på, at man som individ kan ændre holdninger og adfærd over tid, hvormed vores tilgang vil have den bias, at de betragtes som statiske. Nye begivenheder i samfundet, ændringer i moderation eller platformspolitik, eller skiftende sammensætning af brugere kan også ændre, hvad der diskuteres og hvordan. Vi må derfor anerkende, at visse temaer og udtryksformer *kan* være forældede, mens andre afspejler mere aktuelle strømninger.

8.1.7 Datamaterialets relevans

Ideelt set ville nyere data kunne give indblik i aktuelle udviklinger, men indsamling heraf ville kræve betydelige ressourcer og en tidshorisont, der rækker ud over dette speciales rammer. På trods af at det anvendte datamateriale ikke er nyligt, vurderer vi, at det stadig er analytisk relevant. Det hænger sammen med, at manoscæren ofte beskrives som en fleksibel, men ideologisk stabil struktur, hvor mænd bindes sammen af affektive forestillinger om, at feminismen er årsagen til et kollektivt tab (Ging 2019: 653; Sugiura 2021: 15). Dermed kan man argumentere for, at de ideologiske grundpiller i manoscæren sandsynligvis stadig gælder. Samtidig er manoscæren præget af en høj grad af platformsmæssig flygtighed (Ribeiro 2021: 204). Flere tidligere offentligt tilgængelige fora er siden blevet lukket, arkiveret utilgængeligt eller flyttet til mere lukkede og modererede platforme (Ribeiro 2021: 205), hvilket vanskeliggør adgang til nyere datamateriale med samme omfang og gennemsigtighed. Vores data repræsenterer derfor et indblik i en periode, hvor disse diskurser i højere grad udspillede sig i åbne, observerbare online-rum.

8.1.5 Brugere, bots og betydningsdannelse

Et metodisk opmærksomhedspunkt knytter sig yderligere til forholdet mellem brugeridentitet og platformenes struktur. Da brugernavne kan ændres, slettes eller genskabes, kan vi ikke med sikkerhed følge individuelle brugere over tid – og i teorien kan nogle brugere også være bots. Dette har vi ikke haft mulighed for at rense systematisk ud i, men vi vurderer ikke, at det truer analysens pålidelighed. Fra et socialkonstruktivistisk perspektiv er det, der bliver skrevet i foraene, betydningsfuldt i kraft af dets sproglige virkning, ikke afsenderens status eller hensigt. Hvis et bot-genereret indlæg bliver læst og interageret med af menneskelige brugere, er det med til at påvirke holdningsdannelse og bidrager til fællesskabets ideologiske og sproglige struktur. I så fald har det en virkning på den sociale betydningsdannelse, der ikke kan ignoreres, uanset om dets ophav er menneskeligt eller maskinelt.

8.2 Sammenhæng med eksisterende forskning

Overordnet stemmer vores fund i høj grad overens med den eksisterende forskning i manoscæren. Vi ser, hvordan oplevelser af fremmedgørelse, usikkerhed og afvisning ofte danner baggrund for deltagelse i disse fællesskaber. Særligt Red Pill-ideologiens fokus på biologisk essentialisme og binære kønsforståelser går igen i vores materiale og anvendes til at forklare – og legitimere – oplevet magtesløshed (jf. 1.2.1 De ideologiske grundpiller). Vores

fund bekræfter desuden pointerne om kollektiv offerliggørelse og følelsen af fællesskab omkring et tydeligt “os-og-dem”-skel i visse undergrupperinger (jf. 1.2.2 Fællesskabet i manosphæren & 2.3 Influencere).

8.2.1 Ideologisk intensitet og interaktion: En digital dynamik

Et centralt fund i vores analyse er, at der ses en sammenhæng mellem graden af interaktion og styrken af det ideologiske udtryk. Forskning peger også på, hvordan interaktioner med misogynt indhold kan være et skridt på vejen til radikaliseringsind i manosphærens ideologier (2.3 Influencere). I vores materiale ser vi overordnet, at de mest aktive brugere generelt benytter et mere konsekvent og ideologisk præget sprog. Det indikerer, at deltagelse hænger sammen med ideologisk konsistens – uden at vi dermed konkluderer, at der er tale om radikaliseringsind. Vi undlader at betegne det som radikaliseringsind, fordi begrebet forudsætter en bevægelse mod politisk vold (Lindekilde & Olesen 2015: 138), som ikke entydigt kan udledes af online adfærd og sprogbrug alene. Vi kan dertil ikke sige noget om den gruppe, der blot læser med uden at skrive – det, som noget forskning identificerer som de potentielt mest voldspare (1.2.4 Omfanget og udviklingen af manosphæren). Vores data giver selvfølgelig udelukkende adgang til dem, der ytrer sig, og derfor ligger vores bidrag i at dokumentere, hvordan ideologisk forankring sprogligt kommer til udtryk blandt brugerne. Dermed viser vi, hvordan sprogbrug og interaktion ofte bevæger sig i takt – og hvordan engagement kan være en indikator for, i hvilken grad brugeren orienterer sig mod fællesskabets ideologiske kerne.

I modsætning til PUA-, incel- og MGTOW-fora ser vi dog ikke en entydig sammenhæng mellem adfærdsniveau og sproglig ideologisk forankring i AVFM. Her er der ikke samme tendens til, at mere aktive brugere anvender et mere ideologisk ladet eller ekstremt sprog. Dette kan hænge sammen med, at AVFM adskiller sig tematisk og diskursivt fra de øvrige fora – bl.a. ved at være mere præget af politisk og juridisk orienteret kritik. Hvor ideologisk positionering i de øvrige fora ofte kommer til udtryk gennem følelsesladede ytringer, fjendebilleder og affektiv grænsedragning, sker positioneringen i AVFM snarere gennem henvisninger til strukturelle forhold og politiske debatter. Det betyder, at ideologisk tilslutning i dette forum ikke nødvendigvis manifesterer sig i sproglig ekstremitet, men snarere i argumentativ fremstilling og systemkritik. Denne forskel understreger, at forholdet mellem interaktion og sprogbrug er kontekstsensitivt og formet af det enkelte forums normer og diskursive rammer for, hvordan ideologisk positionering artikuleres.

Det er vigtigt at understrege, at adfærdstyperne – herunder de lavaktive – skal forstås i den manoscferiske kontekst, de udspringer af. Selv brugere med lavt interaktionsniveau vil formentlig adskille sig ideologisk og diskursivt fra en gennemsnitlig eller ‘normativ’ netbruger. Eksempelvis vil en lavaktiv deltager i PUA-forummet stadig i udgangspunktet operere inden for en kontekst, hvor kvinder fremstilles som nogen, man kan manipulere. Denne kontekst former både sprog og forståelseshorisonter, og kan derfor ikke uden videre overføres til den gennemsnitlige netbruger, der færdes i helt andre digitale miljøer med andre normer, præmisser og rammer for køn og interaktion.

8.3 Teoriens indflydelse

8.3.1 Forståelsen af fællesskab i manoscferen

Vores analyse peger på, at især incel-fora udviser klassiske subkulturelle træk såsom en tydelig “os vs. dem”-opdeling, intern terminologi og et vist fokus på sociale identitetsmarkører. Disse træk afspejler en form for grænsedragning og intern normdannelse, hvor fællesskab etableres gennem differentiering og loyalitet. Det betyder dog ikke, at disse fællesskaber nødvendigvis står i modsætning til neo-tribale former for fællesskab. Fælles for alle de analyserede fora er, at fællesskabet udspiller sig digitalt, ofte anonymt og uden fysisk tilstedeværelse. Det er transnationalt og uafhængigt af konkrete sociale rum, men ikke desto mindre opleves tilhørsforholdet som reelt og betydningsfuldt. Her minder det om neo-tribes, der netop er kendetegnet ved løs organisering, emotionel tilknytning og flydende medlemskab. Følelsen af fællesskab opstår gennem delte erfaringer, sprogbrug og ideologiske positioner – og det er i sammensmeltningen af disse, at subkulturelle og neo-tribale logikker kan sameksistere i digitale miljøer som manoscferen. Vi opfatter ikke subkulturens grænsedragende struktur og neo-tribens emotionelle tilhørsforhold som et modsætningspar, men snarere forskellige dimensioner af, hvordan fællesskab formes og opretholdes i disse fora.

8.3.2 Essentialisme og foranderlighed: En analytisk spænding

En væsentlig teoretisk spænding i dette speciale opstår mellem de essentialistiske og biologisk deterministiske forståelsesrammer, der præger manoscferens kønsopfattelser, og det teoretiske blik på maskulinitet som foranderlig og situationsbestemt. Dette rejser et vigtigt metodologisk spørgsmål: Når vi anvender en teori om hegemonisk maskulinitet, der bygger på foranderlighed, på grupper som selv nægter denne foranderlighed – risikerer vi så at trække et analytisk greb ned over et fænomen, der ikke passer? Vi ser ikke nødvendigvis en metodisk

fejl i denne spænding, men snarere et analytisk potentiale, der bidrager til at tydeliggøre manoscærens ideologiske udgangspunkt. Ved at forstå PUA-, incel- og MGTOW-diskurser som en del af en bredere hegemonisk maskulinitetsstruktur, kan man se, hvordan idéen om, at maskulinitet er fast og uforanderlig, bruges til at opretholde bestemte forestillinger om, hvad maskulinitet bør være, og hvem der har ret til at definere den. Uforanderligheden bliver her et middel til at normalisere maskulinitetshierarkier og fraværet af handlemuligheder – og dermed en form for symbolsk kontrol. I modsætning hertil ser vi i AVFM en større grad af foranderlighed i forståelsen af maskulinitet. Ideologisk tilpasning og kulturel fleksibilitet italesættes i højere grad, hvorfor man kan argumentere for at Connells syn på en foranderlig maskulinitet og Bridges hybride maskulinitet fremstår analytisk mere intuitiv i dette forum. Samtidig peger AVFM's særlige karakter – med fokus på juridiske rettigheder, politisk debat og mænds kollektive vilkår – på, at hegemonisk maskulinitet her i højere grad forhandles gennem systemkritik frem for affektiv afmagt. Det ideologiske udgangspunkt her er mindre entydigt og mere pluralistisk, hvilket åbner for forskellige måder at være mand på, uden at disse nødvendigvis ses som svaghed. Denne forskel antyder, at hegemonisk maskulinitet ikke kun reproduceres gennem emotionelle udladninger og "os vs. dem"-fortællinger, men også kan artikuleres i rationelle og institutionaliserede former – og dermed netop tilpasse sig den kontekst, den indgår i. I den forstand rummer AVFM et vigtigt modbillede til forestillingen om, at manoscæren udelukkende er kendetegnet ved følelsesmæssig marginalisering og ideologisk radikaliserings.

8.3.3 Teori som greb: Et perspektivistisk afsæt

Vores anvendelse af Connells teori rummer en metodologisk spænding: Hvor Connells teori udspringer af en kritisk tradition med et normativt sigte og fokus på strukturelle magtforhold, anlægger vi en fortolkende og kontekstafhængig tilgang, hvor begrebet om hegemonisk maskulinitet anvendes som et analytisk redskab snarere end som en endegyldig sandhed om kønsmæssige relationer. Med udgangspunkt i et socialkonstruktivistisk ståsted forstår vi virkelighed og betydning som noget, der formes i samspil med kontekst, sprog og sociale praksisser. Det præger både vores læsning af empiri og vores anvendelse af teori. Connells begreb – som er udviklet med afsæt i en marxistisk tradition og med fokus på dominans og hierarki (Howson 2009: 7) – anvender vi ikke som en endegyldig sandhed, men som et analytisk greb til at undersøge, hvordan maskuline positioner formes, udtrykkes og legitimeres i manoscæren.

På den måde kombinerer vi en kritisk teoriramme med en fortolkende metodologi, hvor analysen søger at belyse maskuline positioneringer uden nødvendigvis at indtage et normativt eller kritisk perspektiv. Denne tilgang muliggør en analyse af, hvordan ideologiske forestillinger om køn produceres og får betydning i praksis – ikke kun hvordan strukturel dominans manifesterer sig, men hvordan den opleves, italesættes og opretholdes gennem sprog og fællesskaber. Således kan Connells teori bruges til at belyse hegemoniske dynamikker, samtidig med at vi åbner for en forståelse af de meningsskabende processer, der former disse dynamikker indefra.

8.1.1 Et metodisk bidrag til forståelsen af digitale fællesskaber

Specialet viser, at det er muligt – og metodisk frugtbart – at kombinere kvantitativ klyngeanalyse med kvalitativ indholdsanalyse i studiet af digitale mandefællesskaber. Denne tilgang rummer et væsentligt potentiale, fordi den både giver overblik over deltagelsesstrukturer og indblik i betydningsskabelse. Koblingen mellem adfærdstyper og sproglige mønstre har i vores analyse vist sig som et metodisk greb, der kan kaste nyt lys over, hvordan ideologisk tilslutning udtrykkes og forankres i både adfærdstyper og sprog.

Derudover peger specialet på metodiske potentialer i, hvordan store mængder data og sprogmodeller kan anvendes til at kortlægge mønstre, positioner og stemmer i digitale fællesskaber, som ofte overses i mere casebaserede analyser. Hvor kvalitative studier typisk fokuserer på enkelte brugere eller tråde, muliggør vores tilgang en systematisk analyse af hele deltagelsesfeltet – også de mere perifere eller lavaktive brugerpositioner. Ved at analysere både deltagelsesformer og sproglig stil i stor skala fremhæver vi mønstre, der ellers ville være vanskelige at opdage. Selvom prædiktionsmodellen ikke præsterede højt i klassifikationen, har den fungeret som et eksplorativt redskab til at identificere sproglige tendenser, som vi siden har kvalificeret gennem nærlæsning. Det viser, hvordan vores brug af mixed methods har styrket både den analytiske dybde og rækkevidde.

Specialet rummer derudover et analytisk potentiale i måden, hvorpå vi bringer teori og empiri i samspil. Ved at anvende Connells teori om hegemonisk maskulinitet i kombination med et kontekstnært, socialkonstruktivistisk blik, kan vi både belyse de strukturelle magtrelationer i manoscæren og være åbne for variation og forskydninger i, hvordan maskulinitet artikuleres. Spændingen mellem teoriens kritiske sigte og vores fortolkende tilgang er ikke en svaghed, men en styrke – fordi den gør det muligt at analysere ideologiske forestillinger ved at behandle

dem som genstand for analyse, snarere end som udtryk for en objektiv virkelighed. Koblingen af subkultur- og neo-tribe-teori giver desuden et begrebsapparat til at forstå, hvordan fællesskab i manosphæren opstår – ikke som faste, institutionelle strukturer, men gennem delt sprog, affekt og ideologisk orientering. Det giver os mulighed for at begribe manosphæren som et felt, der både rummer stabile ideologiske mønstre og samtidig formes af den bevægelighed og midlertidighed, der kendetegner digitale miljøer.

9. Konklusion

Specialets samlede indsigter og fund præsenteres nedenfor med udgangspunkt i forskningsspørgsmålet: *Hvordan udtrykkes og forankres manosphæriske ideologier på online fora i samspillet mellem de sproglige og adfærdsmæssige mønstre?*

Gennem en kombination af kvantitative analyser og kvalitative nærlæsninger viser vi, at det ikke er tilfældigt, hvordan ideologisk engagement udfolder sig: Der er systematiske mønstre på tværs af fora, hvor visse adfærdstyper hænger tæt sammen med ideologisk intensitet.

Vores hovedfund er, at der ses en **klar sammenhæng mellem adfærd og sprog** i incels, MGTOW og PUA, mens AVFM adskiller sig ved ikke at udvise de samme mønstre. AVFM fremstår som et mere heterogent fællesskab, hvor fokus ikke er på individuel marginalisering, men snarere på strukturelle uretfærdigheder, der opfattes som rettet mod mænd som kollektiv. Ligesom i AVFM-foraet ser vi heller ikke i PUA en oplevelse af marginalisering. Dertil er det netop disse to fora – AVFM og PUA – der i vores empiri har de mindst ekstreme udtryk i forhold til køn og samfund.

Overordnet kan vores adfærdstypologier anvendes som **læseværktøjer til at identificere ideologisk forankring** gennem koblingen mellem adfærd og sprog. Blandt de observerede brugertyper ser vi fx de observerende brugere, der reflekterer over personlig udvikling, mens hyperaktive superbrugere udtrykker en høj grad af misogyni, racisme, mistillid til både samfundet og hinanden samt en udtalt følelse af afmagt. Her ses en tydelig eskalering i ideologisk intensitet. Ved hjælp af vores metodiske tilgang – særligt vores adfærdstyper - tydeliggøres manosphærens ideologiske spændvidde; Der ses en væsentlig variation i både udtryk og intensitet, hvilket nuancerer billedet af manosphæren som entydigt vred, ekstrem eller ideologisk lukket. Det er ikke blot rabiate eller hadefulde mænd, vi finder, men også brugere, der søger mening eller personlig udvikling inden for de samme fællesskaber.

I manoscæren identificerer vi desuden stærke tendenser til **essentialistisk og hierarkisk tænkning**. Det står klart, at der er tale om **affektive subkulturer**, hvor fællesskab i mindre grad handler om samhørighed og mere om positionering – både i forhold til hinanden og især i forhold til kvinder. Særligt i incel-, MGTOW- og AVFM-fora er der et tydeligt *os-og-dem*-narrativ, hvor “de andre” – hvad enten det er *fakecels*, *chads* eller *feminister* – defineres som fjender eller trusler. Dette bekræfter nytten af at anvende subkulturteori som et pragmatisk analytisk redskab: Selvom manoscæren ikke nødvendigvis udgør klassiske subkulturer med faste strukturer, er der tydelige tegn på normdannelse, grænsedragning og kollektiv positionering, som subkulturteorien hjælper med at belyse. Dette ser vi ikke i samme grad i PUA, hvor fokus snarere ligger på scoreteknikker og en løs, individuelt orienteret tilknytning til subkulturen. Slutteligt ser vi en tydelig ideologisk forankring i den **hegemoniske maskulinitet**: kønsopfattelserne er gennemgående essentialistiske og binære, og der er både et fokus på eksterne magtrelationer og interne hierarkier. Det er i netop dette krydsfelt – mellem marginalisering, emotionel affekt, deltagelsesformer og maskuline idealer – at manoscæriske ideologier får liv. Ideologi er her ikke blot noget, der siges – det er noget, der *gøres* gennem gentagelse, fællesskab og følelsesmæssig investering.

Specialet viser dermed, at manoscæren er et differentieret netværk af fællesskaber med forskellige grader af ideologisk intensitet. Det bidrager til en mere præcis forståelse af, hvordan antifeministiske og kønspolitiske ideologier formes og forankres i digitale rum i relation til adfærdsmæssige og sproglige dimensioner – og hvordan disse praksisser hænger uløseligt sammen med maskuline identiteter og subkulturelt tilhør.

10. Litteraturliste

Allgaier, J. (2020). Rezo and German climate change policy: The influence of networked expertise on YouTube and beyond. *Media and Communication*, 8(2), 376–386.

Allison, K. R. (2018, April 20). Social norms in online communities: Formation, evolution and relation to cyber-aggression. In *CHI EA '18: Extended Abstracts of the 2018 CHI Conference on Human Factors in Computing Systems* (pp. 1–4). Association for Computing Machinery. <https://doi.org/10.1145/3170427.3173032>

Analyse & Tal, Trygfonden. (2021). Angreb i den offentlige debat på Facebook. Analyse & Tal og Trygfonden. <https://www.ogtal.dk/assets/files/Angreb-i-den-offentlige-debat-paa-Facebook.pdf>

Andersen, J. G., Shamshiri-Petersen, D. (2020). Danskerne udgør Skandinaviens bagtrop - Holdninger til ligestilling blandt befolkningen i Danmark, Sverige og Norge. I Borchorst, A., Dahlerup, D. *Konflikt og konsensus*. (s. 477-542). Frydenlund Academic.

Andersen, T. K., Reiermann, J. (2023). Hver femte mand under 50 mener, ligestillingen er gået for langt. *www.mm.dk*. Retrieved 14. Marts, 2024 from <https://www.mm.dk/artikel/hver-femte-mand-under-50-mener-ligestillingen-er-gaaet-forlangt>.

Askanius, T., & Hartley, J. M. (2019). Framing Gender Justice. *Nordicom Review*, 40(2), 19–36. <https://doi.org/10.2478/nor-2019-0022>

Asmussen, C. B., & Møller, C. (2019). Smart literature review: A practical topic modelling approach to exploratory literature review. *Journal of Big Data*, 6(1), 1-18. doi:<https://doi.org/10.1186/s40537-019-0255-7>

Atoum, I., & Otoom, A. A. (2024). Enhancing software effort estimation with pre-trained word embeddings: A small-dataset solution for accurate story point prediction. *Electronics*, 13(23), 4843. <https://doi.org/10.3390/electronics13234843>

Baker, C., Ging, D. & Andreasen, M. Brandt. (2024). Recommending Toxicity: The role of algorithmic recommender functions on YouTube Shorts and TikTok in promoting male supremacist influencers. DCU Anti-Bullying Centre. Dublin City University

- Banet-Weiser, S. (2018). *Empowered: Popular Feminism and Popular Misogyny*. Duke University Press. <https://doi.org/10.1215/9781478002772>
- Bennett, A. (1999). Subcultures or Neo-Tribes? Rethinking the Relationship Between Youth, Style and Musical Taste. *Sociology*, 33(3), 599–617.
<https://doi.org/10.1177/S0038038599000371>
- Blach-Ørsten, M. & Mayerhöffer, E. (2021). Det politiske informationslandskab i Danmark 2.0. *Politica*, 53(2), 99–124. <https://doi.org/10.7146/politica.v53i2.130381>
- Blei, D. M. (2012). Probabilistic topic models. *Commun. ACM*, 55 (4), 77–84.
<https://doi.org/10.1145/2133806.2133826>
- Blei, D. M., Ng, A. Y., Jordan, M. (2003). Latent Dirichlet Allocation. *Journal of Machine Learning Research*, 3, 993–1022
- Bojanowski, P., Grave, E., Joulin, A., & Mikolov, T. (2017). Enriching word vectors with subword information. *Transactions of the Association for Computational Linguistics*, 5, 135–146. https://doi.org/10.1162/tac1_a_00051
- Botto, M., & Gottzén, L. (2023). Swallowing and spitting out the red pill: young men, vulnerability, and radicalization pathways in the manosphere. *Journal of Gender Studies*, 33(5), 596–608. <https://doi.org/10.1080/09589236.2023.2260318>
- Bridges, T., & Pascoe, C. J. (2014). Hybrid Masculinities: New Directions in the Sociology of Men and Masculinities. *Sociology Compass*, 8(3), 246–258.
<https://doi.org/10.1111/soc4.12134>
- Bright, J., Marchal, N., Ganesh, B., & Rudinac, S. (2020). Echo chambers exist! (But they're full of opposing views). *arXiv*. <https://arxiv.org/abs/2001.11461>
- Bryman, A. (2016). *Social research methods* (5th ed.). Oxford University Press.
- Bujalka, E., Rich, B., & Bender, S. (2022). The manosphere as an online protection racket: How the red pill monetizes male need for security in modern society. *Fast Capitalism*, 19(1), 1–16. doi:10.32855/fcapital.202201.001
- Byrne, E., Kearney, J., & MacEvilly, C. (2017). The role of influencer marketing and social influencers in public health. *Proceedings of the Nutrition Society*, 76(3), 21–23.
<https://doi.org/10.1017/S0029665117001768>

Cannito, M.; Ferrero Camoletto, R. (2022). The Rules of Attraction: An Empirical Critique of Pseudoscientific Theories about Sex in the Manosphere. *Sexes*, 3, 593–607.

<https://doi.org/10.3390/sexes3040043>

Center for Terroranalyse. (2024). Vurdering af terrortruslen mod Danmark. Politiets Efterretningstjeneste. <https://pet.dk/-/media/mediefiler/pet/dokumenter/analyser-og-vurderinger/vurdering-af-terrortruslen-mod-danmark/vurdering-af-terrortruslen-mod-danmark-2024.pdf>

Cheong, M. (2023, 1. oktober). Fire tips til at styre algoritmerne: Sådan får du indhold på sociale medier, du faktisk gider at se. Videnskab.dk <https://videnskab.dk/teknologi/fire-tips-til-at-styre-algoritmerne-saadan-faar-du-indhold-paa-sociale-medier-du-faktisk-gider-se/>

Choudhury, A. (2019, August 5). *A comprehensive guide to K-Means clustering*. Analytics Vidhya. <https://www.analyticsvidhya.com/blog/2019/08/comprehensive-guide-k-means-clustering/>

Chung, J., Gulcehre, C., Cho, K., & Bengio, Y. (2014). Empirical evaluation of gated recurrent neural networks on sequence modeling (arXiv:1412.3555). arXiv. <https://doi.org/10.48550/arXiv.1412.3555>

Connell, R. W. (2005). The social organization of masculinity. I *Masculinities* (2. udg., s. 67–86). Polity Press.

Connell, R. W., & Messerschmidt, J. W. (2005). Hegemonic masculinity: Rethinking the concept. *Gender & Society*, 19(6), 829–859. <https://doi.org/10.1177/0891243205278639>

Daregender & Cybernauterne (2020, 16. november). Under indflydelse - Veje ind i ekstreme digitale fællesskaber gennem køn og maskulinitet <https://drive.google.com/file/d/1t-Q2VkJeskQ6RDbJ2VXTPoVlc1-9AYeCb/view?ref=cybernauterne.dk>

Demetriou, D. Z. (2001). Connell's Concept of Hegemonic Masculinity: A Critique. *Theory and Society*, 30(3), 337–361. <https://doi.org/10.1023/A:1017596718715>

Dubois, E., & Blank, G. (2018). The echo chamber is overstated: the moderating effect of political interest and diverse media. *Information, Communication & Society*, 21(5), 729–745. <https://doi.org/10.1080/1369118X.2018.1428656>

DiBranco, A. (2020). Male supremacist terrorism as a rising threat. International Centre for Counter-Terrorism – The Hague.

<https://web.archive.org/web/20200420024236/https://icct.nl/publication/male-supremacist-terrorism-as-a-rising-threat/>

European Institute for Gender Equality (2022). Combating Cyber Violence against Women and Girls.

https://eige.europa.eu/sites/default/files/documents/combating_cyber_violence_against_women_and_girls.pdf

European Institute for Gender Equality. (2023). International regulations: Legal definitions of gender-based violence. https://eige.europa.eu/gender-based-violence/regulatory-and-legal-framework/international-regulations?language_content_entity=en

Fischer, T. S., Kolo, C., & Mothes, C. (2022). Political influencers on YouTube: Business strategies and content characteristics. *Media and Communication* 10(1), 259–271.

<https://doi.org/10.17645/mac.v10i1.4767>

Futrelle, D. (2017, 17. august). Men's-Rights Activism is the Gateway Drug for the Alt-Right. The Cut. <https://www.thecut.com/2017/08/mens-rights-activism-is-the-gateway-drug-for-the-alt-right.html>

Folketinget. (n.d.). § 77 - *Min grundlov*. Folketinget. Besøgt d. 27/1-2025

<https://www.ft.dk/da/dokumenter/bestil-publikationer/publikationer/mingrundlov/mingrundlov/kapitel-8/paragraf-77>

GeeksforGeeks. (n.d.). Handling Imbalanced Data for Classification.

<https://www.geeksforgeeks.org/handling-imbalanced-data-for-classification/>

Géron, A. (2019). Hands-on machine learning with Scikit-Learn, Keras, and TensorFlow (2nd ed.). O'Reilly Media.

Ging, D. (2019). Alphas, Betas, and Incels: Theorizing the Masculinities of the Manosphere. *Men and Masculinities*, 22(4), 638–657. <https://doi.org/10.1177/1097184X17706401>

Ging, D., & Siapera, E. (2018). Special issue on online misogyny. *Feminist Media Studies*, 18(4), 515–524. <https://doi.org/10.1080/14680777.2018.1447345>

Goldberg, Y. (2016). A primer on neural network models for natural language processing. *Journal of Artificial Intelligence Research*, 57, 345–420. <https://doi.org/10.1613/jair.4992>

Gothard, K., Dewhurst, D. R., Minot, J. R., Adams, J. L., & Danforth, C. M. (2021). The incel lexicon: Deciphering the emergent cryptolect of a global misogynistic community. arXiv preprint arXiv:2105.12006. <https://arxiv.org/abs/2105.12006>

Grave, E., Bojanowski, P., Gupta, P., Joulin, A., & Mikolov, T. (2018). Learning word vectors for 157 languages. In Proceedings of the Eleventh International Conference on Language Resources and Evaluation (LREC 2018) (pp. 1–5). European Language Resources Association. <https://aclanthology.org/L18-1002/>

Guest, G., & Fleming, P. J. (2015). Mixed methods research. I G. Guest & E. Namey (Red.), Public health research methods (s. 581–610). SAGE Publications. <https://doi.org/10.4135/9781483398839.n19>

Hall, S., & Jefferson, T. (Eds.). (1976). Resistance Through Rituals: Youth Subcultures in Post-War Britain. Hutchinson.

Han, X., & Yin, C. (2023). Mapping the manosphere. Categorization of reactionary masculinity discourses in digital environment. *Feminist Media Studies*, 23(5), 1923–1940. <https://doi.org/10.1080/14680777.2021.1998185>

Hansen, E. (2011). Grænser for ytringsfrihed. *Journalistica*, 5(1), 92–111. <https://doi.org/10.7146/journalistica.v5i1.5228>

Harff, D. (2022). Political content from virtual ‘friends’: How influencers arouse young women’s political interest via parasocial relationships. *The Journal of Social Media in Society*, 11(2), 97–121.

Harff, D., & Schmuck, D. (2024). Who relies on social media influencers for political information? A cross-country study among youth. *The International Journal of Press/Politics*, 1–24. <https://doi.org/10.1177/19401612241234898>

Haslop, C., Ringrose, J., Cambazoglu, I., & Milne, B. (2024). Main-streaming the manosphere's misogyny through affective homo-social currencies: Exploring how teen boys navigate the Andrew Tate effect. *Social Media+ Society*, 10(1). <https://doi.org/10.1177/20563051241228811>

Howson, R. (2009). Deconstructing hegemonic masculinity: Contradiction, hegemony and dislocation. *Norma: Nordic Journal for Masculinity Studies*, 4(1), 21–33. <https://doi.org/10.18261/ISSN1890-2146-2009-01-02>

Institut for Menneskerettigheder. (2022). Den offentlige debat på Facebook – En undersøgelse af danskernes debatadfærd. Institut for Menneskerettigheder.
https://menneskeret.dk/files/media/document/Den%20offentlige%20debat%20på%20Facebook%20analysenotat%20maj%202022_0.pdf

Institut for menneskerettigheder. (2024, 1. marts). Køn og ligestilling.
<https://menneskeret.dk/koen-ligestilling>

Jensen, S. Q. (2006). Rethinking subcultural capital. *Young*, 14(3), 257–276.
<https://doi.org/10.1177/1103308806065820>

Joulin, A., Grave, E., Bojanowski, P., & Mikolov, T. (2016). Bag of Tricks for Efficient Text Classification. *Proceedings of the 15th Conference of the European Chapter of the Association for Computational Linguistics: Volume 2, Short Papers*, 427–431.

Jurafsky, D., Martin, J. (2019). *Vector Semantics and Embeddings*. In *Speech and Language Processing*. Unpublished manuscript. pp. 1-34
Jørgensen, J. L. (2024, 22. februar). Ny stor undersøgelse: Der er opstået en kæmpe kløft mellem unge mænd og kvinder. *Politiken*.
<https://politiken.dk/debat/art9773112/Der-er-opst%C3%A5et-en-k%C3%A6mpe-kl%C3%B8ft-mellem-unge-m%C3%A6nd-og-kvinder>

Karacan, T. B., & Crone, M. (2020). Incels, kvindehad og den nye antifeminisme. *Udenrigs*, 2020(Maj), 32-36.

Kowalski, R. M., & Limber, S. P. (2013). Psychological, physical, and academic correlates of cyberbullying and traditional bullying. *The Journal of adolescent health : official publication of the Society for Adolescent Medicine*, 53(1 Suppl), S13–S20.
<https://doi.org/10.1016/j.jadohealth.2012.09.018>

Kozlowski, A. C., Taddy, M., & Evans, J. A. (2019). The Geometry of Culture: Analyzing the Meanings of Class through Word Embeddings. *American Sociological Review*, 84(5), 905-949. <https://doi.org/10.1177/0003122419877135> (Original work published 2019)

Krippendorff, K. (2013). *Content analysis: An introduction to its methodology* (3rd ed., p. 30). SAGE Publications.

Kulturministeriet (2016). *Public Service de næste 10 år –Rapport fra public service-udvalget*
<https://kum.dk/ministeriet/udgivelser/public-service-de-naeste-10-aar>

Lafont, C. (2023). A democracy, if we can keep it. Remarks on J. Habermas' a new structural transformation of the public sphere. *Constellations*, 30(1), 77-83.
<https://doi.org/10.1111/1467-8675.12663J>.

Lindekilde, L., & Olesen, T. (2015). Politisk protest, aktivisme og sociale bevægelser. København: Hans Reitzels Forlag.

Lockyer, D., Halpin, M., & Maguire, F. (2024). The Emergence of the Incel Community as a Misogyny-Motivated Terrorist Threat. *Terrorism and Political Violence*, 1–17.
<https://doi.org/10.1080/09546553.2023.2296515>

Lounela, E. (2024). Incel online communities, violence, and the construction of collective victimhood. 5th conference of the European Counter Terrorism Centre ECTC Advisory Network. <https://www.europol.europa.eu/publications-events/publications/incele-online-communities-violence-and-construction-of-collective-victimhood>

Lorentzen, Maia Kahlke. (2019, 9. august). Hvad er MRAs, MGTOWs, Incels, PUAs? Guide til manofærens arter. Cybernauterne. <https://cybernauterne.dk/blog/guide-til-manofaerens-arter/>

Maffesoli M (1996) *The Time of the Tribes: The Decline of Individualism in Mass Society*, trans. Smith D. London: Sage.

Marwick, A. E., & Caplan, R. (2018). Drinking male tears: language, the manosphere, and networked harassment. *Feminist Media Studies*, 18(4), 543–559.
<https://doi.org/10.1080/14680777.2018.1450568>

Messerschmidt, J. W. (2019). The Salience of “Hegemonic Masculinity.” *Men and Masculinities*, 22(1), 85–91. <https://doi.org/10.1177/1097184X18805555>

Michael, G. (2017 januar). The Rise of the Alt-Right and the Politics of Polarization in America. *Skeptic Magazine*, 22 (2): 9–18.

Mikolov, T., Yih, W. & Zweig, G. 2013. “Linguistic Regularities in Continuous Space Word Representations.” *Proceedings of NAACL-HLT 2013*, 746–51.

Mogensen, C. & Rand, S. T. (2019). Vrede unge mænd – Viden om ekstreme onlinefællesskaber. Center for Digital Pædagogik. <https://cfdp.dk/wp-content/uploads/2022/06/Vrede-unge-maend-okt-2020.pdf>

- Mogensen, C. & Rand, S. Holding. (2020). The angry internet – A threat to gender equality, democracy & well-being. Center for Digital Pædagogik
- Naman, A. (2020, August 3). Understanding Gated Recurrent Unit (GRU) in Deep Learning. Medium. <https://medium.com/@anishnama20/understanding-gated-recurrent-unit-gru-in-deep-learning-2e54923f3e2>
- Newman, N., Fletcher, R., Schulz, A., Andi, S., Robertson, C. T. & Nielsen, R. K. (2021). Reuters Institute digital news report 2021. Reuters Institute for the Study of Journalism. <https://bit.ly/3zvAuHI>
- Nordisk Ministerråd. (2023). Den nordiske demokratiske debat i tech-giganternes tidsalder (Nord 2023:013). <https://pub.norden.org/nord2023-013/nord2023-013.pdf>
- Number Analytics. (n.d.). Mean imputation techniques for handling missing data. Number Analytics. <https://www.numberanalytics.com/blog/mean-imputation-techniques-handling-missing-data>
- Over H., Bunce C., Baggaley J., Zendle D. (2025) Understanding the influence of online misogyny in schools from the perspective of teachers. PLOS ONE 20(2): e0299339. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0299339>
- Pedregosa, F., Varoquaux, G., Gramfort, A., Michel, V., Thirion, B., Grisel, O., ... & Duchesnay, É. (n.d.). *Cross-validation: evaluating estimator performance*. Scikit-learn. Retrieved May 28, 2025, from https://scikit-learn.org/stable/modules/cross_validation.html#cross-validation
- Pennington J., Socher R., Manning C. (2014). “Glove: Global Vectors for Word Representation.” Proceedings of the 2014 Conference on Empirical Methods in Natural Language Processing (EMNLP), 1532–43.
- Peter, C., & Muth, L. (2023). Social media influencers’ role in shaping political opinions and actions of young audiences. Media and Communication, 11, 164–174. <https://doi.org/10.17645/mac.v11i3.6750>
- Raschka, S., & Mirjalili, V. (2019). Python machine learning (3rd ed.). Packt Publishing
- Reed, C. (2012). Latent Dirichlet Allocation: Towards a Deeper Understanding

Reeves, R. V. (2024, April 06). The Global Gender Divide We Really Should Be Talking About. TIME.

<https://time.com/6963752/great-global-gender-divide/>

Renström, E.A., Bäck, H. (2024). Manfluencers and Young Men's Misogynistic Attitudes: The Role of Perceived Threats to Men's Status. *Sex Roles* 90, 1787–1806.

<https://doi.org/10.1007/s11199-024-01538-2>

Retsinformation. (2011). Ligebehandlingsloven. Folketinget.

<https://www.retsinformation.dk/eli/1ta/2011/645>

Ribeiro, M. Horta, Blackburn, J., Bradlyn, B., De Cristofaro, E., Stringhini, G., Long, S., Greenberg, S. & Zannettou, S. (2021). The Evolution of the Manosphere Across the Web. *Proceedings of the International AAAI Conference on Web and Social Media*, 15(1), 196-207. <https://doi.org/10.1609/icwsm.v15i1.18053>

Rich, B. & Bujalka, E. (2023; 12. februar). The draw of the 'manosphere': understanding Andrew Tate's appeal to lost men. *The Conversation* <https://theconversation.com/the-draw-of-the-manosphere-understanding-andrew-tates-appeal-to-lost-men-199179>

Roberts, S., Jones, C., Nicholas, L., Wescott, S., & Maloney, M. (2025). Beyond the Clickbait: Analysing the Masculinist Ideology in Andrew Tate's Online Written Discourses. *Cultural Sociology*, 0(0). <https://doi.org/10.1177/17499755241307414>

Robson, C., & Anduiza, E. (2009). Digital Technologies and the Changing Face of Citizenship. I I. Shapiro & C. Hacker-Cordón (Red.), *Ways of Being in the Digital Age* (s. 58–67). The British Academy. <https://www.dhi.ac.uk/san/waysofbeing/data/citizenship-robson-anduiza-2009.pdf>

RudderStack. (n.d.). What is data standardization? RudderStack.

<https://www.rudderstack.com/blog/data-standardization/>

Schreier, M. (2012). *Qualitative content analysis in practice* (p. 27). SAGE Publications.

Schwaiger, L., Vogler, D., & Eisenegger, M. (2022). Change in news access, change in expectations? How young social media users in Switzerland evaluate the functions and quality of news. *The International Journal of Press/Politics*, 27(3), 609–628.

<https://doi.org/10.1177/19401612211072787>

Scikit-learn. (n.d.). *Clustering performance evaluation*. <https://scikit-learn.org/stable/modules/clustering.html#calinski-harabasz-index>

Smith, M. (2023). How many Britons agree with Andrew Tate's views on women? YouGov. <https://yougov.co.uk/society/articles/45735-how-many-britons-agree-andrew-tates-views-women>

Sugiura, L. (2021). *The incel rebellion: The rise of the manosphere and the virtual war against women*. Emerald Group Publishing.

Thornton, S. (1995). *Club cultures: Music, media and subcultural capital*. Polity Press. <https://doi.org/10.1086/231032>

Van Valkenburgh, S. P. 2019. She Thinks of Him as a Machine: On the Entanglements of Neoliberal Ideology and Misogynist Cybercrime. *Social Media + Society*, 5 (3): 1–12. doi:10.1177/2056305119872953.

Thorup, M. (2023). *Mange mænd*. Gad.

Wescott, S., Roberts, S., & Zhao, X. (2024). The problem of anti-fem-inist 'manfluencer' Andrew Tate in Australian schools: Women teachers' experiences of resurgent male supremacy. *Gender and Education*, 36(2), 167–182. <https://doi.org/10.1080/09540253.2023.2292622>

Women's aid. (2023, 11. oktober). Women's Aid publishes groundbreaking research looking at what influences children and young people's understanding of domestic abuse. <https://www.womensaid.org.uk/womens-aid-publishes-groundbreaking-research-looking-at-what-influences-children-and-young-peoples-understanding-of-domestic-abuse/>

Zimmerman, S. (2022). The Ideology of Incels: Misogyny and Victimhood as Justification for Political Violence. *Terrorism and Political Violence*, 36(2), 166–179. <https://doi.org/10.1080/09546553.2022.2129014>